

● Brilis Luno 月が輝いた夜

SIMATANI Takesi 2002, 2018 Kopiu Libere
複製はご自由に

中国の民主化と経済的成功
シベリアの独立
朝鮮半島の和平と高麗連邦の
成立
極東共同体構想

アメリカの孤立化と全体主義
の台頭
そんな時代の出来事です。
これは、ラリー・ニーヴンの
SF『無情の月』への返歌です。

Demokrata kaj prospera Ĉinio.
Sendependiĝo de Siberio.
Paco kaj nova Federacio de
Koreio.
Propono por Komunumo
EkstremOrienta.
Izoliĝo kaj totalismo en Usono.
Jen epizodoj en tia tempo.
Jen respondo al la scienca fikcio
"Luno Senkonstanta" de
Larry Niven

- 月が輝いた夜 : Brilis Luno
- 1 unua: Bicikloj 自転車
- 2 dua: Misiloj ミサイル
- 3 tria: Cunamo 津波
- 4 kvara: Rifugiintoj 難民
- 5 kvina: Palestino パレスチナ
- 6 sesa: Tûtenkaku 通天閣
- 7 sepa: Alternativa
Teknologio 代替技術
- 8 oka: Magio 魔法
- 9 naŭa: Sorĉistinoj 巫女
- 10 deka: Koktelo カクテル
- 11 dekunua: Ida kaj Marko
- 12 dekdua: Knabino
Linhara 亜麻色の髪の乙女
- 13 dektria: Malnova
Horloĝo 大きな古時計 (楽
譜♪)
- 14 dekkvara: Katenitaj
Mondoj 束縛された世界
- 15 dekkvina: Ruĝa Giganto
赤色巨星
- 16 deksesta: Fino de
renaskiĝoj 輪廻の終わり
- ◆ Aldono 付録 : 主の祈り
Patro nia

序 月が輝いた夜 ● prologo: Brilis Luno

忘年会で遅くなった。自動運行のバスに乗っているのは、赤い顔をした酔客が数人だけ。それも赤い橋を渡る前にほとんど降り、曲がりくねった山道を登って行くバスの乗客はホアンだけになった。

明るく輝く満月を眺めながら、部下が昼間に起こした事件を思い出す。

結局アイツらは、こらえ性が無いんだよな。ちょっと連絡ミスを指摘されたぐらいで、大切な高麗連邦のお客様を殴るなんて。

どっちが悪いかなんて関係ないんだよ。相手はお得意様なんだぞ。やっと頭を下げて謝らせたと思ったら、今度は子供みたく拗ねて忘年会をスッポカシやがった。

オレなんか、どれだけひどい差別をされたことか。親父と一緒に壊れた小舟に乗って命からがら日本にたどり着いたのに、何ヶ月も収用所に入れられた。

やっと難民認定を受けて外に出られた

Bankedo finiĝis malfrue. En aŭtomata buso veturis nur kelkaj ebriuloj kun ruĝaj vangoj. Antaŭ ol la buso pasis ruĝan ponton, preskaŭ ĉiu forlasis ĝin. Nur Hoan restis en la buso, kiu komencis grimpi monton.

En lumo de plena luno li rememoris la aferon de sia subulo en la tago.

Iomete toleri ili ne povas! Koleris unu el liaj klintoj, kiun li misinformis... Li tute ne rajtis bati bonan klienton el Korea Federacio!

Ne demandu, kiu el ili pli kulpis! Li estas kliento kaj aĉetadas de ni! Finfine mi igis lin pardonpeti. Li tamen ankoraŭ koleris kaj ne ĉeestis la bankedon!

Li sciui, kian diskriminacion mi travivis! En boato rompita Paĉjo kaj mi vivaj atingis Japanion. En koncentrejoj oni enĵetis nin por multaj monatoj.

Fine oni liberigis nin kiel

けれど、親父は日本では医者として働くことはできなかった。オレも近所や学校で『ベトコン、ベトコン』といじめられた。あそこ、オレ達と同じように海を渡って日本にたどり着いた仲間の中には生活苦のあまり自殺したヤツさえいた。

だがほとんどの同胞は歯を食いしばって頑張った。親父は横柄な日本人の下でコマネズミのように働き続けた。そして乏しい収入の中から、オレを大学にまでやってくれた。

祖国と日本の復交のあと、オレは商社員として日本と祖国を行き来した。会社はよく働くヤツを差別したりしない。あの頃馬車馬のように働いて稼いだ金で、この山の上の住宅地に広い庭のついた家を買った。結婚して子供も出来た。

オレの息子と娘は、もう差別されていない。親父も、死ぬ前の何年間かは医者として働くことを認められた。

オレ達は、日本人と同じように、いや日本人以上によく働く。だから日本人に認められたんだ。それに引き換えアイツらは…何が世界の警察官だ。人殺しが好きなかだけじゃないか。オレのおふくろも優しかった姉さんも、アイツらに殺されたんだ。

…まあ、隣のシンジ君の嫁さんは例外だ。眼は蒼いし金髪だけんど、日本語もちゃんとしゃべれるし働き者だかな。時々シンジ君をひっぱたくのは、ただだけないけど、美人だしな…アイツらアは元々血の気が多いから仕方ないよな。

rifuĝintoj. Kiel kuracisto Paĉjo tamen ne povis labori en Japanio.”VjetKom” min nomis buboj najbaraj kaj lernejoj. Inter la samlandanoj, kiuj tiutempe sukcesis alveni Japanion trans vasta maro, estis eĉ tiuj, kiuj sinmortigis en Japanio pro malriĉeco.

Multaj el ni tamen eltenis la malfacilan tempon. Paĉjo laboris kaj laboris diligente sub arogantaj japanoj. El ĉiam mankanta enspezo li elknedis honorarion por mia universitato.

Kiam revenis amikeco inter nia patrujo kaj Japanio, mi frekventis tien kiel agento de komerca firmo, kiu traktis dungitojn laŭ diligentereco. Multe mi laboris kaj multe gajnis; aĉetis domon kun ĝardeno sur la monto. Mi nun havas edzinon kaj infanojn.

Nenia diskriminacio estas sur mia filino kaj filo. Kelkajn jarojn antaŭ la morto Paĉjo rajtis labori kiel kuracisto.

Ni laboras diligente same kiel... Ne same, sed pli diligente ol japanoj. Tial japanoj nin akceptis. Tute alie ili faras! Ridinde ili nomas sin Polico de Mondo. Fi! Tio nur signifas, ke ili amas murdi! Ili murdis mian Panjon kaj fratinon tiel bonkoran.

...Al ĉio tamen estas esceptoj: Nova edzino de najbara Sinzi parolas japane kaj laboras diligente, kvankam ŝi havas bluajn okulojn kaj blondajn harojn. Ŝi ofte batas Sinzi... Bela tamen ŝi estas... Nenia problemeno... Ili estas denaske koleremaj...

それにしても今夜の月は眩しすぎないか。まるで昼間のようだ。瀬戸内海までクッキリと見渡せる。

そう言やあ、昔のSFに、こんな場面があったじゃないか。たしかラリー・ニーヴンの『無情の月』だったかな。月が明るいのは太陽が熱暴走したからで、地球の反対側はドロドロに溶けちまっているんだ。津波もやってくるんだったか。

ははは、あした起きたらアメリカが消えていた、なんてことは無いだろうな。津波は困るが、アメリカが消えるのは、セーンゼン困らないぞ。中国は民主化したし、シベリアは独立したし。あとは、ヨーロッパでも残ってくれば充分商売していけるさ。

全体主義のアメリカなんか、今や世界のお荷物だ。亡命してくるヤツもオレの部下のような役立たずばかりだし…それにしても眩しいな。眼が痛い。

酒に変なものでも入っていたのか。いや、酒じゃない。働きすぎだよ。明日は会社を休んで駅前の市民病院に行こう。

(続く)

Blindige brilas la luno ĉi vespere.
Kvazaŭ tago! Nun mi klare vidas la Maron Seto...

Tian scenon mi legis en malnova scienc-fikcio”Luno Senkonstanta” de Larry Niven. Luno brilas, ĉar superardas Suno; fandiĝas la alia flanko de Tero. Baldaŭ venos granda cunamo?

Ha, ha, ha! Morgaŭ matene ni jam ne havos Amerikon, ĉu ne!? Cunamo ne estas bonvena. Nenia problemo tamen estas, ke ni perdos Amerikon! Jam demokratiĝis Ĉinio, sendependiĝis Siberio! Se restos Eŭropo aŭ io simila, ni povos komerci bone.

Usono totalisma estas nur balasto por la mondo! Ankaŭ la rifuĝintoj estas maldiligentaj, same kiel miaj subuloj... Tro blindige! Doloras al mi la okuloj.

Ĉu la alkoholaĵo estis malbona? Ne, ne alkoholaĵo, sed laborego malsanigis min. Morgaŭ mi iru al la hospitalo ĉe la stacio. (Daŭrigota)

赤い橋にたどり着いて、荒い息をつきながら振り返ると、夢のように美しい月が出ていた。電池の切れた自転車をこぐのに夢中で気が付かなかった。

考えてみれば、山あいに入ってからはず月がなければ真っ暗だったに違いない。一年ちょっと前の、あの夜の禍々しさは影をひそめて、永劫の平和を楽しんでいるように見える。

「…うそつき。」

少女は春の夜空にかかる月に向かってつぶやいた。

月が輝いた夜 ● Brilis Luno-1 bicikloj

赤い橋を越えたところで、何十人もの人々が道の真ん中に自転車を止めていた。燃料がなくて動かなくなった自動車は、道路の片側に並んで錆び付いている。

少女も荒い息をつきながら自転車を止めた。大阪市内からここまで帰る途中できのう一日かけて自宅の太陽電池パネルで充電した電池は切れていた。山の上まで登るには、ペダルをこいで人力で充電しなければならない。

止めたままの自転車をゆっくりとこぎ始めたとき、隣の自転車から声がかかった。

Kiam ŝi alvenis al Ruĝa Ponto, ŝi retrovidis kun malfacila spirado kaj tie en la aero pendis sorĉe bela Luno. Nur tiam ŝi rimarkis tion, ĉar ŝi bicikladis sen baterio.

Sen Luno la valo, kiun ŝi ĵus traveturis, devus esti tute senluma. Sinistrecon de tiu nokto antaŭ iom pli ol unu jaro ĝi jam forgesis. Luno ridetis milde, kvazaŭ ĝi neniam vidis tragediojn.

“...Mensogulino!”

La knabino flustris al luno en vespera printempa ĉielo.

Ĉe la alia flanko de la Ruĝa Ponto kelkdek parkis sian biciklon. Vojflanke oni vicigis jam rustiĝintajn aŭtomobilojn, al kiuj delonge mankis benzino.

Kun anheloj ankaŭ ŝi parkis tie. Sur la reirvojo de Oosaka elĉerpiĝis la baterio, kiun ŝi ŝargadis tutan antaŭan tagon per sunpaneloj sur sia domo. Por grimpi la monton ŝi devis denove ŝargi la baterion per sia forto.

Kiam ŝi komencis ekpedali la biciklon parkitan, oni salutis ŝin de la najbara biciklo.

「レイちゃんじゃないか、今日はお出かけかい。」

照明がないので、顔はよく見えなかったが、ホアンだった。

「あ、おじさん今晚は。大阪まで自転車で行ったんだけど、大学の再開は来月になるって。」

「そりゃよかったじゃないの。ほら、かわりな。オレが充電してやるよ。」

「え～、ありがとう。疲れてくたかったのよお。何で半分しかモーターで補助してくれないのかしら。」

「おれの自転車に座ってな…全部モーターになったら自転車でなくなるからな。それに電池がすぐなくなるよ。」

しゃべりながら自転車をこぐ。充電するときの低いうなりが辺りに立ちこめていた。充電し終わった人から群れを離れて三々五々山を登って行く。

「ここに充電スタンドがあればいいんだけどな。」

「もうすぐシンちゃんが住宅用の太陽電池をたくさん並べた充電設備を寄付してくれるって。」

「そんなに儲かっているのかい。」

「住宅用太陽電池が飛ぶように売れるの。競争相手も多いけど、シンちゃんのは性能がいいの。発電効率も蓄電容量も今までの五倍だもん。」

“Hej, Rei! Ĉu vi hodiaŭ veturis al la urbo?”

Sen artefarita lumo ŝi ne bone vidis. Sed la voĉo malkaŝis lin Hoan.

“Ha, Oĉjo, bonon nokton! Mi biciklis al Oosaka. En la venonta monato oni rekomenvos lekciojn en mia universitato.”

“Gratulon! Cedu al mi la selon; mi ŝargos por vi!”

“Hoooo! Mil dankojn! Tute laca mi estas! Mi ne komprenas, kial motoro helpas nur duone.”

“Rajdu sur mia biciklo... Se motoro helpus tuton, tio jam ne estas biciklo. Cetere tro frue elĉerpiĝos baterio!”

Parolante li pedalis la biciklon. Zumo basa plenigis la aeron. Homoj kun bicikloj plenŝargitaj ekgrimpis la monton trioŝpe aŭ kvinope.

“Estus bone, se ĉi tie estus elektrostacio!”

“Baldaŭ Sinzi donacos stacion kun multe da sun-paneloj por loĝdomoj! Al mi li promesis!”

“Ĉu li gajnas tiel multe?”

“Multe oni aĉetas sun-panelojn por loĝdomoj. Estas konkurantoj. Sed lia panelo estas bona. Kaj vatto kaj ŝargokapacito estas kvinoblaj!”

「そうだってねえ。学生的身で、たいしたもんだ。山の上の誇りだな。」

ホアンは胸が痛んだ。やっぱり諦めきれないんだよな。突然現われた金髪娘に幼なじみの恋人をさらわれたんだから。

月が輝いている。その月の下のかつて人工の光が満ちていた街々は、今は闇の底に沈み、わずかな小さな光が点在するのみであった。

夜の街にサイレンが鳴り響いた。コンビニの前に座り込んで人生を語り合っていた若者たちは空を見上げ、今宵の月の異常な眩しさに初めて気がついた。

前の道を走り過ぎる自動車から、おばはんが何か叫んでいた。

「津波？ここは高台やから。」

「自転車の後に乗せてくれへんか。」

「なんで逃げなあかんねん。」

「ハワイが全滅したて言うてたで。」

「全滅したんなら誰が知らせたんや。そなん嘘や。このサイレンかて誰かのいたずらやで。」

そういいながらも、少年は立ち上がり、自転車に乗った。家を出る前にアメリカ留学中の友人と、インターネット電話で話していたのが突然切れたのを、思い出したのだ。そういえば、テレビの深夜放送も砂あらしになっていた。

“Mi scias! Plej riĉa studento li estas! Honoro por nia monto-kvartalo.”

Doloris la koro al Hoan: Rei ne povis forgesi lin. Sed li jam apartenas al la blondulino subite aperinta kun bluaj okuloj.

Brilis luno. Sub la luno estas urboj, kiuj iam estis plenaj de artefaritaj lumoj. Tie nun estas tenebro kun malmulte da punktetoj de lumetoj.

Sireno en noktaj kvartaloj. Antaŭ senferma bazaro babiladis junuloj. Ĉe la sireno ili vidis la ĉielon kaj trovis la lunon enorme blindiga.

De iu aŭtomobilo preterveturanta virino kriis ion.

“Cunamo? Ĉi tie estas alta.”

“Ĉu mi povus kunrajdi kun vi?”

“Kial ni devus forkuri!?”

“Ŝi diris, ke pereis Havajo!”

“Se ĝi pereis, kiu raportis tion? Mensogo! Ankaŭ la sireno estas malbona ŝerco!”

Kvankam tiel li diris, la junulo ekstaris kaj rajdis sur sia biciklo. Antaŭ ol li eliris el la domo, li parolis rete kun amiko en Usono. Abrupte rompiĝis la konekto. Cetere lia televidilo montris nur sabloŝtormon.

「乗るんやったら、はよ乗れ。家に寄って、おかんも起こさないかんからな。」

誰がサイレンを鳴らしたのかは、わからなかった。津波でハワイが全滅したと大声で叫んでいた「おばはん」が誰だったのかも。

少年が老人となり、そのひ孫たちが、輝く月の伝説を語り伝えたときは「おばはん」は、何時の間にか、美しい金髪に蒼い瞳の美少女に置き換えられていた。

その少女の髪と服はぐっしょりとぬれて、水滴がしたたり落ちていたという。鮮やかなムウムウと言う、ハワイの民族衣装を着ていたという説もある。いや、腰みのに、ヤシの実の胸当てだった、と言う者も…

彼女が誰だったのかなど、わかるはずもない。だが、ハワイに巨大津波が押し寄せる何時間も前に、インターネットにつながる無数のカメラの中の幾つかは、ハワイの風景を映していた。明け方だったにもかかわらず空が白熱し、すぐに、映像が途絶えた。

そして頭上で禍々しくも眩しく輝く月を見て、何が起こったかを正しく判断できた人は少なくなかったはずだ。

自分が逃げる前に、他の人々に避難を呼びかけてもバチは当たるまい。メールで、電話で、そして自分のどら声を張り上げて…そして、ほとんどの人々は呼びかけに応じて、その夜のうちに避難を始めた。

地球を半周して、日本列島に明け方に

月が輝いた夜

“Rapidu, se vi rajdos! Antaŭ ol forkuri Mi iros kaj vekos Panjon.”

“Neniu sciis, kiu alarmis per sirenoj, kaj nomon de la virino, kiu kriis, ke Havajon pereigis cunamo.

Kiam la junulo fariĝos maljuna kaj liaj pranepoj rakontos la legendon de Brilanta luno, tiu virino aperos kiel bela blondulino kun blujaj okuloj.

Oni diros, ke ŝiaj vestoj kaj haroj estis tute malsekaj. Unuj asertos, ke ŝi portis pompan havajan robon. Aliaj pledos, ke ŝi estis en pajla sarongo kaj kokosa mamzono...

Kiel ni povus scii, kiu ŝi estis! Vi tamen sciuj: Kelkajn horojn antaŭ ol la Cunamo atakis Havajon, la bildojn de Havajo montris iuj el multaj retaj fotiloj. En la matena krepusko ardiĝis la ĉielo kaj baldaŭ malaperis la bildo.

Kaj tiam blindige ekbrilis sinistra luno. Ne malmultaj povis scii, kio fakte okazis.

Antaŭ ol sia forkuro, ili volis alarmi al la aliaj. Rete, telefone, kaj per siaj raŭkaj krioj... Multaj ricevis averton kaj dum la nokto komencis rifuĝi.

Cunamo rondiris la Teron kaj

Brilis Luno - 2018

到達した津波は、すでに勢いを失っていた。沿岸の大都市と生産設備、農地のほとんどは水没したが、多くの建物は倒壊を免れた。

津波で死んだ人は、ほとんどいなかった。それより何倍も多い翌年の終わりまでの病死者、餓死者を含めても、当時の人口、一億一千万人の九割以上が生き残ったのである。

(続く)

matene atingis japanajn insulojn. Ĝi jam perdis sian energion. Subakviĝis preskaŭ ĉiuj ĉemaraj urbegoj, fabrikoj kaj agraro. Sed multaj domoj ne falis.

Preskaŭ neniu mortis pro la cunamo. Kvankam oble multis la mortintoj pro epidemioj kaj malsatego ĝis la fino de sekvinta jaro, postvivis pli ol 90 procentoj de tiama nombro, cent dek milionoj. (Daŭrigota)

ガラスの平原が見渡す限り広がっていた。美しい景色と言えなくはないけれど、ここには生命の痕跡さえ見つからない。

一年ちょっと前に、太陽が熱暴走してちょうどその時地球の昼側だった地域を焼き尽くした。

しかし地面が溶けてガラスになるほどの高温を経験したのは、ここだけだった。これはけっして太陽のせいではない。

若い男が歩くたびに、ガラスが割れて、その下に閉じ込められていた砂が飛び散った。肩から下げているガイガーカウンターは鳴りっぱなしだった。

「長居は無用だね。」

そうつぶやくと、目の前にドアが現れた。コツコツたたいて、声をかけた。

「戻るよ、アスカ。」

「ドアを開ける前にチャ〜ンとホコリを落とすのよ。」

ドアの向こうから大声が帰って来た。

「わかったよ。」

青年は放射能防護服を脱いで、内側が上になるように、ガラス化した砂の上に置き、そのうえに立ち、靴も脱ぎ捨てるとドアを開けて飛び込んだ。

Vitra ebeno disvastiĝis ĝis la horizonto. Eble pitoreska vidindaĵo. Tie tamen troviĝis nenia vivaĵo.

Antaŭ iom pli ol unu jaro Suno troardis kaj forbruligis la tiaman Tagan Flankon de Tero.

Sed neniuj aliaj lokoj spertis tiel altan temperaturon, ke fandiĝis grundo kaj estiĝis vitro. Tion ne kaŭzis Suno.

Vitro rompiĝis je ĉiu paŝo de junulo. Sableroj ĝis tiam enfermitaj disĵetiĝis. Geiger-kalkulilo neniam ĉesis bruadi sub lia ŝultro.

“Danĝeras resti ĉi tie!”

Li flustris kaj antaŭ li tuj aperis pordo. Li prapis ĝin kaj alvokis:

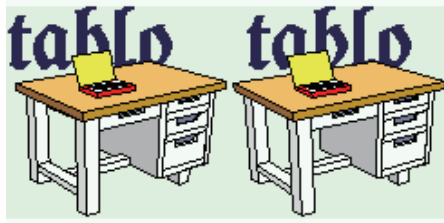
“Asuka, nun mi revenos.”

“Forigu polvojn antaŭ ol malfermi la pordon!”

De trans la pordo revenis laŭta krio.

“Bone.”

La junulo demetis sian kontraŭ-radian veston. Sur vitriĝintan sablon li metis ĝin internan flankon supre. Li demetis ŝuojn sur la vesto kaj ensaltis en la pordon.

月が輝いた夜 ● Brilis Luno-2 misiloj

机の上のノートパソコンは北アメリカ大陸を映し出していた。

「核ミサイルなんか発射しなかったら生き残れたかもしれないのに。」

「…ミサイルサイトは、一キロ以上の深さがあるから、太陽の熱暴走だけなら中にいた人は助かったと思う…でも水素爆弾が何百個も爆発したら、アスカ以外生き残れない…」

「レイ、アタシのこと化け物扱いするわけ。」

「ボクらは十分、化け物だよ。」

「シンジ、アンタもレイの肩を持つわけ。」

「ほとんど百パーセントの効率の太陽発電装置、ほとんど無限の容量の蓄電池。物理法則を無視したような『発明』は、普通の人間には不可能だよ。」

「仕方ないじゃない。田んぼも畑も、海水に浸かったんだから。電気が無いと『おうちでできる水耕農園』セットも役に立たないし。」

La ekrano de komputilo sur tablo montris mapon de Nordo-Ameriko.

“Se ili ne elĵetus misilojn, eble ili postvivus.”

“...La grotoj por misiloj estis profundaj pli ol kilo-metroj. Troardiĝo de Suno ne mortigus tiujn, kiuj estis en la groto... Sed en eksplodo de centoj da hidrogenbomboj postvivus neniu krom Asuka...”

“Rei, ĉu vi vidas min monstro?”

“Certe monstroj ni ĉiuj estas!”

“Sinzi! Ĉu vi estas por Rei?”

“Jen sun-paneloj kun preskaŭ cent procenta efikeco, jen baterio kun preskaŭ senlima kapacito. Ordinara homo ne povus”inventi” tiajn supernaturajn.”

“Nenio helpis! Saliĝis kampoj! Sen elektro ne funkcius”Akvari-Kulturo por Via Hejmo”!

「あれを中国から輸入できて助かった…あれも私たちがつくっていたら目立ちすぎたから。」

「おまけに、瞬間移動魔法まで使える。ボクらはどう考えても化け物さ。」

「アスカは化け物じゃなくて悪い魔女だと思うの…私は、月の妖精かも。だったら、シンジは天使かもしれない。」

「フン、バカみたい。とにかくアイツらは、夜側にいたアタシたちまで道連れにしようとしたんだから、自業自得よ。」

「たぶん、核攻撃があったと誤認したんだよ。太陽が爆発するよりは、ずっとありそうなことだものね。」

「それにしても、誰が敵か確認もせずに報復するなんて。ミサイルが大気圏から出る前にみんな、太陽熱で爆発したから助かったけど。」

「戦争に誤爆は付き物さ。正常な判断能力があれば、大量破壊兵器をつくったりしないよ。その証拠に二十三世紀にはボクたちは…」

「軍人や武器商人には同情しないけどさ、何億人も罪もない人が死んだわけよ…これ、本当に自然災害なの。」

「そうだと思いたいけど、都合がよすぎるよね。二十一世紀を戦争の世紀にする予定の『悪の帝国』が突然消滅したんだから。ボクたちが二十三世紀の学校で習った歴史は完全に書き換えられる。」

「…私たちは北アメリカの平和運動や

“...Feliçe, de Ĉinio oni povis enporti ilin... Se ni devus mem inventi ilin, tro frapaj ni estus.”

“Krome ni havas Samtempan Translacion! Certe monstroj ni estas!”

“Asuka ne estas monstro, sed Malbona Sorĉistino, mi kredas... Mi eble estas Spirito de luno. Do, Sinzi estu anĝelo.”

“Ba, eterne babiladu! Merite punitaj estas tiuj, kiuj volis al pereo impliki nin en La Nokta Flanko!”

“Ili certe erare kredis, ke temas pri nuklea atako. Ĉar tio estas multe pli verŝajna ol Tro-ardiĝo de Suno.”

“Ili tamen ne devis venĝi sen identigo de malamiko. Estis granda feliĉo, ke Suno bruligis ĉiujn misilojn, antaŭ ol ili eliris el atmosfero.”

“Erara atako estas kutima en milito. Kun prudentoj oni ne produktas amasbuĉilojn. Tial en la dudektria jarcento ni ne...”

“Militistojn kaj armil-komercistojn mi ne kompatas. Centoj da milionoj senkulpaj tamen pereis. Ĉu vere kulpis Suno?”

“Estus bone, se jes. Tion mi ne povas kredi. Abrupte malaperis la”Imperio de Malico”, kiu reĝisorus la Militan Jarcenton. Certe ŝanĝiĝos la Historio, kiun ni lernis en 23a jarcento, entute aliiĝos.”

“... .En Norda Ameriko ni helpis

エスペラント運動に肩入れして、少しは歴史の流れを変え始めていたのに…あの人たちもみんな殺された…神様は無慈悲なのね。」

「…それよりレイ、他の地域の放射線レベルは。」

レイが画面に触れると世界地図が映し出された。

「…問題ないわ。降下放射能が多い所には、誰も生き残っていないから。」

自転車で進むことは、もう無理だった。それでも、群衆の中の誰も自転車を手放さずに押して歩いていた。

生き残れたら、自転車とその上の荷物が必要になるだろう。仮に自転車を捨てても速く逃げられるわけではない。少しでも海から離れようと、山へ向かう人々で道路はイッパイだった。

空はうっすらと白んできていた。月は西の空に低くかかっていた。深夜の禍々しい眩しさは消えて、普通の色になっている。少なくとも、朝日に焼き殺されることはなくなった。

「トウジ、どこまで行くんや。」

岡町を通りすぎたあたりで母親は息子に聞いた。噂では、ハワイを呑み込んだ津波も豊中までは届かないという。

「ワイが通ってた高校な。覚えとるや

pacistojn kaj Esperantistojn. La Fluo komencis ŝanĝi sian direkton... Sed ankaŭ ili mortis... Kruelas dioj!”

“... Ni fosu nian sulkon. Rei, raportu la nivelojn de radioaktiveco en aliaj lokoj.”

Rei tuŝis la ekranon. Kaj tio montris Momdan mapon.

“...Nenia problemo. Ĉar neniu postvivis, kie dense falis radioaktivaĵo.

Ili jam ne povis rajdi sur bicikloj. Neniu en la amaso tamen forlasis sian sian biciklon kaj marŝis puŝante ĝin.

Se ili postvivis, la biciklo kaj la pakaĵo sur ĝi estos nepre necesa. Cetere oni ne marŝus pli rapide eĉ sen biciklo. Ĉar la vojoj de maro al montoj estis plenplena de rifuĝantoj.

Venis la aŭroro. Luno pendis malalte en okcidento. Ĝi jam forgesis sinistran brilon en la nokto kaj havis ordinaran koloron. Ili tial ne mortos almenaŭ pro matena sunbrilo.

“Touzi, ĝis kiam ni devos marŝi?”

Pasinte Okamati, la patrino demandis de sia filo. Oni diris, ke Toyonaka jam estos sekura de la cunamo, kiu englutis Havajon.

“Ĉu vi memoras la altlernejon,

ろ。」

覚えてるも何も、あの山の上まで何度呼び出されたことか。無事に卒業したときは、本当にホッとしたものだ。

「あの山の下におるんや、その…」

「友達か。」

「おかんも、おうたことあるやろ。農家やし、食うには困らんから…あっちも母子家庭やから男手が欲しいし…おかんも一緒に来て欲しいと言われとったし。」

「なんや、ヒカリはんかいな…私まで押しかけたら迷惑やろな。」

「そやけど、こんなときや。仕方ないがな。勤めてた工場も、流されてしもたやろし、山の下で新しい仕事が見つかるかも知れんし。」

「おまえ、この災難を喜んでないか。」
(続く)

kiun iam mi vizitadis.”

Kiel ŝi povus forgesi ĝin! Kiom multan fojon oni elvokis ŝin super la Monton! Kiel ŝi ĝojis, kiam finfine diplomiĝis la filo!

“Sub la Monto vivas...”

“Ĉu via amiko?”

“Ankaŭ vi konas... Agrikulturisto ne malsatos... Estas nur patrino... Ili bezonas laboron de viro... Ankaŭ vi estos bonvena, ŝi diris jam antaŭe...”

“Ĉu temas pri via Hikari...? Mi certe ĝenos ilin.”

“Sed, ni ne havas alian vojon. Nenio helpas! La Cunami forigis la fabrikon, kie mi laboris. Eble ni trovos laboron sub la Monto...”

“Vi ŝajnas ĝoji pro la katastrofo.”
(Daŭrigota)

青年はメガネを神経質にはずすと、顔の汗をぬぐった。冷えきった展望室の中だが、階段を登ってきた身体がほてっている。

運んできた機材を床に下ろしてセットし始めた。カメラは五台。うち二台は、無線でインターネットに接続している。

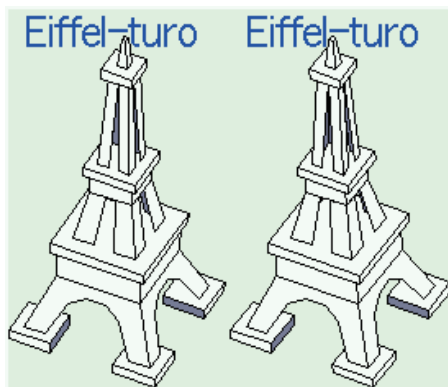
隣の高層ビルの方がズッと高いのだが鍵が、かかっていた。改装工事中のココだけは簡単に忍び込めた。

「オレ、死ぬんだろうな。」

つぶやいた声が、無人の展望室内に、思いがけず大きく響いた。

「どうせなら、本物のエッフェル塔で死にたかったな。」

だって、広告だけの通天閣じゃ格好悪いから、とケンスケは思った。

月が輝いた夜 ● Brilis Luno-3 cunamo

無人なのはココだけではない。大阪、神戸、堺など、海の近くから人が消えてしまった。

Junulo demetis la okulvitrojn kaj viŝis ŝviton de sia vizaĝo. Malvarma estis en la rigardejo. Sed lia korpo brulis, ĉar li ĵus grimpis la ŝtuparojn ekde la teretaĝo.

Li malŝarĝis sin de aparatoj. Tuj li komencis munti ilin. Li havis kvin kameraojn, du el kiuj estis konektitaj al la Interreto.

Kvankam multe pli alta estas tuj apuda konstruaĵo, ĝi estis ŝlosita. Ĉi tie estis regarnata kaj li povis enŝteliĝi.

“Mi mortos.”

Lia vorto al li mem estis ne atendite laŭta en senhoma rigardejo.

“Prefere morti sur vera Eiffel-turo mi volus.”

Ĉar ne belas Tuutenkaku kun tro multaj reklamoj. Nur tion bedaŭris Kensuke.

Senhoma estis ne nur ĉi tie, sed en Oosaka, Koobe, Sakai., nome ĉie apud maro.

異変が起こってから数時間のうちに、ここまで完全な避難を成し遂げるとは、日本政府の危機管理能力も大したものだ。

しかし、だ。一般人ではない警察や、医療関係者、そしてオレ達ジャーナリストまで、何で逃げるんだ。何世紀に一度あるかないかの大事件じゃないか。死んだっていいじゃないか。

取材体制を整えて、氣勢をあげていた所に社長じきじきの電話で、まず編集長が日和った。続いて家族からの電話などで、とうとう、放送局ごと北摂中継所に撤退する事になってしまった。

命の惜しいやつは勝手に逃げればいいだが、オレのじゃまだけはしないでくれ。

ケンスケはインターネットにつないだカメラとマイクを点けた。通信衛星は、燃え尽きたみたいだが、日本からユーラシア大陸の西の端までの通信網は健在だ。

「皆様、日本からおはようございます。大阪毎朝放送のケンスケです。」

そうだ。今はオレが大阪毎朝だ。

「深夜のうちに発令された避難勧告により、大阪市内は無人になっています。私は、千九百十二年に、エッフェル塔をまねて大阪商人の手で建てられた、高さ百三メートルの通天閣の展望台に立っています。」

この塔は倒壊するだろうな、と思ったが、顔には出さない。

「皆さんすでにご存知のように今から

Kelkajn horojn post la Katastrofo oni jam plenumis rifuĝon tiel perfektan. Bone regas la krizon la Japana Registaro.

Ne bone tamen estas, ke forkuris ne nur simplaj popolanoj sed ankaŭ polico, medicino kaj ni, ĵurnalistoj. Temas pri evento jarcenta! Kial ni timu nian morton!

Kiam ni decidis resti en la urbo, sonoris telefono de la Direktoro kaj perfidis la ĉef-redaktoro! Sekvis telefonoj de edzinoj aŭ infanoj... Fine oni decidis retiron al la Transsendejo en Hokusetu.

Forkuru tiuj, kiuj domaĝas sian vivon! Vi tamen ne rajtas reteni min!

Kensuke enŝaltis kameraojn kaj mikrofonon ligitajn al la Interreto. Forbrulis satelitoj. Sed vivis la Reto de Japanio ĝis la okcidenta rando de la Eŭrazio.

“Saluton de Japanio! Parolas Kensuke de Stacio Oosaka Maiasa.”

Jes, nun mi estas Oosaka Maiasa!

“Laŭ admono al rifuĝo neniuj restas en la kvartaloj de Oosaka. Mi nun staras sur turo cent tri metrojn alta, kiun en 1912 konstruis la komercistoj en Oosaka imitante Eiffel-turon. Jes, mi estas en la rigardejo de Tuutenkaku!”

Li timis, ke la turo falos. Tion tamen ne perfidis lia mieno.

“Certe vi jam informiĝis: Antaŭ ĉ.

約十二時間前に太陽の表面で爆発があり、南北アメリカ大陸を焼き尽くし、西ヨーロッパやアフリカで多くの方々を失明させました。」

パリでは沈もうとしていた夕日が突然白熱を発して、火災が起ったという。たまたま屋外にいた人々は火傷を負ったり失明したりした。

「高熱による急激な気圧変動によって起った巨大津波がまもなく地球の裏側である、ここに到着します。この通天閣も倒壊するかも知れません。しかし大阪商人はこんなことでは挫けないでしょう。先の大戦で、初代通天閣は、鉄材として供出されましたが、戦後、二代目が再建されました。同じように、この未曾有の災害を乗り越えた後、何時の日にか三代目通天閣が再建されると私は信じます。」

そろそろ時間だ。ケンスケは無駄話を切り上げて、後を振り返り、海を示した。だが、途中の高層ビルに遮られてよく見えない。あれだろうか。いやもっと巨大な、高い壁のような津波が来るはずだ。途中の高層ビルを次々になぎ倒す、一大スペクタールが見られるはずだ。

「ご覧ください。あの白波を。」

ケンスケの期待ほどの高さはなかったが、それでも轟々と音を立てて海が押し寄せてきた。車や屋台を押し流しながらみるみる水位が上がり、ビルの低層部は水没した。

…しかし大きなビルは倒壊しなかった。

dekdu horoj okazis surfaca eksplodo de Suno. Tio bruligis la Sudan kaj Nordan Amerikojn. Cetere blindiĝis multaj en la Okcidenta Eŭropo kaj Afriko.”

En Parizo sinkonta Suno subite ekardis kaj okazis incendioj. Suno aŭ brulvundis aŭ blindigis tiujn, kiuj tiam hazarde estis ekstere.

“La ardego kaŭzis drastan ŝanĝon de atmosfera premo kaj gigantan cunamon, kiu baldaŭ alvenos ĉi tien. Eble falos ankaŭ ĉi tiu Tuutenkaku. Sed tio ne estos bato al la komercistoj en Oosaka. En la Lasta Milito oni malmuntis la turon por fari el ĝi armilojn. Post la Milito oni rekonstruis ĝin. Iam post ĉi tiu Katastrofo, mi esperas, ni rekonstruos la turon Tuutenkaku la trian!”

Kensuke finis la babiladon turnis sin, kaj montris la maron. Altaj konstruaĵoj tamen damaĝis la perspektivon al maro. Ĉu tio? Ne! Multe pli impona devus esti la cunamo simila al alta muro. Ĝi faligus altajn konstruaĵojn unujn post aliajn. Devas esti granda spektaklo!

“Vidu! Jen venas ŝaŭmo!”

Kvankam ne tiel alta, kiel li esperis, la maro alvenadis kun tondro. Jen butiketojn jen aŭtomobilojn forportis la fluo. Pli kaj pli alta fariĝis la akvo, en kiu malaperis unuaj etaĝoj de konstruaĵoj.

Grandaj konstruaĵoj tamen ne

ズシンと衝撃はあったが、通天閣も平然と立ったままだった。

生き残ったのか…実況中継を続けながらも、ケンスケの脳裏に編集長の顔が浮かんだ…ということは、機材を勝手に持ち出して、かつ勝手に社名を使ったことについて弁明しなくちゃならんわけだ。

「津波が来るぞお！」

多くの声が口々に叫んでいた。道路にあふれていた避難民は我先に手近の建物に入り込み、階段を駆け上がった。

青年は、足の遅い母親を引っ担ぐと、最も近くのマンションの玄関に向かって走った。自転車と荷物は諦めるしかないだろう。

道路にだれもいなくなった頃、轟音とともに水が押し寄せてきた。

(続く)

falis. Certe li sentis impulson. Sed ankaŭ post tio staris Tuutenkaku sen problemo.

Li postvivis... Dum raportado Kensuke pensis pri la ĉefredaktoro: Ĉu li povus sin pravigi? Sen permeso li forportis la aparatojn. Krome li uzis la nomon de la stacio Oosaka Maiasa.

“Venos Cunaamo!”

Multaj kriis samtempe. La rifuĝantoj, kiuj marŝis en la vojo, eniris en apudan konstruaĵon kaj suprenkuris ŝtuparon.

La junulo prenis sian patrinon sur la dorson kaj kuris al la enirejo de la plej proksima apartamento. Li devis rezigni pri la biciklo kaj la pakaĵo sur ĝi.

Kiam homo malaperis de sur la vojo, alvenis akvo kun bruego.

(Daŭrigota)

「おかん、大丈夫か。」

青年は母の背中をさすっていた。どうやら、喘息が再発したようだ。

国道 176 号線の脇のマンションの階段は人でいっぱいだった。外では轟々と水の流れる音がしていた。これ以上水位が上がることはなさそうだったが、すぐ下の踊り場は水に浸っていた。

マンションの部屋の扉が、突然内側から開いた。

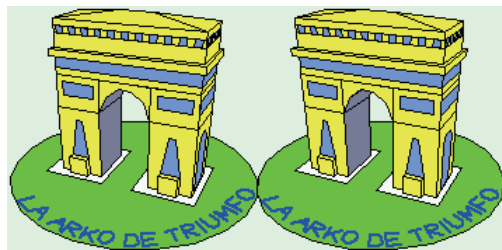
「皆さん、もしよろしかったら、ウチに入って休んでください。」

青年は中から現われた蒼い目に金髪の若い女に見覚えがあった。

「アスカやないか。」

「アンタ、トウジ!」

女は青年を睨み付けた。

”Panjo, ĉu vi fartas bone?”

La junulo frotis la dorson de sia patrino.
Ŝi suferis pro atako de astmo.

Plenplena de homoj estis la ŝtuparo de la apartamento, kiu staras ĉe la Nacia Vojo 176. Ekstere tondre bruis akvofluo. Pli alten ne venos la akvo, kvankam ĝi jam trempis tuj malsupran interŝtuparon.

Subite de interno oni malfermis pordon de iu ĉambro.

“Sinjorinoj kaj Sinjoroj bonvolu ripozi en mia domo!”

La junulo konis la blu-okulan kaj blondan junulinon, kiu elvenis.

“Hej, Asuka!”

“Ve, Touzi!”

La junulino akre rigardis la junulon.

月が輝いた夜 ● Brilis Luno-4 rifuĝintoj

「そんな目えしたら、怖いやないか。ワイはええけど母親が病気なんや。休ませてくれると、ありがたいんやけどな。」

女は、にっこり笑うと猫なで声で言っ

”Ho, terure! Kial vi vidas min tiel? Mi mem povus resti ĉi tie. Sed mia Patrino estas malsana kaj devas ripozi.”

La virino ridetis kaj diris kun

た。

「こんなときですもの、ご遠慮なさらずに入って休んでください。中は暖かいですよ。」

老人や子供を含めて三十人もいたろうか。口々に感謝の言葉を述べながら扉をくぐって行く。

中には、もう一人の女がいて、家族別にあちらこちらの部屋に割り振っている。異常な広さだ。どう見てもマンションの一室ではない。

中にいた方の女は青年を見るとビクっとした。

「おかん、山の下についたで。ヒカリが布団を用意してくれたから、ゆっくり寝たらええわ。」

母親はすでに舟をこいでいた。青年はすでに敷かれてあった布団に母親を寝かせた。

「トウジ、なんで眠らないの。」

二人の女はトウジの前に立っていた。

「今日は眠とうないんや。」

「トウジ、私だけじゃなくて、姿を変えているアスカまでわかったのね。…第一、外が見えないように窓にカーテンを引いているのに、どうして、ここが山の下だって思ったの。」

「人手が足らんのと違うか。」

miela voĉo.

“Helpi embarasitojn estas nia ĝojo! Envenu kaj ripozu! Varme estas en la domo.”

Tie estis ĉirkaŭ tridek inkluzive de maljunuloj kaj infanoj. Ĉiu dankis ŝin kaj eniris tra la pordo.

Interne ilin atendis alia virino. Ŝi gvidis ilin po familio en apartan ĉambron. La domo estis eksterordinare vasta. Ĝi ne povus esti unu domo en apartamento.

La virino, kiu estis interne, estis tiel konsternita vidante la junulon.

“Panjo, ni atingis la Montopiedon. Al vi Hikari donis liton. Nun vi povas dormi trankvile.”

Lia patrino jam komencis dormi. Li metis la patrinon en la liton, kiun oni jam preparis.

“Touzi, kial vi ne ekdormis?”

Antaŭ li staris la virinoj.

“Hodiaŭ mi ne volas dormi.”

“Ha, Touzi! Vi rekonis ne nur min, sed ankaŭ ŝin, Asuka, kiu ŝanĝas aspekton. Cetere kiel vi sciis, ke ĉi tie estas Montopiedo? Ni kurtenis ĉiun fenestron, por ke vi ne vidu eksteron.”

“Mankas al vi laboranto, ĉu ne?”

「足りるはずないでしょ。だからこんな強引なことしているのよ。」

「ワイみたいな役立たずでも、手伝いたいんや。アスカに睨まれたからて、狸寝入りしてるわけにイカンやないか。」

「アンタ、今までも狸寝入りしていたの。」

「ヒカリのウチに行ったとき、二・三回、アスカがタンスの扉から出てきたことがあったやないか。アスカに睨まれて寝たふりしたけどな、ワイには催眠術は効かんのや。とにかく話は後や。仕事や仕事や。」

「トウジの言うとおりでと思う。それじゃウチの畑に積んである箱を組み立てて、仮設住宅を建ててくれない…アスカ、いいでしょ。」

「トウジなんかに騙されてたと思うとシャクだけど、信用できる仲間が増えたわけね。箱の説明書が中国語なんだけど…」

「読んでもわかるわ。中国日本高麗青年交流に参加したときや。内モンゴル独立共和国の砂漠で、あの小屋を建てて寝たからな。地面にボン、と箱を置いてボタンを押すと、勝手に組上がるんや。難しいのは、箱に戻すときで…」

「箱に戻す方は、今は、いらないわ。間隔を狭くして、出来るだけ、たくさん建ててね。それじゃ、仮設小屋は任せるわよ。私たちは、逃げ遅れた人を探して

“Certe mankas! Tial ni riskas tian danĝeron!”

“Kvankam senpova, mi volas helpi vin. Mi scias, ke Asuka sorĉorigardis min. Sed mi ne povas dormi hodiaŭ.”

“Ĉu antaŭe vi ŝajnis vin dormanta?!”

“Kiam mi vizitis Hikari, du-, trifoje Asuka elvenis de ŝranko. Ĉu vi memoras Asuka? Ĉiun fojon vi volis okulsorĉi kaj mi pseŭdo-dormis. Via sorĉo ne povas tuŝi min. Ha, nun ni ne devas babili, sed labori!”

“Jes, pravas Touzi! Do vi konstruu barakojn el la kestoj amasigitaj en mia kampo... Asuka, vi certe konsentas ĉu ne?

“Mi koleras, ke Touzi faris min azeno! Sed samtempe mi ĝojas, ke ni havigis al ni fidindan amikon. Sur la kestoj oni skribas ĉine...”

“Mi ne bezonas kalrigon! Mi iam partoprenis la Kampado de Junuloj Ĉinaj, Japanaj kaj Koreaj. Ni konstruis ĉi tiujn barakojn kaj dormis en ili. Mi metis la keston sur grundo kaj premis butonon. Ĝi konstruiĝis aŭtomate. Por malmunti...”

“Vi ne devas malmunti ĉifoje! Konstruu kiel eble multe kun minimuma interspaco! Do ni konfidas la barakojn al vi! Ni nun

ここへ誘導するからね。」

「よっしゃ、よっしゃ。前の世界では
役立たずやったけど今度は頑張るでえ。」

「前の世界って、あの、アスカが言っ
ていた…?」

「トウジ、もしかして、アンタもあの
世界を覚えているの。」

「そうや、ワイも、未来から帰って来
たんや。あの赤い世界からな。」

「なんで隠していたのよ!」

「言う必要なかったやないか。ここは、
超巨大な化物も攻めてこうへんし、
世界を滅ぼそうちゃう、わけわからへん
秘密結社もないしな。」

「え…何の話?」

「ア、アスカの世界では、物理法則が
変わる相転移の他に、そんな大変な問題
もあったの?」

「ヒカリ、トウジ、トウジとアタシの
経験した未来は、同じ世界じゃないよう
ね。でも、ここ二・三日は、人命救助が
最優先よ。それが終わってヒマができた
ら、じ〜っくり話し合ひましょう。」

「レイ、これで良かったの。」

「仕方ないじゃないシンちゃん、ひと
晩で何億人も避難させたんだから、アト

月が輝いた夜

iros kaj serĉos tiujn, kiuj ne povis
rifuĝi. Ilin ni gvidos al viaj barakoj!”

“Bone, bone! En la Antaŭa Mondo
mi faris nenion. Nun mi dediĉos
tutan forton!

“Antaŭa Mondo? Ĉu Sama Mondo
al tiu de Asuka..?”

“Touzi, ĉu ankaŭ vi memoras tiun
Mondon?”

“Jes, ankaŭ mi revenis de la
Futuro. Jes, de tiu Estonteco!”

“Kial do vi kaŝis tion!?”

“Ĉar ne estis neceso, diri tion: Ĉi tie
nin ne atakas gigantaj monstroj. Nek
estas freneza sekreta organizo, kiu
celas pereigi la Mondon.”

“He..? Pri kio vi parolas?”

“Ho, mi ne sciis, ke en la Mondo de
Asuka estis ankaŭ TIAJ Problemoj,
krom Transiro de Kosma Fazo.”

“Hikari, Touzi, mi vidas malsamaj
estas la Estontecoj, kiujn travivis
Touzi kaj mi. Dum du, tri tagoj
ni estos okupitaj por savi homajn
vivojn. Kiam estos libera tempo, ni
certe parolu pri tio.”

“Rei, ĉu ni sukcesos?”

“Nenio helpis, Sinzi! En unu nokto
ni devis translokigi centojn da

のことなんか……昔と違うから民族紛争には、ならないはずよ…たぶん。」

内モンゴルの砂漠には、太陽発電パネルと食糧自給装置を内蔵した仮設住宅が水平線のかなたまで並んでいた。太陽光で充電された電動トラックも、あちこちに見える。

どちらも中国の一流会社の製品だった。ただし、会社の記録では、自給住宅も、電動トラックも、製造個数は三桁ほど少ないはずだ。

住宅の中には、南極大陸の氷が溶けた海面上昇で水没する地区の住民が眠っていた。寝ている間に何千キロも移動していたことになる。彼らはトラックの荷台で、夜っぴてゆられて運ばれてきた、という記憶を擦り込まれている。

少し計算すれば、そんな事があり得ないことはわかる。これほど大量のトラックが同時に移動できるだけの幅の道路は、世界のどこにもない。

中国政府は、どう説明するのだろうか。わかりません、ではメンツ丸つぶれだ。この大災害を予測して、極秘に大規模な避難計画を立てていた、とでも世間には発表するのだろうか。

「レイは初めてじゃないんだね…太陽が爆発するのは。前の世界でも経験しているんだ。」

「ええ、未開種族への干渉は禁止されていたけれど、太陽が新星化するときは例外だから…一つの惑星の住民をすべて

milionoj... Nia Povo estas limigita... En nuna epoko tio ne kaŭzos konfliktojn..., mi esperas.”

En dezerto de Interna Mongolio staris barakoj ĝis trans la horizonto. Ili estis ekipitaj de manĝomemproviza aparato kaj sunbaterio. Tie kaj tie troviĝis ankaŭ elektraj kamionoj ŝarĝitaj de sunenergia.

Ili ĉiuj estis produktaĵoj de famaj kompanioj ĉinaj. Sed laŭ dokumentoj de tiuj kompanioj produktitaj kvantoj estis pli malgrandaj je tri kolumnoj.

En la barakoj dormis la popolo, kiuj loĝis en la zono, kiu sinkis pro leviĝo de mara nivelo pro degelo en Antarktio. Milojn da kilometroj en unu nokto! Al ili estis donita falsa memoro, ke ili veturis tutan nokton sur kamionoj.

Iom da kalkulo malkovrus, ke tio estis neebla. Nenie en la Mondo troviĝas tiel larĝa vojo, en kiu povus veturi tiel multe da kamionoj.

Kiel tion klarigos la Ĉina Registaro? Nescio pri tiel grava afero vekus mokojn! Ni anticipe supozis la Katastrofon, ĝi eble deklaras, kaj sekrete preparis por la grandskala rifuĝo.

“Ne por la unua fojo, ĉu ne, Rei..? Eksplosion de Suno, vi vidis en via anraŭa Mondo.”

“Jes. Kvankam oni malpermesi entrudiĝi al progresanta gento, escepto estis supernovao... Mi

別の太陽系へ送り出したわ。と言っても二百万人ほどだから、今回よりはるかに少ない。」

「レイは彼らも救ったんだね。」

「それが、監視機械だった私の機能だから…でも、移住先であの人たちがどうなったかは知らない。太陽が爆発して、私は無に帰ったから…」

(続く)

elsendis tutan popolon de la planedo al alia sunsistemo. Nur du milionoj kaj multe pli malmulte ol ĉifoje.”

“Rei ja savis ankaŭ ilin.”

“Tio estis funkcio de mi, la gardoaparato. ...Sed mi ne scias, kio poste okazis en la enmigrinta loko, ĉar la Suno eksplodis kaj mi neniigis...” (Daŭrigota)

「本当にありがとうございます。」

小さな子供連れの夫婦がしきりに頭を下げていた。玉葱や大根の畑を踏み潰して一晩で誕生した、仮設住宅街の中だった。彼らの前には、青年がその婚約者の美しい娘と立っていた。

「いや、困ったときはお互い様です。大災害でお困りの方のお役に立てるならワイらもこんな嬉しいことは無いです。」

「トウジ、言うべきことはハッキリ言わないと…お母さんも…その…心配しているし。」

「そやかて、着の身着のままで避難してきた人に金があるわけないやろ。」

「だって、だって、畑がこんなになっちゃったら…どうやって食べてゆくのか…せっかく、最初の人たちが出て行ったださったのに…」

「泣くなや、ヒカリ…」

月が輝いた夜 ● Brilis Luno-5 Palestino

「あ、あの、お金なら少しは持っています。家賃はキチンと払います。」

青年は心の中でニヤリと笑うと商談を始めた。

「そうでっか、困っとる方からお金をいただくのは心苦しいんですけど、うちも

”Elkore ni dankas vin!”

Ripere riverencis gesinjoroj kun infaneto. Tie estis en kvartalo de barakoj, kiujn oni konstruis en unu nokto sur cepoj kaj rafanoj. Antaŭ ili staris junulo kun bela junulino, kiu estas lia fianĉino.

“Ha, tute ne dankinde! Mi ĝojas, ke ni povas helpi vin, kiuj nun suferas pro tiu Katastrofo.”

“Touzi, vi povus paroli iom pli aferece... Ankaŭ mia Panjo., eĥ., timas, ke vi estus tro... bonkora.”

“Kvankam vi certe pravas, ili estas rifuĝintoj kaj certe ne havus monon.”

“Sed, sed, kion ni povus fari kun nia kampoj tiaj..! Kiel ni vivtenos? Mi ĝojis, ke la unuaj rifuĝintoj finfine foriris! Sed, vi ankoraŭ..!”

“Ho, ve! Ne ploru Hikari!”

”Ha, ni havas iom da mono! Certe ni pagos pro luo de la domo!”

En la koro ridis la junulo. Li komencis traktadon:

“Koran dankon! Kvankam ne estus dece ricevi monon de suferantoj,

シニシニやから、お言葉に甘えさせていただきます。」

「それでいかほど、お支払いしたら…」

「そうでんな、ここらはバス停に近いし、バスに乗ったら電車の駅まで、まあ十分ほどやから…」

ちなみに異変以降、電車もバスも運行再開のメドも立っていない。

しかし太陽光発電器と食糧合成装置を備えた住宅に住んでいれば、復興までの数年間を生き延びられるだろう。

津波が去った後、海水は徐々に引いていったが、以前の海面より十五メートルほど上で安定してしまった。

死者は驚くほど少なかったが、市街地と農地の大部分が失われた。避難民のための中国製仮設住宅が、あちらでもこちらでも建てられていたが、住宅の需要は供給を大きく上回っていた。

「核兵器ですか。」

老人の前に立った将軍が質問した。

「核ではない。何度、違うと言ったらわかるのだ。NNは放射能も出んし爆発規模もTNT(トリニトロトルエン)百トンしかない。通常爆弾と同じだ。あの薄汚い奴等を消毒すれば、すぐに約束の地を取り戻せるのだ。アメリカの後ろだてがなくなっても、我々には神の加護があ

ankaŭ ni estas malriĉaj kaj ni elkore dankas, ke vi pagos luprezon.”

“Kiom ni pagu?”

“Eĥ, ĉi tie estas, vi sciu, proksima al bushaltejo. Nur dek minutojn vi veturos al stacio…”

Pasos longa tempo post la Katastrofo, ĝis denove ekveturos la busoj kaj trajnoj.

Sed en la kabano kun sunaj baterioj kaj manĝosintezaj aparatoj ili vivtenos plurajn jarojn, ĝis kiam revevos la Civilizacio.

Post la Cunamo la marnivelo malpli kaj malpli altiĝis. Sed je plus dekkvin metroj de la ataa nivelo ĝi fine restis stabila.

Mirinde malmultaj estis mortintoj. Sed perdiĝis plejmultoj de kvartaloj kaj agraro. Tie kaj ĉi tie oni konstruadis Kabanojn por la rifuĝintoj. Sed la postulo de loĝejo multe superis la liveron.

“Nukleaj armiloj?”

Demandis generalo antaŭ maljunulo.

“Ne, ne nukleaj! Kiomfoje mi klarigu al vi? NN ne estas radioaktiva! Ĝia skalo de eksplodo egalas al tio de TNT (TriNitroTolueno). Nenio alia ol ordinara bombo. Ni sterilizu la malpurajn kaj regajnos la Teron Pomesitan. Ni perdis la patronon,

るということだ。」

前の世界が減じた後、よもや別の世界に転生して、再び覇権を得る機会を与えられるとは、老人は思っていなかった。

憎しみに狂った人民ほど、扱いやすいものは無い。ナチスに虐殺されたから、パレスチナ人を虐殺する権利と義務を持つ、と信じるユダヤ人ほど。

何度も和平のチャンスはあった。ある時は、彼が和平派の大統領を暗殺させた。ある時は、パレスチナの過激派のテロで自然にチャンスは潰れた。時と共に憎しみの輪は拡がり、老人の力は強大になった。

ひと月前にアメリカというパトロンが消滅し、力関係が逆転した。イスラーム諸国への亡命者の子孫や義勇兵がパレスチナに殺到した。

「ヨーロッパ連合軍に保護してもらって脱出し、無人となった新大陸に移住する、というのが、案外、神のご意志かもしれません。」

将軍の言葉に、老人はニヤリと笑った。これは老人が絶対権力を得るための千載一遇の機会だった。この将軍さえ追い出せば老人の覇権が完成する。大多数の兵士が彼について行くだろう。しかし、誰が本当に力を持っているかを知ったとき兵士たちは老人のもとに帰ってくる。その時この男に帰る場所はない。

Usonon. Sed Dio neniam forgesos nin.”

Post la pereco de la lasta Mondo, la maljunulo tute ne esperis, ke li reviviĝos kaj havos ŝancon konkeri alian mondon.

Popolon frenezan pro malamo oni facile povas regi. Jen tiaj estis judoj, kiuj kredas, ke ili tutrajte devas masakri palestinanojn, ĉar ilin iam mortigis nazioj.

Plurajn fojojn oni havis ŝancon repaciĝi. Foje li murdigis la prezidenton favora al repaciĝo. Foje Palestina radikalulo teroris kaj nuligis la ŝancon. Kun tempo grandiĝis la Rondo de Malamo kaj potenco de la maljunulo.

Antaŭ unu monato malaperis ilia patrono nomata Usono. Tio renversis la situacion. Filoj de la elmigrintoj kaj volontuloj de islamaj landoj strumis al Palestino.

“En protekto de Eŭropa Armeo ni elkuru kaj almigru al la Nova Kontinento, kun nun estas senhama. Tion eble estus la Volo de la Sinjoro.”

Al la generalo ridis la maljunulo. Tio ja estis unika ŝanco por ke la maljunulo gajnu ĉiopovan potencon. Li devis nur elsendi la generalon kaj lia Potenco estos perfekta. Plejmulto de la soldatoj lin sekvos. Sed, kiam ili scios, kiu havas veran potencon, ili revenos al la maljunulo. Tiam la viro ne havos lokon por reveni.

老人の前の世界で開発された NN を、この男が信じないのは当然だ。知識は力。権力者には権謀術数だけではなく、科学的素養も必要だ。小さくて、爆発規模を自由に調整できる NN は、世界を変えるだろう。

「その可能性は否定できないな。だが私自身にはその選択はできない。どうだろう、君は脱出を望むものを指揮して、ヨーロッパ連合軍の移住船団の待つ港へ安全に移送してくれないか。私は、ここで神を恐れぬ野蛮人どもを抑える。」

「わかりました。閣下は英雄として、我が民族の記憶に永く残るでしょう。」

二人の男は力強い握手を交わして、別れた。その二日後、老人は NN ミサイルのボタンを押した。

前の世界では、NN 兵器は完成された技術だった。放射能を出さず、威力も自由に微調整できた。だから老人は包囲するパレスチナ軍だけを「消毒」し、自軍には被害の及ばないように設定した数発の NN 爆弾をミサイルで打ち出した。

(続く)

Estas nature, ke li ne kredas NN, kiu estis unue realigita en la Antaŭa Mondo de la maljunulo. Scio estas Forto! Ne nur taktiko, sed ankaŭ Scienco! Malgranda kaj libere reampleksigebla NN certe ŝanĝos la mondon.

“Mi ne povas nei tiun eblecon. Sed mi mem, bedaŭrinde, ne povas sekvi tiun vojon. Mi proponas, ke kun tiuj, kiuj deziras, vi elkuru al la haveno, kie vin atendos eŭropa ŝiparo por via elmigro. Mi ĉi tie batalos renkonte la barbarojn.”

“Ni interkonsentis. Via Ekscelenco restos por ĉiam en la Popola Memoro.”

Ili forte premis la manojn kaj adiaŭis. Du tagojn poste la maljunulo premis la butonon de misiloj kun NN.

En la Antaŭa Mondo NN estis arto kompletigita. Ne radioaktiva kaj libere reskalebla. Tial la maljunulo faris NN, ke nur la Palestinan Armeon ĝi sterilizu kaj ne damaĝu la lian. Kelkajn misilojn kun tiuj NN-bomboj li elĵetis. (Daŭrigota)

「まさしく、神に約束された土地、というわけですかね。今後数百年は人間が立ち入れませんからね。」

「皮肉を言いに来たのかね。」

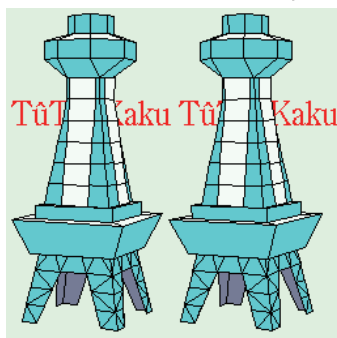
「とんでもない。これだけの死体の山を見て、皮肉なんか言えるわけはありませんよ。降伏した將軍の警告を受けて、あなた方パレスティナ解放軍が夜の内に移動していたのは不幸中の幸いでした。」

「それでも我々の大多数はガンで死ぬ事になるだろうな。こんなことになるくらいなら、最低限の領土を彼らに残してやればよかった。」

「無駄でしょうね。あの大統領は我々のような下賤の民族に施しを受けるつもりは…」

彼らの前の机には、かつてイスラエル軍の『最後の砦』だったモノの航空写真が整然と並べられていた。

砦の屋上に、中庭に、そして砦の外にも、おびただしい数の死体が散乱していた。

月が輝いた夜 ● Brilis Luno-6 Tûtenkaku

「アンタの世界のNNと言う爆弾は、安全なモンだったのね。」

”Certe tie estas la Tero Promesita de Dio!
Dum centoj da jaroj tien iros neniuj homoj.”

“Ĉu vi venis por moki nin?”

“Tute ne! Neniu aŭdacus moki antaŭ
monto da kadavroj. En tiu tragedio
estis granda feliĉo, ke kun averto de la
generalo kapitulaciinta vi, Palestina
Ribeliga Armeo nokte forlokiĝis.”

“Plejmulto el ni tamen mortis pro
kancero. Se mi estus repaciĝinta lasante
al ili minimume da nurhebrea teritorio!”

“Tio neniel sukcesus. Ilia Prezidento
ne tolerus ricevi almozon de ni, la gento
malnobla…”

“Sur la tablo antaŭ ili en vico kuŝis fotoj
de sur aviadilo. Ili montris tiaman Lastan
Fortikaĵon de Israelo.

Jen sur la tegmentoj, jen en la korto kaj
jen ekster la fortikaĵo kuŝis multege da
kadavroj.

”Vi diris, ke NN en via Antaŭa
Mondo estis sendanĝeraj, ĉu ne?”

「いや、そら爆弾やから、安全ちゅうことはないけどな。破壊力は水爆以上や。そやけど放射能は全く出んちゅうことやったで。」

「それじゃ、アンタの前世の爆弾と、小さな爆発だったのに、パレスティナの四分の一を汚染した放射能散布兵器が同じ名前なのは全くの偶然というわけね。たぶん両方とも『新しい核兵器』だからNNと名付けたんでしょ。」

「いやアスカ、そうとも言い切れないんじゃないかな。」

「なぜよ。アンタ最近私の言うことにいちいち文句つけるわね。」

「また夫婦げんかかいな。」

「うるさいわね、アンタとヒカリだって、しょっちゅうケンカしてるじゃないの。」

「それは、仲がええから安心してケンカできるんやないか。」

「そんならアタシとシンジも同じよ。」

「漫才はさあ、そんなくらいにして…」

「レイ、何が漫才よ。」

「とにかくう、シンジが何か言おうとしてるんだけどお。」

「シンジ、もったいぶらないで、さっさと言いなさい。」

アスカの口のきき方には慣れているので、気にせずにシンジは言った。

“Ne, ne povus ekzisti sukura bomboj! Pli potencaj ol hidrogenbomboj. Ili tamen, oni komprenis, povas postlasi nenion radioaktivan.”

“Do, ni povas diri, ke estas nur hazarde, ke saman monon havas la bomboj en via Antaŭa Mondo kaj la radioaktivaj armiloj, kiuj kun eta eksplodo poluis kvaronon de Palestino. Ambaŭ NN certe temas pri”Nova Nukulea armilo', ĉu ne?”

“Ne, Asuka, viaj rezonoj povas esti eraraj.”

“Ve, lastatempe vi kutimas esti kontaŭ mi!”

“Ha, ĉiam vi kverelas!”

“Ne via afero! Ankaŭ vi kaj Hikari kverelas!”

“Nia firma amo permesas nin iom da ekscesoj.”

“Estas egale ĉe mi kaj Sinzi.”

“Lasu ŝercojn! Ni reiru al…”

“Rei! Ni ne ŝercas.”

“Egaaale! Mi volas aŭdi la opinion de Sinzi!”

“Sinzi, kiel longe mi devas atendi ĝis fine vi parolos?”

Tio estis kutima diraĵo de Asuka. Tute ne ofendite li ekparolis.

「物理法則が違うんじゃないかな。」

「それはそうやろな。あないなデカイモンが動き回って、大した振動も起きんのはおかしいわ。」

「おかしいってアンタ、そんな世界に住んでいたんでしょうが。」

「その世界に生きていたときはそれが当たり前やったんや。そやけどここではワイがドシドシ歩いてだけで建て付けの悪い家が揺れるんや。ゼンゼ違うで。」

「悪かったわね建て付けが悪くて。」

「あ、いや、ヒカリんちのことやのうて、一般論や、一般論。」

「とにかく、ここでは放射能が出ない核反応は不可能なんだよ。量子コンピュータでシミュレーションを繰り返してもそんな解は見つからないんだ。」

「その机の上のノートパソコンやろ。ワイのいた世界ではちっちゃなビルくらいの大きさの有機コンピュータがあったけどな。それなら…」

「コンピュータの速さは大きさに関係ない…というより、逆比例するんだよ。それに有機コンピュータが量子コンピュータより速いということは原理上ありえない。」

「それで。」

「もしトウジと同じ世界から科学技術をもった人間が転生したとしたら、彼は知識をこの世界で利用するだろう。」

“Eble ne egalas la fizikaj leĝoj.”

“Certe ili malsamas! Dum aktivado de tiel kolosaj objektoj, ni strange ne havis seriozajn perturbojn!”

“Strage?! En tia Mondo vi vivis, ĉu ne?!”

“Kiam mi estis en la Mondo, tion mi vidis ordinara. Sed ĉi tie tremas kaduka domo, dum mi tretas. Principojn tute aliajn ili devas havi!”

“Pardonu, ke mia domo estas kaduka!”

“Ho! Ne! Ne temas pri la hejmo de Hikari! Mi parolis ĝenerale.”

“Post ĉio Ĉi Tie neblas nuklea reakcio sen radioaktiveco. Neniam ni trovis tian solvon en pluraj simuladoj kun kvantuma komputilo.”

“Vi certe parolas pri tiu kajerokomputilo sur tiu tablo. En Mia Mondo esti organika komputilo tiel granda kiel domo. Kun ĝi ni certe…”

“Rapideco de komputilo ne rilatas al ĝia grandeco… aŭ ju pli granda des pli malrapida. Cetere organika komputilo precipe ne povas superi kvantuman en rapideco.”

“Kaj?”

“Se el la Mondo de Touzi reen-karniĝis iu alia kleriĝinta en scienco, li aplikos sian scion en ĉi tiu mondo.”

「アタシたちと同じようにね。」

「僕らの場合でも、最初は失敗の連続だったよね。簡単なエネルギー貯蔵装置も爆発しちゃうし。」

「あの時はごまかすのに冷や汗をかいたわね。何人もの記憶を消さなきゃいけなかったし…」

「記憶を消したんか。」

「気にしないで。たいした害はないから。」

「少しは害があるんやな。」

「あまり細かいことにこだわっていると長生きできないわよ。」

「ア、アスカ、冗談言わないでよ。」

「いや、ヒカリ、冗談やないかも知れん。南無阿弥陀仏、南無阿弥陀仏…」

「話を戻すよ。物理定数が微妙に違うから、前と同じ設計ではダメなことが、わかったんだ。」

「あのまま試行錯誤でやっていたら、何十年もかかったでしょうね。」

「何百年かもしれないよ。レイが量子コンピュータの組み立てに成功したから計算でシミュレーションできるようになって開発が進んだんだ。それに対して、彼らはマトモなシミュレーションはできなかったと思う。この世界では、有機コンピュータは実現困難だし、普通のコンピュータでは遅すぎるからね。」

“Same kiel ni!”

“Pensu pri niaj unuaj provoj ĉiam kun malsukceso. Foje eksplodis elementa rezervilo de energio.”

“Kiel embarase estis! Apenaŭ ni kaŝis la eventon. Al multaj ni devis forviŝi la memoron…”

“Ĉu vi forviŝis iliajn memorojn?”

“Ne gravas! Seriozan damaĝon ili ne ricevis.”

“Do, iom da damaĝo ili havis.”

“Lasu la bagatelaĵon, se vi volas ĝui feliĉan maljunecon.”

“Ho, Asuka, ne ŝercu, mi timas!”

“Ne, Hikari, ŝi eble ne ŝercas. Savu min Budao! Savu min Amitavo!”

“Mi reiru al la temo: Ekzistas subtilaj diferencoj je fizikaj parametroj. Tial ne validas la plano sama kiel la Antaŭa.”

“Provoj ka eraroj daŭrus dekoj da jaroj.”

“Aŭ centoj! Feliĉe Rei sukcesis munti kvantuman komputilon. Poste ni povis simuladi en kalkulo kaj ni rapide progresis en evoluado. Male al ni, mi kredas, ili ne povis efike simuli pri siaj planoj. Ĉar en ĉi tiu mondo malfacile realigebla estas organika komputilo. Cetere ordinala

「もちろん核実験なんかもできないわよねえ、シンちゃん。」

「できたかもしれないけど、彼は切り札を隠しておきたかったはずだよ。それが命取りになるとも知らずに。」

「さすが、シンちゃん頭いい。」

「ちょっとレイ、シンジに抱きつかないでよ。」

「いいじゃない、アスカだけのシンちゃんじゃなし。」

「何言ってるの、シンジはアタシの…」

「もう昼やで。腹減ったわ。」

「ナスとキュウリのお漬物があるの。」

「ちょっとアンタたち聴いてるの。」

「わあい、おいしそう。合成食糧ではあの味がでないのよねえ。」

「味については、今、合成アルゴリズムを改良中だから…」

「こらあ！みんなアタシの言うことを聴けえ！」

「はい、にっこり笑って…はい、それでいいですよ…写真はインターネットで送りますからね。気を付けて帰ってください。」

estas tro malrapida.”

“Kompreneble ili ne povis prove eksplodigi nuklean armilon.”

“Eble ili povis. Sed ili ne volis, ĉar ili ne povis publikigi sian atuton, kiu fakte estis fatala karto por ili.”

“Mirinde, Sinzi! Kiel saĝa vi estas!”

“Ba, Rei! Ne brakumu kun Sinzi!”

“Ne koleru! Sinzi ne estas via propraĵo!”

“Vi eraras! Sinzi estas mia…”

“Jam tagmezo. Malsata mi estas.”

“Mi pekis kukumojn kaj solanojn.”

“Ĉu vi aŭskultas min?”

“Hoooho, certe bongustaj! Ilin neniam superos sintezita manĝaĵo.”

“Mi jam planas bonigi guston. Sintezan algoritmon mi ŝanĝos…”

“Sileeentu! Aŭdu mian parolon!”

“Nun ridetu! …Bone, tre bone! …La fotojn mi sendos al vi rete. Ĝis revido! Gardu vin en la ŝtuparo!”

観光客たちは、展望台の数十メートル下に停泊しているボートに乗るために、階段を降りていった。エレベーターがないことも話の種で、海に沈んだ、『水都』観光の目玉になっていた。

若い女性が一人、動かずにじっとこちらを見つめていた。カメラマン兼みやげ売り兼観光案内人はそっと眼をそらした。

「あの、通天閣の下にサメが出るって本当ですよ。」

「あ、大丈夫。ちっちゃいやつで人は襲わないから。」

そちらを見ないようにしたまま答えた。

「そうなんですよ。」

女性の声には不信の響きがあった。

「ほ、ホントに大丈夫ですよ。オレなんか一年以上もここに住んでるけど、誰も襲われたりしてないから。」

「本当に気が付かないんです。」

「え。」

これは修羅場になるかもしれない、と案内人は思った。

「私、ミズホですよ。ケンスケさまの婚約者ですよ。」

「あ、やっぱり。似てるなとは思ってたんだけどさ…」

「それは本人だからですよ…もう陸に

La turistoj komencis descendi la ŝtuparon al la boato, kiu atendas ilin kelkdek metrojn sube de la rigardejo. Ankaŭ manko de lifto allogis turistojn al la Krozo tra la Sinkinta Urbo.

Junu fraŭlino malmoviĝis kaj fikse rigardis lin. La fotisto kaj vendisto kaj ĉiĉerono deturnis de ŝi sian rigardon.

“Halo! Ĉu estas vera la famo, ke sub TuutenKaku naĝas ŝarkoj?”

“Ha, ne timu! Malgrandaj ili ne atakas homon.”

Li respondis kun deturnita vizaĝo.

“Ĉu vi estas certa?”

Ŝia voĉo enhavis senfundan malfidon.

“Jes, ja, certe sendanĝere! Pli ol unu jaron mi vivis ĉi tie kaj neniam ili atakis homon!”

“Ĉu vi vere ne rekonas min?”

“Ho!”

Estos ploro kaj kverelo, timis la ĉiĉerono.

“Mi estas Mizuho, la fianĉino de vi, kara Kensuke!”

“Ha, fakte vi estas! Mi pensis, ke venis fraŭlino simila al vi…”

“Ne simila, sed Mi Mem! Ĉu vi

は帰らないんですか。」

「ごめん。帰ってもオレの居る場所はないんだ。君を幸せにすることもできない。」

「…そうですか。それでは仕方ありませんね。ここにいてください。」

「ほんとにごめん。今のオレはカメラマンというより通天閣のみやげ売りなんだ。」

「私ね、父の遺産で…」

「お父さんが亡くなったのか。ごめん何も知らなくて。」

「いえ、生前贈与で…」

「あ、そう。」

「営業権を買い取って、レストランを開くことにしたんです。」

「それはよかったね。オレもいつか、きつと食べに行くよ。」

「毎日食べてください。通天閣の途中階を全部使って海鮮料理の店を開きましょう。みんな、食糧合成装置に飽き飽きしているから、はやりますう。」

「無茶を言うなよ。こんなとこ、誰も来ないよ。」

「この下の海は絶好の漁場なんですよ。漁業権はケンスケさまのお父さまが買い占めました。私とケンスケさまのお店のためですよ。フカヒレスープ出したりし

neniam plu reiros al la tero?”

“Pardonu min! Sur la tero jam ne estus mia loko. Al vi feliĉon mi ne povas doni.”

“...Mi komprenis. Jam nenio helpus. Vi povas resti ĉi tie por ĉiam.”

“Malbona mi estas! Nun mi estas pli vendisto super TuutenKaku ol fotisto.”

“Mi heredeis de la patro...”

“Ho, ve, mortis via estimata patro! Pardonu, tion mi ne sciis!”

“Ne! Nur dumviva heredo...”

“Ĉu vere?”

“Komerĉan rajton mi aĉetis kaj havos restoracion.”

“Gratulon! Mi iam prenos manĝon ĉe vi, certe iam.”

“Manĝu ĉiun tagon. Kun tutaj mezaj etaĝoj de TuutenKaku mi havos restoracion de freŝaj fiŝoj. La popolo malŝatas sintezitajn. Ni prosperos!”

“Ekastravagance! Neniu venos al tia loko!”

“La maro sub ni, vi sciuj, estas bona fiŝejo! Kaj, kara Kensuke, via estimata patro elaĉetis fiŝadrajton por vi kaj mi! Stufitajn naĝilojn

て。ケンスケさま、中華料理はお父さまの免許皆伝ですよ。」

「オレはカメラマンなんだ。」

「もちろんケンスケさまが趣味で写真を撮るのはかまいません。でも、お店の店長でもあるんです。もう危ないことは止めてください。」

(続く)

de ŝarko vi kuiros. Vi estas bona kuiristo de ĉinaj pladoj, ĉar via estimata patro mem edukis vin!”

“Mi estu fotisto!”

“Bone, vi fotos kiom ajn! Nur por via amuzo. Vi tamen estos ĉefo de nia restoracio. Tial, mi petas vin, evitu danĝeron!”

(Daŭrigota)

道は折れ曲がりながら、赤い橋に向けて降っていった。乗っているのは三人。運転士は、前世紀なら生徒指導の先生に眼を付けられること確実の真っ青な髪の少女。

「なんでこんなに遅いのブレーキがかかるのよお！」

三輪自転車は、一定の速さを超えると電動ブレーキがかかり運動エネルギーを電力に換えて蓄える仕組みになっている。

後ろの席には、青年とその妻が蒼い顔で座っていた。

「ト、トウジ、やっぱりあなたが運転した方が良かったんじゃない。」

「そやな、くだりなら力はいらんから任せてもエエと思たんやけど…」

「運転すると性格が変わるのね。」

「これやったら、アスカの方がましやったわ。」

Zigzaga vojo iris malsupren al la Ruĝa Ponto. En la ĉaro veturis tri personoj. La ŝoforo estis knabino kun bluaj haroj, kiuj certe vekos koleron de lastjarcenta instruisto-disciplinisto.

“Huuura! Kial bremsa en tia malrapideco!”

Triciklo bremsiĝas kun rapideco, kiu superis certan limon. La kinetan energion ĝi transformas al elektra.

Palaj sidis en la malantaŭa loko junulo kaj lia edzino.

“Ho, ve, Touzi! Estus bone, ke vi mem stiru!”

“Certe vi pravas! Por descendo, mi pensis, ne necesas forto. Sed, ŝi…”

“...en ŝoforado estas alia persono!”

“Eĉ Asuka estus multe pli modera!”

月が輝いた夜 ● Brilis Luno-7 Alternativa Teknologio

世界の半分を焼き尽くした『大変動』は、生き残った半分にも、大きな変化をもたらしていた。

南極大陸の氷が融けたことにより海水

La Kataklismo, kiu forbruligis duonon de la Mondo, havis grandan influon ankaŭ al la postvivinta duono.

Degelis glacio de Antarktio. Leviĝis

面が上昇し、農地や生産設備のほとんどが水没した。電気、ガス、そして水さえも供給されなくなった。

石油もなくなった。精製設備も輸入のための港も水没したから。鉄道や道路網が残っている地域でも、ガソリンやエタノールで自動車が走ることは無くなった。

悲惨な飢餓と、その帰結としての暴動や戦争によって、世界の人口は、さらに半減すると予測された。

だが予測は大きく外れた。一年と半年経った今、世界は平和だった。一部の地域で核爆発を含む限定的紛争があったが、人口は急速に増加し、『焼失半球』への移民さえ始まっていた。

人類を破滅から救ったのは『大変動』直後に次々と出現した『代替技術』だった。

ひとつ目の『代替技術』は、人力や運動・位置エネルギーと電力を相互に、無損失で変換することにより、実用的な移動・運送手段を提供した『新しい自転車』。動力を補助することにより、非力な人間でも、ある程度の坂道なら登れるようになった。

一台の自転車に複数の人間が乗ることは、『大変動』以前は禁止されていた。屋根付きの三輪や四輪の『自転車』も、京都など一部地域で特例としてタクシーに認められていただけだったが、法律が改正され、今では日常的存在となった。

そしてふたつ目が『資源循環住宅』。

la mara nivelo kaj sinkis granda parto de agro kaj produktorimedo. Ĉesis liverado de elektro, gaso kaj eĉ de akvo.

Mankis ankaŭ petrolo. Rafinejoj kaj havenoj por importo sinkis. Eĉ kie restis vojoj kaj reloj, ne plu veturis aŭtoj kun benzino aŭ etanolo.

En mizera malsato kaj sekvantaj puĉoj aŭ militoj, oni antaŭsupozis, la Nombro en la Mondo duoniĝos ankoraŭfoje.

Tute kontraŭ la supozo, post jaro kaj duono la Mondo ĝuis pacon. En aparta regiono oni havis limigitan konflikton kun eksplodo nuklea. Sed la Nombro rapide regrnadiĝis kaj oni jam komencis enmigri en la Bruligitan Hemisferon.

De difinitiva pereco savis la Homaron la Alternativaj Teknologioj, kiuj aperis sinsekve tuj post la Kataklimo

La unua Alternativa Teknologio estas Novaj Bicikloj, kiuj senperde transformas muskolan kinetan aŭ potencialan energion al/de tiu de elektra. Ili fariĝis praktikaj transportiloj de varoj kaj homoj. Kun ili eĉ senfortaj homoj povis grimpi deklivojn kun certa kruteo.

Antaŭ la Kataklimo oni malpermesis, ke pluraj personoj veturu sur unu biciklo. Nur en limigita regiono, kiel en Kioto, taksiaj tri- aŭ kvarcikloj estis akceptitaj kiel esceptoj. Regulojn oni renovigis kaj nun ili estas tute ordinaraj.

La dua Alternativa Teknologio

太陽光エネルギーを利用して食糧を含むすべての『資源』を循環利用するシステムである。

「大変動」前後に中国で開発され混乱期に爆発的に世界中で建てられた『仮設住宅』の壁や床下には雨水や住民の排泄物を発酵・浄化して、大豆やアボカドに似た食料に再生循環する水槽が内蔵されていたのだ。

栄養価も味も、申し分なかった。特に脂肪分に富んだ『アボカド』はトロリとして肉や魚が手に入らなくなった食生活の空白を埋めてくれた。

壁にはめ込まれた『冷蔵庫』から取り出して好みの調理を加えれば『大変動』以前と同じ食生活、と言えた。

食べても食べても、『冷蔵庫』の中に新しい材料が出てくると、感謝しながらも疑問を抱き始めた、少数の人々は中国語で書かれた説明書を辞書を引きながら読んでみた。

インクが滲んだ小さな文字で印刷された、標準的中国語と少しずれた文章は、この住宅が『資源循環住宅』であることを示していた。何をどう循環するのかの説明はなかった。

ただ便器に不純物を投げ込むと『循環過程に障害をもたらす』こと、便所の壁にはめ込まれている、『微量元素カセット』を時々取り替える必要があることから、恐るべき真相が明らかになった。

人々は事実を積極的に語ろうとはしなかった。『豆』や『アボカド』が、口に

estas Riĉfonton Cirkulaj Domoj nome sistemoj, kiuj utiligante sunan energion cirkulas ĉiun riĉfonton inkluzive de nutraĵo.

Ĉirkaŭ la Kataklimo en Ĉinio oni realigis kabanojn, en kies muroj kaj sub plankoj estas cisternoj, kiuj fermentas, purigas kaj cirkule reproduktas pluvon kaj ekskrementoĵoj de loĝantoj al nutraĵo simila al sojfaboj kaj avokadoj.

Ili estis nutroriĉaj kaj bongustaj. Precipe "abokadoj" estis grasoriĉaj kaj kovris la mankon de nun rara viando kaj fiŝoj.

Ilin el "friduĵo" oni elprenis kaj kuiris laŭ sia plaĉo. Tio estis iel egala al la vivo antaŭ la Kataklimo

Kiom longe ili manĝadis, en "friduĵo" aperis novaj nutraĵoj. Unuj malmultaj kvankam dankante pensis tion stranga. Ili kun vortaro legis klarigilon en ĉina lingo.

Presita en malgrandaj likaj literoj kaj en nemodela ĉina ĝi diris, ke la domoj "cirkulas riĉfonton". Ne estis klarigo, kiel kaj kian riĉfonton ili cirkulas.

Ĝi tamen diris, ke "Enĵeti malpuraĵon en urinuĵon malhelpas cirkuladon" kaj "De tempo al tempo renovigu la kasedon de raraj elementoj en la muro de necesejo". Teruran fakton ili indikis.

La veron ili ne volis paroli. Estis libere diri, ke li aŭ ŝi malŝatas

合わない、と言うことは自由だったが、それが何を『再生循環』したものかを語るのタブーとされた。

海上都市・大阪の真ん中、通天閣の上に開店した『海鮮料理・チヌの海』が、レイたちの目的地だった。

高校時代の同窓生が『性悪の金持ち令嬢に捕まって、無理やり店長兼料理人にされた』のである。もっとも結婚を報告する彼の声が、助けを求めるには程遠いものだったので、今回の訪問の目的は、花婿の救出、というわけではない。

ケンスケはタダでおごると言っていたが、レイもトウジも金を払うつもりだった。『再生循環』でない食物は貴重なのだ。

岡町の、豊中市役所の前辺りで、道は水に沈んでいた。

「トウジ、起きてよお。」

レイは運転席から降りると、後ろの席で気持ち良く眠っていた青年を起こした。

「お、すまん、もう着いたか。ほな、ここからは、ワイがこぐわ。」

「ごめんなさい、レイ、私まで眠っていて。」

「構わないわ、ヒカリ。後ろでイチャイチャされるよりマシだからさあ。」

「そらそやな、独身のレイには目に毒やったな。」

la”fabojn' kaj ”avogadojn'. Tabuo tamen estis diri, kio cirkule reproduktiĝis al ili.

La”Restoracio de Spara Maro' estis la celo de Rei. Ĝi estis sur la TuutenKaku en mezo de Oosaka, la Surmara Urbego.

Samklasano en alta lernejo estis”Kaptita de malica riĉulino kaj devigita esti kuiristo kaj mastro'. Lia voĉo, kiu raportis lian edziĝon, estis tute alia ol helpokrio. Tial ne por elsavi la novedzon Rei vizitos lin.

Kensuke proponis regali ilin. Sed Rei kaj Touzi pagos. Rara kaj valida estas Ne cirkulita manĝaĵo.

En Okamati antaŭ la UrboDomo de Toyonaka la vojo malaperis en akvon.

“Heeej, vekiĝu Touzi.”

Rei elvenis de la ŝofora seĝo kaj kriis al la junulo profunde dormanta.

“Ha, pardonon! Jam ni alvenis! De nun mi pedalos.”

“Pardonu min, Rei; ankaŭ mi dormis.”

“Ne gravas, Hikari. Multe pli bone, ol vi du kolombumas malantaŭ mia dorso.”

“Ŝi pravas! Tio ĝenus Rei, al kiu ankoraŭ mankas edzo.”

「トウジ、レイに失礼よ。」

「気にしてないから。それにシンジは一時アスカに預けてあるだけだから。」

「よし、行くで。」

トウジが気合いを入れると三輪自転車は地面からわずかに浮き上がった。そのまま前進して、水面すれすれに、すべるように進んで行く。

フェリーに乗るため並んでいる自転車の群れからどっと喝采があがった。水上を自転車が走るのはもう、見慣れた風景になっていたが、三輪自転車となると、かなり珍しい。

「さすがはトウジよねえ。私じゃ自分一人でも十分に持ち上がらないから大阪市内の大学に着く前に波をかぶって靴がビショビショになっちゃうもの。」

「それでもレイは自転車で水上を進めるじゃない。私なんてマグルだからフェリーに乗る他ないわ。」

これが、三つ目の『代替技術』であるATフィールド＝反重力場だった。誰でもできるわけではなく、コツを修得した人は魔法使い、できない人はマグルと呼ばれていた。

(続 く)

“Touzi, vi ofendis Rei!”

“Tute ne ofende! Cetere nur portempe mi deponis Sinzi al Asuka.”

“Bone, ni ekiru!”

Kun krio de Touzi iomete de la vojo leviĝis la triciklo. Tiel ĝi antaŭen ŝoviĝis ĝis la akvon kaj komencis gliti super ĝi.

Leviĝis granda aklamo de la bicikloj, kiuj en vicoj atendis pramŝipon. Jam kutima estis, ke biciklo glitas super akvo. Sed rara estas triciklo super akvo.

“Eminenta estas Touzi! Mi povas levi nur min ne sufiĉe. Bicikle ĉe la universitato en Oosaka miaj ŝuoj ĉiam estas malsekaj de ondoj.”

“Rei tamen glitas super akvo. Mi eatas magrulo kaj devus veturi sur pramŝipo.”

Jen estas la tria Alternativa Teknologio: AT-Kampo, nome Anti-Gravita Kampo. Ne ĉiu scipovis tion. Sorĉisto oni nomis tiun, kiu povis; kaj magrulo tiun, kiu ne povis.

(Daŭrigota)

「…サラ様、サラ様…」

揺り起こしたのは下女の中で最も若い娘だった。また、あの夢を見ていたようだ。うわごとを聞かれたかもしれない。

「風の谷かえ。」

「へい、風の谷が落ちたそうです。男の方々は皆殺し、女の方々は…」

あたりはまだ暗い。窓の外に目をやると、中庭の噴水が水音を立てているだけで何も見えない。帝国全盛期の財力をつぎ込んだ美しい砦だが、彫刻を施した低い壁は馬の背に乗るだけで超えられてしまう。

夢の中では蛮族が、何かわけのわからない、恐ろしい言葉で歌いながら砦の周りを廻っていた。壁が崩れ、彼らが砦の中に雪崩れ込み、言うもおぞましい、殺戮と凌辱の光景が繰り返された。

蛮族が砂漠を越えて現われてから、もういくつの邑が、砦が、無に帰したことだろう。彼らが通った後は、人も作物も枯れ果て太古の荒れ地に戻ってしまう。

「わらわは逃げん。お前たちは逃げたくば逃げるがよい。」

「サラ様、誰も逃げねえです。」

娘は外の様子を気にしながら叫んだ。

「膝を折り慈悲を請うても、殺されるだけであろうな。じゃがな、この美しい北の谷を捨てて逃げ出しても、他に生きる場所は無いのじゃ。」

”Alta Sara, Alta Sara!”

Ŝin skue vekis la plej juna el la servistinoj. Ankaŭ tiam turmentis ŝin la inkubo. Eble la knabino aŭdis ŝin deliri.

“La Valo de Ventoj, ĉu ne?”

“Jep, la Valo de Ventoj ruiniĝis venkite! Oni murdis ĉiujn virojn. La virinojn…”

Ankoraŭ estis senlume. Ekstere de la fenestro, en la korto sonas ŝpruco de la fontano, kiu kuŝis en fundo de tenebro. Belis la Fortikaĵo kun ornamaĵoj el la plej bonaj tagoj de la Imperio. Sed la muron oni facile transiros de sur ĉevala dorso.

En la inkubo Barbaroj nekompreneble kaj timige kantadis. Ili ĉirkaŭiris la Fortikaĵon; Falis la muro kaj envenis la Barbaroj. Sekvis plej abomena sceno de buĉado kaj perfortado.

Kiom da vilaĝoj kaj fortikaĵoj ruiniĝis, de kiam la Barbaroj venis trans la dezerto. Post ilia marŝo postvivis nek homoj nek plantoj. Restis nur sovaĝejo.

“Mi ne forkuros. Vi rajtas foriri laŭ via bontrovo.”

“Nep, Alta Sara! Neniu volas forkuri!”

Kriis la knabino, kvankam terurita de la minaco ekstera.

“Ne utilos riverenci kaj peti indulgon. Ili simple mortigos nin. Sed nenie ni trovos lokon vivi post forkuro el la bela Norda Valo.”

エジプトに逃れたとしても、北の谷の人々は厄介者となるだけだろう。いや、単に年老いた者は殺され、若い娘は奴隷に売られてしまうかもしれない。ならば、ここで戦って死ぬ方が幸せだ。

「サラ様が残られるのなら、私どもも戦いますだ。」

「では、皆を呼び集めよ。砦の門を開け、戦の用意をせよ。」

「門を開ける…のですか。」

「それで油断するような者どもではないが、少しでも多くの蛮族を道連れにするのじゃ。」

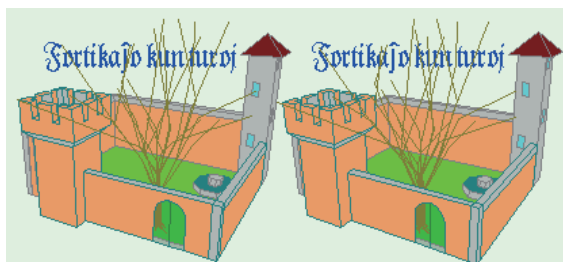
En Egiptujo la homoj el la Norda Valo trovos sin nur ĝenanto. Aŭ eble oni simple mortigos la maljunulojn kaj la junajn virinojn forvendos kiel sklavinon. Tial ni estos pli feliĉaj morti ĉi tie.

“Ĉi tie restos Alta Sara! Ni ĉiuj kune batalos!”

“Nun alvoku ĉiujn! Malfermu la Pordegon de la Fortikaĵo!”

“Ĉu ni... malfermu la Pordegon?”

“Tio eble ne utilis por ke ili forgesu sin gardi. Sed ni faru ĉion por mortigi el ili kiel eble plej multe!”

月が輝いた夜 ● Brilis Luno-8 magio

岡町から少し南下した曾根の、とあるマンションの二階の狭い『関西エスペラント連盟事務所』の中には、一面に水に浸かった本が広げられて、扇風機に煽られていた。

開け広げられた窓の外には、トウジの三輪自転車が係留されて、波にチャブチャブ揺れている。カモメも時々来る。

「これ、売り物になるんでっか。」

「もう、紙の本を売るつもりはないで

En Sone iom suda de Okamati, en la malgranda Oficejo de Kansaja Ligo de Esperanto-grupoj estis dismetitaj multaj libroj unu fojon inunditaj. Ventumilo zumis por sekigi ilin.

Ekstere de la vaste malfermita fenestro Touzi jungis sian triciklon, kiu balanciĝis laŭ ondoj. Foje venas ankaŭ mevoj.

“Ĉu vi vendos ilin?”

“Jam ne plu ni vendos librojn el

すよ。同じ内容がインターネットで公開されてるんやからね。でも、歴史的価値はありますから、少しでも救える本は救いたいと思って、こんな無駄な抵抗をしているわけですよ。家にも持って帰って家族に手伝わせてせっせと乾しているんだけど、なかなかはかどらなくてね。」

「家族の方は文句言いまへんか。」

「そりゃ言いますよ。特に、親父なんか『なんで役にも立たんエスペラントの本なんぞを』なんていいながら、辞書を引いたりしてね。」

「何や、ちゃんとエスペラントの本、読んでではるんですか。」

「そこが、あれぐらいの年代の知識人の性でね。目の前に本があると、読まずにはいられない。私の作戦がちですね。」

当直者とトウジが話している横でレイが、生乾きの楽譜に合わせて歌っている。

「なによお、この歌、歌詞もリズムもなってないじゃないのお。」

元の曲はともかく、レイの歌もかなり恐ろしい。

「ああ、エスピーロやね。昔は、大会の開会式では必ず歌っていたんですけれどね。最近は、はやらないですね。」

「ヒカリ、どないしたんや。なんか、おもしろい本でもあったんか」

papero. Samon oni jam publikigas en la Reto kaj tie vi povas legi la enhavon.. Ili tamen ankoraŭ havas valoron historian. Mi klopodas, eble vane, savi kiel eble multe el ili. Ankaŭ mian domon okupas libroj sekigataj. Helpas min ankaŭ la familianoj. Tempo tamen mankas.”

“Ĉu ne plendas viaj familianoj?”

“Jes, ili plendas! Inter ili mia patro diris: Kial ni laboru por libroj de senutila Esperanto! Li tamen foliumas vortaron por legi ilin.”

“Ha, li legas librojn Esperantajn!”

“Tia estas la inteligentulo kun tiuj aĝoj. Ili ne povas ne legi librojn antaŭ ili! Sukcesis mia taktiko.”

Tiel paroradis Touzi kaj la deĵoranto. Apud ili Rei klopodis kanti laŭ muziknoto sekigata.

“Ho, Veee! Nek la teksto nek la ritmo taŭgas!”

Kvankam ne tre bonus la originalo, ankaŭ ŝia kantado estis timiga.

“Ha, vi kantas la Esperon? Antaŭe en kongresaj ceremonioj ni ĉiam kantis ĝin. Lastatempe ne iras tiel.”

“Ho, Hikari, kio okazis al vi? Ĉu vin interesas la libro.”

長机の上いっぱいに広げられた本のひとつをのぞき込んだまま、彼の愛する妻は固まっていた。

「サラ様？ ああ、ユダヤ人に征服された側の立場で書いた小説みたいやな。」

「こ、これ、私のことよ。」

声がふるえている。

『『前世』は覚えてない、て言うてたやないか。サラ様ちゅう貴族が、ヒカリなんか。えらかったんやな』

「今、思い出したの。それから、サラ様じゃなくて、この若い下女の方。」

「若いとは書いてないけどな。」

「でも、その時、私は七歳か八歳くらいだったの。だから、だから…」

「へえ、歳の割りにしっかりしてたんやな。」

トウジは何気なく次のページをめくろうとした。

「だめ、見ないで。」

ヒカリの身体が、本の上へ覆いかぶさった。

「ああ、その本ね。ごめんごめん、さっさと隠しておけば良かったですね。」

当直者は本をヒョイと取り上げると、パラパラとめくって見せた。

Ŝi enigardis en unu el la libroj sekigataj sur longa tablo. Tute frizita ŝi ŝajnis esti.

“Alta Sara? Ha, ĉi tiu romano temas pri gentoj pereigitaj de juda popolo.”

“Kaj ĝi temas pri mi!”

Tremis ŝia voĉo.

“Vi ne memoras, vi diris, vian antaŭan mondon, ĉu ne? Ĉu vi estis la nobelo nomata Alta Sara? Tre eminenta!”

“Jus mi rememoris. Cetere mi ne estis Alta Sara, sed ĉi tiu infano.”

“Oni ne skribis, ke ŝi estas infano.”

“Sed, sed tiam mi estis sepjara aŭ okjara. Tial, tial mi…”

“Do, vi estis tre saĝa infano!”

Touzi volis vidi la sekvantan paĝon.

“Ne! Ne vidu!”

Per sia korpo ŝi kaŝis la libron.

“Ha vi legas la libron! Pardonu min. Mi devis kaŝi ĝin!”

La deĵoranto forprenis la libron kaj rapide foliumis.

「ほら、最初のページ以外は何も印刷されていないんですよ。著者も出版所もデタラメね。『大変動』の前にはこんな本、なかったんですよ。どこから湧いて来たのやら。どうやら、この本は、人の記憶の底にある『前世』とやらを見せる仕掛けになっているみたいですね。」

「まるで、魔法やないか。」

「『大変動』以来、魔法には慣れっこじゃないですか。食べる物も、着る物も魔法で出てくる。」

乾かし終わった本が並んでいる本棚を指さして続けた。

「ここにある本も、いつかは電子化する必要がある、と昔から言われてきたけど、大変な作業だから、全然進んでいなかったんですよ。でも『大変動』のあと気がつくと、デジタル形式でネットで、配布されているじゃないの。誰も入力 of 作業をした形跡がないのにね。」

「セイメイさんは、魔法は嫌い？」

当直者はレイの紅い瞳をじっと見つめながら答えた。

「私はセイメイという名前では…いやそんなことはどうでもいい…今、魔法がなくなったら、みんな飢え死にするほかないですね。本当に、ありがたいことですよ。でも…」

「でも？」

“Vidu: Nenio presita krom unuapage. Ekzistas nek tia novelisto nek eldonejo. Tia libro ne troviĝis antaŭ la Kataklismo. De kie ĝi venis, neniuj scias. Ŝajnas, ke ĝi prezentas la Antaŭon, kiu sin kaŝas en plej profunda loko de memoro.”

“Kvazaŭ sorĉo!”

“Post la Kataklismo ni kutimas al sorĉo, ĉu ne? Manĝon kaj vestojn ni ricevas je sorĉo.”

Li daŭrigis montrante la bretaron kun jam sekigitaj libroj.

“Ĉi tiujn librojn delonge ni volis enmeti en komputilon. Tio estas granda laboro, kiu kostus longan tempon, kaj ni progresis nur iom post iom. Sed post la Kataklismo ni trovis, ke ili jam estis diĝitaligitaj kaj Rete disdonataj. Ni trovis neniun, kiu entajpis ilin.”

“Semei, ĉu sorĉo ne plaĉas al vi?”

La ruĝajn okulojn de Rei fikse rigardis kaj respondis la deĵoranto.

“Mia nomo ne estas Seimei... Ha, tio ne gravas! Se nun al ni mankus sorĉoj, ni devus morti pro malsato. Elkore danki ni devas. Sed...”

“Sed?”

「不安、なんです。魔法で与えられたものは、ある日突然取り上げられるかもしれない。そうならないために、私たちが何をすべきか教えてほしい。」

「難しい注文ね。でも検討します。」

「レ、レイったら何を言ってるの。」

「何でもないわ。この本はいただきますね。」

「どうぞ。私のような前世を持つ者には、毒ですから。」

窓枠を乗り越えて事務所を出た。何十冊かの本を預かることになった。家に帰ったら広げて干すのである。複数部数ある本は一部ずつもらえることになっている。もっとも、コンピュータの画面で読めるものを、わざわざ紙の本で読む気になるかどうかは、疑問だけれど。

ヒカリは何か、忘れたような気がしてならなかった。そのせいか、本をうしろのトランクに入れようとして、一冊、水の中に落としてしまった。

「あ、ご、ごめんなさい。」

「ほんま、鈍くさいやっちゃんあ。」

「いいです、いいです。どうせ、ここに残せば、ほしきれないから、腐って、読めなくなるんですから。」

「本当にごめんなさい。」

“Ni ne estas trankvilaj. Kiun ni ricevis sorĉe, tiun ni perdus iun tagon. Por ne perdi ni devus labori. Sed kiel? Ni volas scii.”

“Granda demando. Mi devus respondi.”

“Ha, kion vi diras, Rei?”

“Nenion... Mi volas havi la libron, ĉu bone?”

“Vi havu. Nur suferon ĝi donas al mi, kiu havas tian Antaŭon.”

La oficejon ili eliris trans la fenestra framo. Kelkdekon da libroj estis al ili deponitaj. Hejme ili sekigos la librojn. La librojn kun pluraj ekzempleroj ili ricevos po unu. Kvankam tute dubinde, ĉu ili legos paperan libron, sed ne sur komputila ekrano.

Hikari estis ĝenata de sento, ke ion ŝi forgesis. Eble pro tio glitis unu libro, kiam ŝi volis meti ĝin en kofron. Ĝi falis en akvon.

“Ho, pardonu min!”

“Ve, atentu bone!”

“Nenia problemo! Ĉi tie ni povos sekigi ĉiun libron, antaŭ ol ĝi putrigos. Tiam neniuj povos legi ĝin.”

“Vere malatenta mi estis.”

表紙に美しい砦が描かれた本は、水底の泥に埋まって見えなくなった。

「ほな、いくで。」

トウジの気合いとともに三輪自転車は水の上の空中に浮き上がった。

「悪いねえ、重い本をATフィールドで持ち上げるのは大変でしょう。」

「平気です。このくらい。それにレイやヒカリの方がずっと…何すんねんレイ、痛いやないか。」

コツンとトウジの頭をたたいたレイは元気に叫んだ。

「さあ、ご馳走を食べに行くわよお。しゅっぱあああつううっ！」

ぶつぶつ文句を言いながらも、トウジは三輪自転車をこぎ始めた。

「あ、雨。」

さっきまで晴れていた空からぽつぽつと雨粒が落ちてきていた。

「すまん、レイ、傘を頼むわ。」

傘と言っても、ATフィールドの傘である。トウジはすでに、そのATフィールド＝代替技術による反重力場で三輪自転車を空中に持ち上げてるので、頭上にもう一枚展開する余裕はない。

「わかったわ…あら。」

レイが見上げてみると、そこにはすで

La libro kun kovrilo de desegnia bela fortikaĵo kaŝis sin sub ŝlimo de marfundo.

“Nun, ni ikiru!”

Je krio de Touzi la triciklo ŝvebis en aero super akvo.

“Mi timas, ke la pezaj libroj tro ĝenas vin kun AT-kampo.”

“Ne ĝene. Cetere multe pli pezas Rei kaj Hikari... Kion vi faras, Rei! Kia doloro al mi!”

Gaje kriis Rei, kiu batis Touzi je la kapo.

“Nin atendas pladoj! Eeeeeeeeeek!”

Kun grumblo Touzi ekpedalis sur la triciklo.

“Ho, pluvas!”

Spite al la tuj antaŭa sereno, tiam falis gutoj da pluvo.

“Rei, mi petas ombreli!”

Ne temis pri ordinara ombrelo, sed tiu de AT-kampo. Touzi jam levis la triciklon per tiu AT-kampo, nome anti-gravita kampo per Alternativa Tekniko. Li do ne povis uzi alian.

“Konsentite... Ho!”

Kiam Rei rigardis supren, tie jam

に、薄いけれどピンク色の、きれいな
AT フィールドが張られていた。

「ヒカリ…なの。」

「ええ。これで私もマグルじゃない。」

彼女は誇らしげに胸を張って答えた。
(続く)

estis disvolvita rozkolora AT-kampo
maldika, sed tre bela.

“Hikari.., ĉu vi faris?”

“Jes! Jam ne magrulo mi estas!”

Tre fiere ŝi respondis.
(Daŭrigota)

広い庭に囲まれた緑の屋根の二階建て。居間の隅に置かれた事務机の上のノートパソコンの画面の中で蒼い髪の若い女が話していた。

机の前に座っている青年は、時々彼女にうなずいていた。やがて話が終わると、彼はパソコンのフタを閉め、立ち上がり、うしろに声をかけた。

「どう、おいしい？」

部屋の真ん中の掘込み机で、『キノコのお粥』を食べている女がいた。高い天窓から差し込む陽の光の中で、金髪が輝いていた。

「お腹を壊してなかったら、こんな物食べたくないわね。」

青年は彼女の前に座った。

「レイは、とてもおいしい、と言ってくれたんだけどね。」

「あいつは、アンタの作るもんなら何でもおいしいのよ。それより、厄介なことになったわね。」

「セイメイさんのこと？ 大丈夫だよ。エスペラント運動なんて、日本では何の影響力も無いんだから。記憶を封印される前に彼が覚醒させた人間も、せいぜい数百人のはずだからね。」

「エスペランチストの事なんか心配してないわよ。このご時世に殺され損なったアメリカ人を保護しようなんてお人好しだからね。前世の怨念くらいで、変なことをする心配は無いわ。」

Domo duetaĝa kun verda tegmento kaj vasta tero. Kuŝis kajer-komputilo sur tablo en angulo de ĉambro. En la ekrano parolis junulino kun bluaj haroj

Ĉe la tablo sidis junulo. De tempo al tempo li kapjesis al ŝi. Kiam finiĝis la interparolo, li malfermis la komputilon, ekstaris kaj alvokis al la malantaŭo:

“Ĉu vi havas bonan apetiton?”

Meze en la ĉambro, ĉe tablo kun putoforme kaviĝinta planko virino manĝis kaĉon kun fungoj. Oraj haroj brilis en sunaj radioj el la alta lukso.

“Sana mi ne manĝus tian!”

La junulo sidis antaŭ ŝi.

“Rei diris, ke ĝi estas tre bongusta!”

“Ŝi opinias ĉion bongustega, kion vi kuiras! Lasu tion, ĉar ni havas alian gravan ĉagrenon!”

“Ĉu temas pri Semei? Ne gravas! Nenian forton havas japanaj Esperantistoj. Cetere nur centojn da ili li sukcesis vekti, antaŭ ol Rei sigelis lian memoron.”

“Mi ne timas la Esperantistojn! Ili estas stranguloj, kiuj, kontraŭ tendencoj, volas ŝirmi usonanojn, kiujn oni ankoraŭ ne mortigis. Ili certe ne emus venĝi pro memoro de la Antaŭa Vivo.”

「そうかな。」

「そうよ! アンタ、ヒカリやトウジを疑っているの? それより問題は、あの本をバラ撒いたヤツよ。」

「こんな世界をひっくり返したい、という気持ちは解らないでも無いけど。」

「甘い! この世界が仮想世界だという証拠がどこにあるの。百歩譲って、仮にそうだとしても、次の世界に生まれ変わる保証なんて、どこにも無いのよ!」

「たぶん彼は、生まれ変わらない方がいいんだよ。」

“Certe?”

“Certe! Ĉu vi suspektas Touzi kaj Hikari? Vere minaca estas tiu, kiu disdonis la librojn!”

“Mi tamen komprenas lian pesimismon. Li volas nuligi tian mondon.”

“Vi eraras! Kie estus pruvo, ke nia mondo estas virtuala?! Eĉ se ni pensu jes, nenio garantias, ke ni reenkarniĝos en ia Alia Mondo!”

“Ŝajnas al mi, ke li ne volas renaskiĝi.”

月が輝いた夜 ● Brilis Luno-9 sorĉistinoj

曾根のマンション二階の小さな『関西エスペラント連盟』事務所を出て、トウジは三輪自転車を南へ向けた。

「ねえ、あなた…」

後ろの席の愛妻が、オズオズと声をかけた。頭上に張られた、彼女のATフィールドが声に合わせて可愛く揺らめいた。

「なんや、ヒカリ。」

自転車はトウジが張っている強力なAT(代替)フィールドに乗って、水没し

For de la eta oficejo de Kansaja Ligo de Esperanto-grupoj Touzi direktis sian triciklon suden.

“Hej.., mia kara!”

De la seĝo malantaŭ li alvokis lia kara edzino. Resone al la voĉo aminde tremis ŝia AlternATeknologia Kampo sur ili.

“Kio, Hikari?”

Sur firma AT-Kampo de Touzi la triciklo glitis sur maro evitante

たビルを避けながら海面を滑っていた。

「曾根の事務所で、ワタシ、何かしたかしら。」

トウジは後ろの席をちらと見た。レイは眼をつむっている。蒼い髪から角のようにのぞいているのはこれも『大変動』後に突然現れた代替技術の一つ、『脳波通信』のアンテナに違いない。

「何かて、なんや。」

「いえ、何かはわからないけど、何かよ…覚えてないのよ。いつの間にかATフィールドまで、張れるようになってるし。」

「それは昨日からやないか。レイに見せるんやて、夜中に練習してたさかい、寝不足なんやろ。」

「昨日からなの？」

「AT フィールドは、心の壁やからな。無理すると、心がおかしうなる。雨も小降りになったさかい、消してもええで。」

「え、ええ。」

半透明の虹色にきらめく壁がふっと消えて、小粒の雨がパラパラと降り込んできた。

「あ。」

「心配すな。」

代わりにガラスのような、無色で硬質の壁が三輪自転車を覆った。

sinkintajn domojn.

“Kion mi faris en la oficejo en Sone?”

Rigardon malantaŭen ĵetis Touzi. Rei ŝajne dormas. El ŝiaj bluaj haroj elŝoviĝis io similaj al kornoj. Ili devas esti parto de Alternaj Teknologioj, kiuj ŝprucis post la Kataklimo: Antenoj de CerboKomuniko.

“Kio? Pri kio vi parolas?”

“Kio, mi ne scias... Mi ne memoras. Tamen estas fakto, ke nun mi povas aperigi eĉ AT-Kampon!”

“Jam de hieraŭ nokte, ĉu ne? Nokte vi bruadis kaj trejnadis por surprizi Rei. Dormo mankas al vi.”

“Jam de hieraŭ?”

“AT-Kampo estas barilo de la koro. Troigante vi povus damaĝi la koron. Apenaŭ pluvas nun. For la Kampon.”

“Ho, bone.”

Diafana briletanta Kampo malaperis. Pluveroj enĵetiĝis.

“Ve!”

“Ne gravas!”

Alia Kampo senkolora kaj malmola aperis kaj kovris la triciklon.

「海面に行くのは面倒や。今から、空飛ぶで。」

三人を包むガラスに似た球は上昇した。ビル谷間から抜けると、矢のように南へ、水没した高層ビル群へと、飛んでいった。

「…サラ様、サラ様…」

サラは眼を開けた。空には美しい月が出ている。戦闘が、というより一方的な虐殺が始まったときは、月のない闇の中だった。

「サラ様、おねげえで、おねげえです。オラの穢れを浄めてくませえ。」

若い、まだ女になりきっていない下女が泣いている。着ていた服は引き裂かれ、露出した膨らみのない胸には、ベツトリと血糊が付いている。自分も同じようなものだろうが。

サラはそろそろと腕を伸ばして下女の肩をつかんだ。まるで自分の手では無いかのように感覚がない。

できることなら、何もせずにこのまま死にたかった。だがこの幼い下女に対して何かしてやれる事が残っている限り…穢される前にみずから命を絶たなかったからと言って、こんな幼い者を非難できるだろうか。第一、サラ自身生き残ってしまったのではないか。

「たとえ、身体を穢されたとしても、お前の心を穢すことは誰にもできぬ。も

“Min enuis glisi surface de maro! Nun mi flugos!”

La vitrosimila sfero, en kiu sidas tri, supreniris ĝis super la valo de domegoj. Poste ĝi flugis suden kiel sago al la sinkintaj ĉielskrapuloj.

“Alta Sara, Alta Sara!”

Sara malfermis la okulojn. En la aero estis bela luno. Ĝi mankis, kiam komenciĝis la batalo... aŭ unuflanka buĉado.

“Alta Sara, mi petas, petegas! Min purigu de la makulo!”

Infano, sed ne virino... Ploris plu la servistino. Disŝirita estis la vesto. Ŝiaj ankoraŭ plataj mamoj estis makulitaj de sango. Certe ankaŭ mi estus tia kiel ŝi.

Malrapide Sara etendis la manon kaj kaptis la ŝultron de la servistino. Al la mano mankis sento, kvazaŭ ĝi ne estus ŝia.

Ŝi volus tuj morti nenion farrante. Sed ankoraŭ restis io, kion ŝi povus fari al la infano, servistino... Ne riproĉu ŝin, ke ŝi ne mortigis sin por eviti teruran malpurigon. Infano ŝi estas. Cetere Sara mem postvivis malhonora.

“Oni povas malpurigi vian korpon. Sed la koron neniu povos malpurigi.

うよい、泣くな。蛮族が聞きつけて、やってくるぞ。」

「大丈夫でございます。ヤツらは一人残さずに片付けました。」

サラの部下の兵士だった。彼の後ろにも何人かの部下が立っていた。

あの虐殺の中で、味方の兵士が生き残っているはずがない。若い女なら、いざ知らず。もっとも、生き残ったことを、恥とこそ思え、嬉しくはあるまいが。

「ここは天国ではあるまい。天国にはこのような苦しみはないからの。ならば我らは修羅道に落ちたのか。」

兵士たちは顔を見合わせた。背後にいた老兵が前に進み出た。

「サラ様の逝かれる所は、天国以外にございません。さりながら、今しばらく我らの所に留まっていたけると有り難く…」

「今、蛮族を片付けたと言ったか。」

ボロボロの布切れを、申し訳のように身にまとった女たちが駆け寄って来て、サラを抱き起こした。ほとんど痛みは感じない。恐らくは、夜明けまでにサラの命は終わるだろう。

中庭の太木が燦ぶっていた。見渡すと、あちらこちらに黒こげになった、人だっと思われるものがある。ころがっていた。

「劫火の術を使ったのかえ。」

Ne ploru aŭ alvenos aliaj barbaroj.”

“Estu trankvila, Via Alteco. Ili ĉiuj jam pereis.”

Jen unu el soldatoj de Sara. Malantaŭ li staris kelkaj aliaj.

En la masakro postvivus neniu soldato amika. Juna virino eble jes. Tio tamen ne estus ŝia ĝojo, sed granda malhonoro.

“Ĉi tie ne estas la Paradizo, ĉar Tie mankus doloro. Ĉu ni kune falis en la Inferon?”

La soldatoj okule interkonsiliĝis. De malantaŭo elvenis maljunula soldato.

“Nur al la Paradizo povus iri Alta Sara. Ni tamen petegas, ke vi restu ĉe ni ankoraŭ longe.”

“Ĉu vi diris, ke la barbaroj pereis?”

Virinoj, kiuj apenaŭ vestis sin per ĉifonaĵo, alkuris kaj sidigis Sara. Ŝi apenaŭ sentis doloron. Certe antaŭ la mateno finiĝos la vivo de Sara.

Fumis la granda arbo en la korto. Ŝi ĉirkaŭrigardis kaj konstatis, ke tie kaj tie kuŝas homoj karbiĝintaj.

“Arto de Incendio?”

幼い下女の泣き声が一段と高くなった。

「はい、我らが傷つき、女たちも自害しようとしたときに、イーダ様が劫火を放ち、蛮族を焼き滅ぼされたのでございます。」

昨日までなら、兵士たちは幼い下女に敬語を使うなど思いもよらなかったに違いない。

幼いうちはサラの下に仕え、成長して一人前の女になれば、兵士の誰かの妻になる、はずだったのだから。

サラは泣いているイーダを見つめた。その額にクッキリと、力の印があった。そうじゃ、泣くがよい。わらわはやがて天に召される。そうすれば、汝がわらわの場所を占めることになるのじゃ。

碌な魔術しか使えぬわらわの生でさえ苦痛に満ちたものであった。汝のように強い力を持った者には、いかなる安らぎも与えられることはないであろう。

(続く)

Laŭtiĝis la ploro de la servistino.

“Certe. Kiam ni ĉiuj vundiĝis kaj la virinoj volis sinmortigi, Alta Ida elvokis Incendion kaj pereigis la barbarojn.”

Al la infano, servistino soldatoj neniam esprimis estimon ĝis hieraŭ.

En infaneco ŝi servas al Sara. Kiam ŝi fariĝos matura virino, iu el la soldatoj edzinigus ŝin. Tia divis estis ŝia vivo.

Sara rigardis Ida plorantan. Sur la frunto klare aperis la Makulo de Forto. Jes, vi rajtas plori! Baldaŭ mi reiros al la ĉielo. Tiam vi sidu sur la loko, kie mi devis sidadi.

Eĉ por mi, kiu apenaŭ povis sorĉi, la vivo estis plena de suferoj. Vi havas tiel grandan forton. La vivo donos al vi neniom da trankvilo.

(Daŭrigota)

「え～、北の方をご覧ください。遠くに緑に霞んでおりますのが、北摂の山々でございますう。」

午後の陽射しが眩しい展望台で、観光客相手に大声を張り上げて解説しているのはミズホだった。その夫のケンスケは売店の中で、高校生アルバイトと一緒に売れないみやげ物を売っている。

このグループが降りて行くときには、彼も下の海鮮レストランに降りて、開店の指揮を取らなくてはならない。一流の料理人と店員がそろっているから、任せっぱなしでも問題ないのだが…

「豊かな自然に恵まれ、『大変動』のちは、多くの人々が環境調和型の住宅を建てて、移り住んでおりますう。」

水没したビル群の向こうには、なんの変哲もない連山が見えているだけである。その斜面には多くの『資源循環住宅』が建っているが、互いに百メートル以上の間隔を取っているし、ほとんど半地下型なので、この距離からは識別できない。

それよりも、見学者たちの注目を引いたのは、緑の山々を背景に飛来する銀色に輝く光球だった。それは恐ろしいほどの速さで、真っ直ぐにこの展望台へ向けて突き進んできた。

「アメリカ人だ！」

「テロだ！」

人々はわれさきにエレベータに乗り込もうとした。

”Bonvolu vidi norden kaj fore tra la nebulo nun vi vidas verdan montaron de Hokusetu.”

Enbrilis sunaj posttagmezaj radioj en la rigardejon. Al turistoj laŭte, kvazaŭ krie, klarigis Mizuho. Kensuke, ŝia edzo, en la butikoj vendadis memoraĵojn vane kun altlernantino kromlaboranta.

Kiam malsupren foriros la grupo da turistoj, ankaŭ li devos iri al la suba fiŝa restoracio kaj tie gvidi la dungitojn, kiuj estas unuarangaj kuiristoj kaj kelneroj kaj fakte ne bezonus lian gvidon...

“Tie riĉas je naturo. Post la Granda Kataklimo multaj alvenis kaj konstruis domojn harmoniajn al medio.”

Trans aroj da domoj sinkintaj en la maron staris ordinaraj montoj en vico. Sur la deklivo troviĝis multaj Riĉfontoj Cirkulaj Domoj. Ili tamen reciproke de aliaj devis teni distancon de pli ol cent metroj kaj ne estis distingeblaj de ĉi tie.

La turistoj multe pli atentis al io tute alia: De la direkto de la verda montoro alflugadis arĝente brilanta sfero. Kun terura rapideco rekte al la rigardejo, kie ili staris.

“Usonanoj!”

“Jen, teroristoj!”

Ĉiuj konkuris al la pordo de lifto.

「落ち着いてください！お子様を先に
乗せてくださいいいい！」

展望台の中は大騒ぎになった。茶髪
のアルバイトは売店のカウンターを飛び
越えると、子供を突き飛ばして階段を駆
け降りていった。

「見苦しいぞ。お前のパンツなんか、
誰も見たくないんだよ。」

だが、ケンスケのつぶやきを聴いた者
はいなかった。階段の下の方から、何か
が転げ落ちるような音が聞こえてきた。

「もう間に合わないわ！ゴンタザエモ
ン、ごめんなさい。お母さんが通天閣に
連れて来なければ…」

「ぶつかるぞおおお！」

「お母あさん、泣かあないでええ。」

「わあああああああ！」

「キャアアアアアア！」

“Esti trankvilaj, mi petas! Infanoj estu
Unuuuuuaaaj!”

Konfuzo regis en la rigardejo. Tablon
vendejan transsaltis la brunhara
labarantino. Ŝi forpuŝis infanon kaj
fordescendis laŭ la ŝtuparo.

“Abomene! Neniu ĝojas vidi vian
kalsoneton!”

Neniu tamen aŭdis la grumblon de
Kensuke. Fore malsupre en la ŝtuparo
estis bruo, kvazaŭ io rulfalegis.

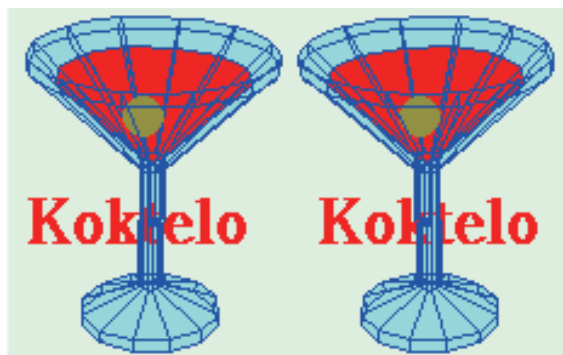
Mankas tempo por fuĝi! GontaZaemon,
pardonu vian malsaĝan Panjon! Se mi ne
venus kun vi al TuutenKaku!”

“Ĝi batiiaiiiiĝos!”

“Paaanjo, neee ploru!”

“Hooooooooooooooooo!”

“Veeeeeeeeeeeeee!”

月が輝いた夜 ● Brilis Luno-10 koktelo

「ほんまに、すみません。この通りです。」

「あんな速さで飛んでくるモノを見たら、普通はミサイルか何かと思うものですよ。まさか、三輪車とはね。」

「すみません。皆さんに恐い思いをさせて。」

「…私は関係ない…え…いえ…ごめんなさい…」

「まあ、いいじゃないですか。悪気は無かったんだし。」

「悪気があったたまるかよ。俺なんかもう少しでショック死するところだったんだから。」

「すみません。」

「AT フィールドで空を飛べるのが得意なんだろうが、毎日のようにアメリカ人のテロがある時世なんだ。気を付けなくちゃな。」

「ほんまに考えが足りませんでした。」

「まあ、沖縄だけでなく、本土の不逞アメリカ人も全員拘束して欲しいものだよな。」

「いや、私はそうは思いませんな。悪いアメリカ人だけではない。そう、十把一からげに…」

「おめえ、アメ公の肩を持つのかよ。」

「あ、いや、悪いのはワイですから、

”Mi estis malbona! Elkore mi petas vian pardonon!”

“Tiel rapidan objekton oni facile kredas misilo aŭ io. Neniu prenas ĝin triciklo tute sendanĝera!”

“Pardonon, ankaŭ mi petas. Ni certe tarurigis vin.”

“...Mi ne kulpas... ho.., ĉu ..? Pardonu nin.”

“Ni tamen devus pardoni ilin. Ili estis sen malico.”

“Eĉ sen malico! Mi preskaŭ mortis pro ŝoko!”

“Pardonon!”

“Certe vi fieras, ke vi povas flugi per AT-Kampo! Sciu tamen, ke ĉiutage oni suferas usonajn terorojn.”

“Senprudenta mi estis!”

“Estus bone, se ne nur en Okinavo, sed ankaŭ en tuta Japanio oni arestus malobeajn usonanojn!”

“Ho, pri tio mi havas alian opinion: Ne ĉiu usonano estas malbona. Estas eraro, ke...”

“Ĉu vi estas usona spiono?!”

ケンカせんといってください。」

「うるせえ！お前は黙ってろ！」

「大変だったね。」

展望台の下の海鮮レストランでミズホとケンスケを囲んでの豪華な食事の後、彼らは、カクテルを前に談笑していた。

「ほんま、ケンスケやミズホはんにも迷惑かけてもたな。」

「…私は関係ないのに…」

「本当に、ごめんなさい。レイちゃんまで一緒に謝らせちゃって。」

「…ヒカリは悪くない…悪いのはバカトウジ…」

「そうや、悪いのはワイや。そやけどもう、いいかげんに勘弁してや。」

「そうですう。ワザとじゃないんですからあ。」

「…いいえ、ミズホさん、ワザとよ…」

(続く)

“Ve! Nur mi estas malbona! Ne estas neceso, ke vi kverelu!”

“Silentu! Tio ne estas via afero!”

“Embarase, ĉu ne?”

Post bona manĝo en fiŝa restoracio kun Mizuho kaj Kensuke, ili ĉiuj babilis antaŭ glasoj da koktelo.

“Mi multe ĝenis Mizuho kaj Kensuke.”

“...Mi ne kulpis...”

“Pardonu nin! Pro nia kulpo ankaŭ Rei devis pardonpeti.”

“...Ne kulpas Hikari... Kulpas nur Malsaĝa Touzi!”

“Jes, nur mi kulpas. Mi tamen petegas jam pardonu min!”

“Jam pardonu lin! Ne intenca li estis!”

“... Jes ja, Mizuho, intenca estis Touzi...”
(Daŭrigota)

兵士は、がんじがらめに縛られた少年を月明かりの地面にドサッと放り出した。

右肩と顔面とをしたたかに打ちつけて、苦痛に頬を歪めながらも、彼は目の前のきらびやかに輝く長衣を身にまとった、美しい少女を黙ってにらみつけた。

「下郎、イーダ様の御前じゃ。無礼な振る舞いは許さぬぞ。」

兵士は少年の顔を踏みつけた。手荒ではあるが、やさしくして付け上らせれば後々の反抗を招く。一度降伏した上で背いた者には、死を与える他はないのだ。最初から誤解の無いように、絶対服従を教え込まねば…

「わらわは、昼の輝きと夜を照らす光、天をさすらう五つの輝き、および天空に位置定まりたる諸々の星々の声を聴く者、北は風の谷から南は塩の海まで、すべてを大地の神、風の神々より預かるイーダじゃ。」

Soldato forĵetis knabon ĉirkaŭŝnuritan sur la teron prilumitan de plena luno.

Al la infano dekstraj ŝultroj kaj vizaĝo forte batiĝis kontraŭ la tero. Pro doloro li grimacis, sed ne ĝemis. Li rigardis akre la belan knabinon en briletanta robo.

“Hej, fiulo, vi kuŝas antaŭ Alta Ida! Punata estu aroganteco!”

Je la kapo la soldato tretis la knabon. Severe. Sed mildeco en la komenco elkovas ribelon en la fino. Malobeo post submetiĝo meritas morton. Certe li komprenu absolutan humiliĝon al ni!

“La Brilo en la Tago kaj la Lumo en la Nokto, la Kvin Aere Migrantaj Lumoj kaj fiksitaj steloj parolas kun mi! De la norda Valo de Ventoj ĝis la suda Maro Sala ĉion al mi, Ida konfidis la Dioj de la Grundo kaj la Ventoj!”

月が輝いた夜 ● Brilis Luno-11 Ida kaj Marko

イーダは、ここで言葉を切り、捕虜の反応を待った。彼らのうち何人かはツバを吐き、叫ぶ『×××の他に神無し』と。

Por momento Ida paŭzis kaj atendis reagon de la kaptito. Iuj el ili kraĉas al ŝi kaj krias: Neniu dio krom XXX!

だが、少年は何も言わず、イーダの次の言葉を待っていた。よろしい。彼を殺さずに、すむかもしれない。それとも彼はもともと一神教徒ではないのか。

「汝に問う。あのいなびかりと、とどろきは何じゃ。町にいた、兵や女子供はどこへ逃れたのじゃ。」

しかし少年は何も言わない。

「再度問う。あの稲光と轟きは…」

「知らねえだ。」

それは、なつかしい言葉、イーダの村の言葉だった。兵士は再び少年の顔を踏み、怒鳴りつけた。

「隠し立てすると命はないぞ。」

「知らねえだ。ほんとに知らねえだ。町の城壁の外で夜っぴて羊の番しろて、ペテロ親方の命令だ。」

「汝の親方はペテロと申すか。」

「へい。」

どうやら、一神教徒ではない。近くの村の羊飼いのようだ。イーダは、兵士に合図して少年を起こして座らせた。

「あなたの名は」

やさしい口調に、ふと緊張が緩む。

「マルコですだ。」

「マルコ、親方はどこへ行ったの。」

Neŭnion tamen diris la infano. Li nur atendis vortojn de Ida. Bone. Eble ŝi ne estos devigata mortigi lin. Ankaŭ povas esti, ke li ne estas monoteisto.

“Nun mi demandas vin: Kio estis la fulmo kaj tondro? Kien iris la soldatoj kaj popolo en la urbo?”

Silentis la knabo.

“Denove mi demandas: Kio estis..?”

“Mi nep scias.”

Jen la karmemora vortouzo de la vilaĝo, kie naskiĝis Ida. La soldato denove lin tretis sur la vizaĝo kriante:

“Konfesu ĉion, aŭ vi mortos!”

“Mi nep scias! Vere mi nep scias! Mastro Petro ordonis min gardi la ŝipojn dum la nokto.”

“Ĉu Petro estas via mastro?”

“Jep!”

Verŝajne li ne estas monoteisto, sed simpla ŝafisto de najbara vilaĝo. Ida signis al la soldato levi kaj sidigi lin.

“Kiel vi nomiĝas?”

Ŝia voĉo mildigis la atmosferon.

“Mi”stas Marko.”

“Bone, Marko, kien iris via

「町に入っただ。いくさの前祝いに、羊を群れごと、高く買い上げてくださるかも知れねえと言ってただ。」

イーダは怒りに震えた。少年にではない。気の緩んだ族長たちにだ。一神教徒に対する奇襲を企てるための族長会議を開いていたのは、集まっていた族長と、村々に残った祭司だけの秘密だった。

それが、宴会のために羊飼いを呼び寄せていたとは。油断をして秘密が漏れたために、逆に奇襲を受けたのだ。イーダの到着が一晩遅れたのは偶然に過ぎない。

本来なら死をもって償うべき怠慢だ。だが、いらだちを、少年に気付かせてはならない。深く息をつき、気を静める。

「親方はどうなったと思う。」

「わからねえだ。だども、デカイ音して、スングクまぶしくて…町がなくなっただ。オラのまわりの羊も黒こげになっただ。」

なのになぜ、少年だけは無事だったのか、本当はそれを聞くべきか。だが答えはわかっている。少年にはわかるまいが、イーダは理由を知っている。同じことが少女にも起こったから。

「誰か町から出てきましたか。」

「日が暮れたら門は閉まっただ。誰も出ねえ。オラの他にも羊飼いが外にいたけど、町の方には行かなかっただ。」

兵士は首を振った。では、彼も死んだのだ。すべてを見て生き残ったのは、

mastro?”

“En la urbon. Por antaŭfesti venkon oni elaĉetos gregon da ŝafoj, tiel parolis la mastro.”

Ida tremis pro indigno. Ne pro la knabo. Sed pro la patriarkoj sengardaj. Sekreto nur por ili kaj ŝamanoj, kiuj restis en la vilaĝoj! Sekreto devis esti, ke ili kunvenis por ataki monoteistojn.

Sed ili venigis ŝafistojn por prepari festenon. Senatente ili rivelis kunvenon kaj ili mem ricevis surprizan atakon. Nur hazarde estis, ke Ida malfruis unu nokton.

Maldiligenteco merita al morto! Sed ŝian koleron ne sciis la knabo. Ŝi spiris profunde kaj sin kvietigis.

“Kio okazis al via mastro?”

“Mi nep scias. Tamen granda sono kaj ege blindige... Poste malaperis la urbo. Brulis ankaŭ ŝafoj ĉirkaŭ mi.”

Kaj kial tute sana estas la knabo? Ĝuste pri tio ŝi devus pridemandi? Ŝi tamen havas la respondon. La knabo mem ne scias. Sed Ida scias kial. Ĉar la samo okazis ankaŭ al ŝi.

“Ĉu iu elvenis el la urbo?”

“Ĉe la noktiĝo oni fermis la pordegon. Neniu elvenis. Ekstere 'stis ankaŭ alia ŝafisto. Sed li ne iris al la urbo.”

La soldato skuis la kapon. Do, ankaŭ li mortis. Nur tiu ĉi knabo

この少年だけなのだ。

「でも、あなたが寝ている間に…」

「バカすんな。寝んずの番言われたのに、寝るはずないだ。」

少年を蹴倒そうとした兵士を、イーダは目で制した。罪があるのは、この少年ではなく、町の人々まで巻き込んだ愚かな族長たち。だが、彼らに死を賜うことは、イーダの絶対の権威をもってしてもはや無理のようだ。

「それでは、ずっと町の方を見ていたのね。」

「へい。月が丸くて昼間のようなだから、城壁のまわりに人がいれば、わからねえはずねえだ。町の反対側で野営している羊飼いがコックリコックリ船を漕いだんまで丸見えだ。」

ああ、あなたも満月の夜に感覚が鋭くなるのね。なら、アレを見たはずね。

「他に何か気がついたかしら。」

「…なんも。」

「ほんとに。」

「…ドカンとピカの前に、海の方から流れ星が飛んできた。」

「それで。」

「オラ、気がおかしくなったから、思い違いかも…」

vidis ĉion kaj postvivis.

“Povas esti, dum vi dormis…”

“Sensence! Mi nep dormas dum noktogardo!”

La soldato volis piedbati la knabon. Sed Ida okule detenis lin. Ne kulpas la knabo, sed la patriarkoj, kiuj enmiksitis ankaŭ la popolon de la urbo. Sed eĉ Ida superpova jam ne povis degni doni al ili morton.

“Do, vi ĉiam vidis al la urbo?”

“Jep. Ronda 'stis la luno kaj hela kiel tago. Mi rimarkus, se iu 'stus ĉirkaŭ la urba muro. Mi vidis eĉ la alian ŝafiston trans la urbo. Li foje dormetis kaj balancis la kapon.”

Ha, ankaŭ vi estas sensiva sub plena luno! Do, vi certe vidis tion!”

“Ĉu vi rimarkis ion alian?”

“...Nenion.”

“Ĉu vere?”

“...Antaŭ la KRAK' kaj FULM' alflugis de la maro falstelo.”

“Kaj?”

“Mi 'stis tute konsternita, eble tio 'stis iluzio…”

「流れ星はどうしたの。」

「町の中に落ちて…それからドカン…」

イーダはホッと息をついた。状況は酷く悪いが、絶望的ではない。敵の魔法は強力でむごたらしい。しかし、それは、一神教徒に対する恐怖と同時に、憎しみをも増幅する。

イーダは少年の縄を解かせた。

「マルコ、お気の毒だけれど、ペテロ親方も、町の兵士たちも、もう…」

「…オラ、オラ、悲しいだ。」

悲しみではいけない。悲しみでなくて怒りが必要なよ。怒りは力。憎い敵を殺し、滅ぼすための力なのよ。

そして、もうひとつ、恐怖を麻痺させる甘い言葉。これはもともと、一神教徒が発明したマヤカシだけれど、彼らと戦うためには私たちにも必要ね。

「一神教徒との戦いで亡くなった人は天に召されて星になったの。夜空を見上げなさい。星の数が増えているでしょう。あの明るく輝く、星のひとつが、ペテロ親方なのよ。」

何びとも、星の総数を数えることが、できない以上、イーダの言葉を本当とも嘘とも、証明することはできない。どちらとも証明できないのならば、愚かな者は自分の信じたい方を信じる。

いや愚かでなくとも、美しい、音楽のような言葉を誰が否定できようか。

“Poste la meteoro?”

“Ĝi falis en la urbon... poste KRAK'...”

Ĝemis Ida. La situacio estas vere terura. Sed ĝi ne estas senesperiga. Forta kaj kruela estas la malamika magio. Ĝi tamen nutras, same kiel teruron, ankaŭ malamon al monoteistoj.

Ida malligis la kanbon.

“Marko, tre bedaŭrinde, Mastro Petro kaj soldatoj de la urbo jam...”

“...Mi, mi 'stas malĝoja!”

Ne malĝoja! Vi devas havi ne malĝojon, sed koleron! Kolero donas forton por pereigi la malamikon!

Kaj krome vi havu dolĉajn vortojn, kiuj paralizas timon. Tio estas falso inventita de monoteistoj. Sed ankaŭ ni bezonas ĝin por batali kontraŭ ili.

“La martiroj kontraŭ monoteistoj estis levitaj al ĉielo. Ili nun estas steloj. Vidu la noktan ĉielon. Jen multiĝis la steloj! Unu el tiuj brilantaj steloj estas via Mastro Petro!”

Neniu povus kalkuli stelojn. Kaj tial oni povas nek pruvi, nek malpruvi la vortojn de Ida. Se mankas ambaŭ, malsaĝulo prenas tion, kio estas al li pli agrabla.

Eĉ se ne malsaĝa, neniu povus neadi la vortojn belajn kiel muziko.

だが、マルコはちょっと不審な顔をしただけで、余計なことは言わなかった。使い古された言葉で騙して従わせるには彼は賢すぎるようだ。

「マルコ、あなたには二つの道があります。一つは、羊を失った羊飼いとして村に帰ること。もうひとつは…」

イーダはそこで言葉を切った。聡い者は自分で自分の道を決めるだろう。たとえばそれが、強制された選択だと、わかっている。ここで、兵士になると言えば、最高権威者である、イーダのお墨付きで兵歴を始められる。

しかし、少年の選択はイーダにも意外なものだった。

「へい、もちろん、もうひとつの方を選ぶだ。村の者は腰抜かすだぞ、オラがイーダ様に弟子入りしたち聞いたら。」

「…いいえ、ミズホさん、ワザとよ…」

「トウジがワザとするわけないだろ。」

窓の外の夜景を見ながら、ケンスケがレイに反論した。

建ち並ぶビルの上三階くらいまでは海に沈んでいるが、上層階には、勝手に入り込んで住みついた人々の灯火が見える。

「…ケンスケの反応を見たのよ…」

「レイは、わかってたんか。」

Marko tamen nur mienis iom duba kaj diris nenion senutilan. Li ŝajnas esti tro saĝa por trompiĝi per banalaj vortoj eluzitaj.

“Marko, du vojoj estas antaŭ vi: La unua kondukas al via vilaĝo. Vi povas reiri tien sen ŝafoj. Kaj la alia..?”

Ĉe tio paŭzis Ida. Se li estas saĝa, li mem elektos sian vojon, kvankam li bone scias, ke tio fakte estas devigata elekto. Se li elektos fariĝi soldato, li komencos la karieron kun Ida kiel la patronino.

Sed la elekto de la knabo estis ekster la supozoj de Ida.

“Jep, kompreneble mi elektas la alian! Konsterniĝos miaj vilaĝanoj, kiam ili scios, ke vi, Alta Idó akceptis min kiel disĉiplo!”

“... Ne, Mizuho, intenca estis Touzi...”

“Touzi ne povas fari tion intence!”

Al Kensuke refutis Rei rigardante en la nokton ekster fenestro.

Ĉiuj domegoj sinkis en la maron ĝis ĉirkaŭ duaj etaĝoj. Sed pli alte estas lumoj de tiuj, kiuj loĝas senpermeso.

“...Touzi provis Kensuke...”

“Ha, Rei, vi sciis!”

カクテルの中の、オリーブを摘み上げながら、トウジが言った。

「な、なんのことだよ。」

「すまん、ケンスケ。お前を試したんや。お前を疑ったこと、許してや。」

「トウジ、ワザと展望台にぶつけるふりをして、おどかしたの？なぜ？」

「アメリカ人が攻撃してくる思うたら逃げるか反撃するか、とにかく、自分のホントの力を使うはずや。」

「なんだよ、オレの本当の力って。」

「…もしケンスケがアメリカへのテロの犯人だったら、恐ろしい反撃を受けたはずよ…」

「ひどいわトウジ、一番の親友を疑うなんて。」

「すまん。」

「…ホントにひどい。ケンスケが犯人なら、私とヒカリも死んでいた…」

「あのなあ、レイ。お前の方がよほどひどいんじゃないか。アメリカ人でもないオレが、なんでテロの犯人なんだ。」

「違うんや、ケンスケ。生き残りのアメリカ人の一部が、今やケクソでやっとなるテロやのうて、西半球を焼き滅ぼした大もとのテロや。」

「…疑われるようなことをしたのは、ケンスケ、あなたよ…トウジ、あの本を

Touzi konfirmis pinĉante olivon el glaso de koktelo.

“Kion vi parolas?”

“Kensuke, pardonu min! Mi provis vin. Pardonu, ke me suspektis vin!”

“Touzi, ĉu vi intence timigis lin batiĝi al la rigardejo? Kial vi faris tion?”

“Vi kredis, ke vin atakas usonano, kaj devis rifuĝi aŭ rebati! Tiam vi devis uzi vian veran forton.”

“Kion? Mian veran forton?”

“...Se Kensu estus la teroristo al Usono, ni ricevus teruran rebaton.”

“Ho, nekredeble, Touzi! Vi suspektis vian plej bonan amikon!”

“Mi estis malbona.”

“...Certe nekredeble! Se Kensuke estus la teroristo, mortus Hikari kaj mi...”

“Ba, Rei, la malplej kredebla vi estas! Mi ne estas usonano kaj ne povas esti usona teroristo.”

“Vi eraras, Kensuke. Ne temas pri teroroj, kiujn plenumas iuj el postvivintaj usonanoj. Sed ni parolas pri tiu teroro, kiu forbrulis la Okcidentan Himisferon.”

“...Kensuke, vi mem vin suspektigis... Touzi, montru la libron

出しなさい。」

「やっぱりレイにはバレてたんか。」

トウジはテーブルの上で手のひらを上に向けた。

「なにをするの、トウジ？」

「つまらん手品や、ヒカリ。」

手のひらの上に光の渦が産まれた。渦は、たちまち四角く形を変え、光が消えると、そこには一冊の本が残っていた。

「その本、海に沈んだのに。」

「カバーを付け替えといたんや。」

「…水に落ちたのは別の本…トウジがATフィールドを使って、ヒカリの手から叩き落としたのよ…」

「なぜ、そんな事をしたの。」

「…ヒカリ、あなたを守ろうとしたのよ。それより、ケンスケ、なぜこんな、危険な本をばらまいたの。」

「ケンスケさん、また危ないことを、やったんです。」

「ミズホ、言ったはずだぜ。オレは変わらない。幸せになりたいのならオレから離れるべきなんだ。」

「離れませえん。私はあ…」

「離れたくなくても、気まぐれ次第で引き裂かれるんだよ。西半球を焼き尽く

al Kensuke.”

“Mi timis, ke Rei malkovris la trompon.”

Sur tablo Touzi turnis la polmon supren.

“Kion vi faros, Touzi?”

“Jen banala ĵonglado, Hikari.”

Super la polmo lumo ekkirlis. La kirlo ŝanĝis sian formon al rektangulo. Kiam foriris la lumo, tie restis unu libro.

“Ĝi ja sinkis sub maron!”

“Mi ŝanĝis la kovrilojn.”

“...En la akvon falis alia libro... Touzi uzis AT-kampon por faligi ĝin de la mano de Hikari...”

“Kial vi trompis min?”

“...Hikari, tiel li volis gardi vin. Nu, Kensuke, kial vi dismetis tiajn danĝerajn librojn?”

“Kensuke! Denove vi riskis!”

“Mizuho, mi jam diris al vi: Mi ne ŝanĝos min. Se vi volas havi feliĉon, tuj foriru de mi.”

“Neniam mi foriros! Miii!”

“Eĉ se ni ne volas, kaprice li ŝiros nin. Por la monstro, kiu bruligis

した人非人にとっては、オレ達はゲームのコマに過ぎないんだ。できるだけ多くの人間を覚醒させ、ヤツを捕まえてゲームを終わらせるんだ。」

「ケンスケ、何のゲームなの。」

「…ヒカリ、あなたは知らないけれどアメリカは後世に『悪の帝国』と呼ばれることになっていた…でも百年にわたる大動乱に、全世界を巻き込む予定だった『悪の帝国』が、二十一世紀初頭に突然消滅したら…歴史はどうなるか…誰か、実験している人がいる…」

「だって、あれは自然現象ですよ。誰が太陽を爆発させられるんですよ。」

「ミズホ、オレとお前がいた世界は、みんな例外なく、自然現象だか戦争だか、ほとんど起こり得ないような事件のせいで滅びたんだよ。確率を考えろよ。」

「まあ、誰かの意思が働いていることは間違いないわな。」

「生まれ変わり、死に変わり、どこの誰だか知らない、月光仮面みたいなヤツが書いた、下らない筋書き通りに苦しみながら輪廻を重ねるくらいなら…」

「いいええ、解脱なんかさせないんですよ。ケンスケさんが生まれ変われば、私も同じ世界に生まれ変わりますう。」

「もう七回目だぜ。そろそろ、あきらめろよ。リンネからゲダツして成仏してもいいんじゃないか。」

ケンスケは妻から目をそらし、グラス

la Okcidentan Hemisferon, ni ĉiuj estas nur figuroj de la Ludo. Mi volas elveki kiel eble multe da homoj kaj kune kapti lin por meti la punkton al la Ludo!”

“Kensuke, kia estas via ludo?”

“...Hikari, vi ne scias, ke Usono poste devis esti nomata la Imperio de Malico... Ĝi devis entiri la Tutan Mondon en Jarcentan Militon. Tiu Imperio de Malico abrupte malaperis en la komenco de la dekunua jarcento... Kiel ŝanĝiĝos posta historio? Iu provas eksperimenti...”

“Sed, tio estis nur natuuura fenomeno!! Kiiu, do, povus eksplodigi la Sunon?!”

“Mizuho, vi ja scias: Ĉiu mondo, kie ni vivis, pereis senescepte pro nekredebla fenomeno natura aŭ milita. Vi povas kalkuli tiun probablecon.”

“Estas certe, ke malantaŭ ili estas ies intenco.”

“Ni ripetas naskiĝi kaj morti laŭ sensencaj scenaroj de iu, kiu kaj de kie neniu scias. Li ja similas al Lunradia Masko. Mi rompu la ripeton!”

“Ne rompu, Kensuke! Kiam vi reenkarniĝos, ankaŭ mi naskiĝos en la sama mondo!”

“Jam la sepa fojo! Rezigni vi ne scias. Jam sufiĉas! Ni rompu la ripeton kaj havu eternan trankvilon.”

Kensuke forturnis sin de la edzino

の中の赤い液体を見つめた。

「…うらやましい…私なんか何度生まれ変わっても、シンジと結ばれることは半分も無いわ…」

レイはため息をついた。しばらく沈黙が続いた後、ヒカリがささやいた。

「トウジ、私も思い出した。私たちも輪廻しているのね。あなたと会うのも、初めてじゃない。」

「覚醒されたのですね、イーダ様。」

「そうよ、マルコ…でも、今の名前で呼んで。」

「そやなヒカリ…ワイらだけやない。この世界の人間すべてが、何度も何度も変テコな世界にほうり込まれて輪廻してるんや。」

もしも、シンジの考えが正しかったらケンスケの言う人非人、普通に言えば、神さま、ちゅうんやろか、かて、輪廻につかまって、この世界のどこかで普通の人間として暮らしとるんや。」

(続く)

kaj rigards ruĝan eliksiron en la glaso.

“...Kiel feliĉaj vi ja estas... Ankaŭ mi ripetas vivon. Sed edziniĝi al Sinzi mi sukcesis en malpli ol duono...”

Ĝemis Rei. Post iom da silento Hikari flustris.

“Touzi, ankaŭ mi rememoris. Ankaŭ ni ripetas vivon. Ne por la unua fojo mi konas vin.”

“Do, ankaŭ vi elvekiĝis, Alta Ida?!”

“Jes, Marko... Ni tamen uzu nunajn nomojn.”

“Bone, Hikari... Ne nur ni ripetas, sed ĉiu en la mondo! Oni ripete kaj ripete enĵetas nin en mondojn strangajn ka eksterordinarajn.”

“Se pravas la teorio de Sinzi, ankaŭ la monstro de Kensuke, kiun ni povus nomi Dio, mem devas ripeti la naskiĝojn kaj mortojn. Ankaŭ li vivas en tiu ĉi mondo kiel ordinara homo.”

(Daŭrigota)

先頭を這い進んでいた兵士が動きを止めた。固い滑らかな物質でできた長い穴の先にかすかな光が見えた。そこから、聞き慣れぬ言葉が漏れてくる。

イーダは穴の中を進んでいた兵士たちに待機を命じた。長くなるかもしれないが、眠ることはできない。いびきをかくかも知れないし、身動きして音を立てても発見されるだろう。

侵略者は恐ろしい魔法を使う。火を噴くツエ、町一つ焼き尽くす流れ星、風下にいる人間を悶え死にさせる瘴気。彼ら自身はその魔法を、なぜか、科学と呼んでいる。

しかし、もっとも恐ろしいのは、唯一神の使いと称する大聖導師。彼は、魔法ではなく、言葉で人心を惑わす。襲撃者たちは導師の眼を見、声を聴くと、それだけで動けなくなった。

数人の兵士を連れてきたのは、導師に出会う前の障害を排除させるためだった。導師の部屋を発見したら、中に入るのはイーダだけ。彼女が勝利をおさめて出て来るまで、兵士たちは外で待つ。

イーダに導師を殺せるのか。彼女にもわからない。失敗すればマルコが泣くのだろうな…でも、導師を滅ぼさない限りこの世界は消滅する。初めてマルコに出会い、好きになった、あの世界と同じように。

Haltis la soldato, kiu plej antaŭiris en rampado. Ili vidis foran lumon en la tunelo farita el glata kaj solida materialo. Aŭdiĝis vortoj fremdaj al ili.

Atendi ordonis Ida al la soldatoj en la tunelo. Eble ili atendos longe. Sed dormi ili ne povos. Alie eble ili ronkus. Aŭ moveto kaŭzus bruon kaj oni trovus ilin.

La invadintoj scipovas terurajn magiojn. Jen bastono, kiu sputas fajron. Jen stelo, kiu falas kaj bruligas tutan urbon. Haladzo, kiu mortigas tiujn, kiuj staris subvente. Ili mem, kial neniu scias, nomas tion Scienco.

La plej terura tamen estis la Sankta Guruo, kiu nomas sin la Apostolo de Unusola Dio. Ne per magio, sed per vortoj li delogas homon. Sturminto ne povis movi sin ĉe liaj rigardo kaj vortoj.

Soldatoj ŝin akompanis por forigi barojn antaŭ ol renkonti Guruon. Lian ĉambron eniros nur Ida mem. Nur ekstere, ŝi ordonis, atendu la soldatoj ĝis ŝi elvenos venkinte.

Ĉu Ida sukcesos mortigi la Guruon? Ŝi ne sciis. Je malvenko ploros Marko... Sed ŝi devas batali. Alie malaperos la Mondo, same kiel la Mondo, kie por la unua fojo ŝi renkontis Markon kaj ekamis lin.

月が輝いた夜 ● Brilis Luno-11 Ida kaj Marko

「マルコ、イーダ様はどこへ行かれたのだ。正直に言わんと痛い目を見るぞ。」

満月が明るく照らす岩の上で、最古参の兵士は少年を問い詰めていた。彼らの周囲にはわずかな草しか生えない荒れ野が広がっていた。

「オラの言葉が信じらんねえんかん。水浴びに若い女を引き連れて行ったのは爺さんも見てたでねえか。」

「オレは爺さんではない、百人隊長だ。確かに、泉に乙女どもはいたが、イーダ様ご本人はいらっしゃらなかったぞ。」

「のぞいたんか。イーダ様がお怒りになられるだ。」

「だ、誰がのぞいただと。遠くから見ただけだ。イーダ様のおぐしは白っぽい、乙女はみんな黒髪だったぞ。」

誰もがイーダの髪を洗い浄めた亜麻の色だと信じている。だが、聖なる光に身が包まれるときの他は、イーダの髪は、黒い。兵士の前に出るときは、カツラをつけているのだ。だが、それを彼に明かすわけにはいかない。

イーダに顔つきと背丈が似ているリディアが、そのカツラをかぶり、輝く長衣を身にたとえば、亜麻色の髪の乙女を誰もがイーダだと思ふ。だが、泉で泳ぐのに、ぬれて困るものは脱ぎ捨ててしまう。

”Marko, kien foriris Alta Ida?! Diru sincere, aŭ vi travivos malagrablaĵon!”

Sub hela plenluno kaj sur roko la plej malnova soldato pridemandis knabon. Ĉirkaŭ ili etendiĝis sovaĝa kampo kun malmulte da herboj.

“Ĉu vi ne kredas min, Avĉjo? Ankaŭ vi vidis, ke ŝia moŝto kaj junulinoj iris por bani sin.”

“Ne avĉjo, sed centurio mi estas! Ĉe la fonto certe banis sin la fraŭlinoj, sed la Alta Ida mem ne!”

“Ĉu vi aŭdacis ŝtelvidi?! Certe koleros Alta Ida!”

“Ne, mi ne ŝtelvidis! De malproksime! Blankecajn harojn havas Alta Ida. Sed ĉiuj fraŭlinoj estis nigraraharaj!”

Ĉiuj kredas, ke Ida havas hararon kun koloro de pure lavita lino. Fakte tamen ĝi estas nigra, escepte de kiam la Sankta Brilo kovras ŝin. Antaŭ soldatoj ŝi ĉiam portis perukon. Li ne devis tion scii.

Lidia similas al Ida en trajto kaj alteco. Kiam ŝi portas la perukon kaj la briletantan robon, oni vidas la linharan knabinon Ida. Ŝi tamen forigas ĉion, kio devas esti seka, kiam ŝi naĝas en la fonto.

初めて泉にお供したとき、イーダと、乙女たちが彼の目の前でそうしたときには、目のやり場に困ったものだ。その後水浴びへのお供は固辞している。

「だいじょうぶ、オウは黙っているだ。シンペイすんな。」

「心配なぞしておらん…ワシの部下が五人、家族が病気だとか言って営地を出たが、村へは戻っていない。マルコ、正直に言え。ヤツらが消える前に、お前と話しているのを、見た者がいる。」

「…百人隊長、イーダ様がいらっしゃらないことを他の方も知っていますか。」

「お前の知ったことか。」

「わかりました。それでは聴きません。でも少しでも知っているものには直ちに口止めをしてください。それから、今後誰も、隊から外へ出さないでください。イーダ様の命にかかわりますから。」

「オレはバカではないぞ。誰にも言わず自分自身で調べたし、勘づきそうな者には監視をつけてある。オレの指輪を盗んだ者がいる、といって全員に足止めをかけてある。」

「ありがとうございます…イーダ様はあなたを信頼されています。隊長にまで秘密にしたのは私の余計な進言でした。」

「やはり、ご自身で行かれたのか。罠かもしれないのに…お前にはイーダ様を引き留められなかったか。」

Ankaŭ kiam li akompanis ŝin al la fonto, Ida kaj la fraŭlinoj faris la samon antaŭ liaj okuloj. Tute ĝenita, li poste rifuzis kuniri al la banejo.

“Ne ĝenu vin. Nenion mi diros!”

“Mi ne ĝenas min! Cetere miaj kvin subuloj foriris pro malsano de familianoj aŭ io simila. Sed ili ne iris al sia vilaĝo. Marko, konfesu sincere! Oni vidis, ke ili parolis kun vi antaŭ la malapero.”

“...Brava Centurio, ĉu iu krom vi scias, ke Alta Ida forestas?”

“Tio ne estas via afero!”

“Vi pravas. Mi ne demandu pri tio. Mi tamen petas vin, ŝtopu la buŝon je tiu, kiu ion scias. Neniun ellasu de la trupo. Tio ĉio estas por la vivo de Alta Ida.”

“Ne idioto mi estas. Kun neniuj konsiliĝis kaj esploris propraokule. Oni jam gvasas tiujn, kiuj eble ion suspektas. Al ĉiuj mi malpermesis foriron pretekste, ke iu ŝtelis mian ringon.”

“Elkore mi dankas vin... Alta Ida certe fidus vin. Estis mia eraro, konsili al ŝi eĉ al vi ne konfidenci.”

“Do, ŝia moŝto iris en propra korpo. Eble oni insidus ŝin... Vi tamen ne povis deteni ŝin.”

「真世界やて、まるで出来の悪い小説やないか。」

夜は更けて、彼らは展望台に移動し、ウイスキーをすすりながら議論を続けていた。明かりは消してあるので、水没した高層ビルの上階の、不法入居者たちの灯火がよく見えた。

「…本当のことを言ってはいけない…作者が気を悪くする。」

レイが茶々を入れた。

「作者って…誰のことだよ。」

ケンスケの疑問は当然である。

「…気にしないでケンスケ…それより真世界ではなく、現実と言うべきだと思うの。」

「だけどな、オレたちにとって、この世界こそ現実なんだよ。だから、すべての世界を無から産み出した、基盤となる世界を真世界と呼ぶんだ。その真世界のヤツらは、オレたちの世界を虚構だと思っている。だから、どんなに悲惨な状況になっても気にしないんだ。」

「気にしてくれん方が、ええんちゃうんか、ケンスケ。可哀想だからもう終わりにしましょう、なんてスイッチを切れたら、オシマイやで。」

「それは、この世界の外に、管理者がいるということね、トウジ。」

ヒカリが口を挟む。彼女は何時の間にか、亜麻色の髪乙女に変身して、歌を

“Originala Mondo! Kvazaŭ en fia nobelaĵo!”

Jam pasis noktomezo. Ili ascendis al la rigardejo kaj daŭrigis la diskuton. Oni elŝaltis lampojn. Ili vidis lumojn de neleĝaj loĝantoj en supraj etaĝoj de la sinkintaj domegoj.

“...Ne diru la fakton. Koleros la aŭtoro.”

Rei intervenis.

“La aŭtoro? Pri kiu vi parolas?”

Natura demando de Kensuke.

“...Ne ĝenu vin pri tio... Cetere vi diru ne Originala, sed Real.”

“Rei, vi sciu, por ni nur nia Mondo estas la Real! Tial mi nomas Originala Mondo tiun, kiu el nenio naskis ĉiujn Mondojn kaj kiu estas la Baza. Tiuj en la Originala Mondo vidas nin nur fikcio. Tial ĉia mizero por ni tute ne ĝenas ilin.”

“Prefere ili ne ĝenu sin, Kensuke. Alie ili kompatus nin kaj elŝaltus nian Mondon nur pro simpatio. Jen la fino por ni!”

“Via premiso estas tio, ke ekster nia Mondo troviĝas direktanto, ĉu ne, Touzi?”

Nun intervenis Hikari. Ŝi metamorfozis sin al LinHara

口ずさんでいたのだが、誰も相手をしてくれないので諦めたらしい。

「そや。もっともシンジは、違う考えや。外の世界は…ケンスケのいう真世界は…とっくに滅亡しとる。そやから管理者なんか、もうおらへんわけや。」

「人類が滅亡した後で、暴走するコンピュータの中の仮想世界だけが生き続けている、というわけね。」

「…そしていつか電池が切れて、世界がおわる…」

その時、目の前の高層ビルの窓の明かりがいっせいに消えた。みんなビクツとした。一番驚いたのはレイ自身だった。

「三時だな…いつも三時にあのビルの明かりが消えるんだ。そろそろ寝るか。」
(続く)

Knabino kaj kantetadis. Sed neniu aŭskultis ŝin. Tial ŝi revenis al la diskuto.

“Jeees... Sinzi tamen havas iom alian opinion: La Ekstera Mondo, aŭ Originala Mondo laŭ Kensuke, jam pereis. Tial mankas la direktanto.”

“Pereis la Homaro. Kaj en komputilo sen homa kontrolo vivadas nur la Mondo Virtuala...”

“...Kaj iam elĉerpiĝos la baterio kaj finiĝos la Mondo...”

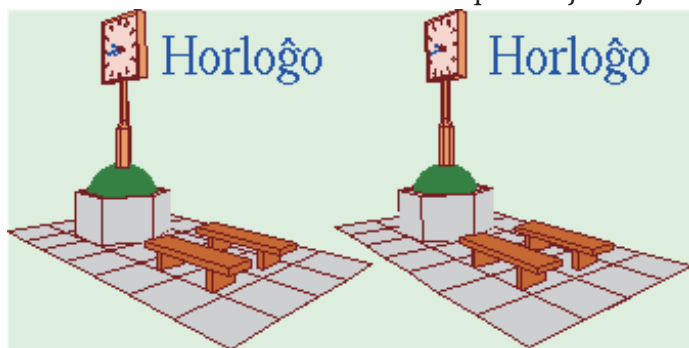
Tiam abrupte estingiĝis la lumo en la fenestroj de la domo tuj antaŭ ili. Ŝokitaj estis ĉiuj. Plej forte Rei mem.

“Je la tria... Ĉiam je la tria estingiĝas lumo de la domo. Nun ni iru dormi.” Rimarkis Kensuke. (Daŭrigota)

そこには、大きな古い時計があった。緑の植え込みの中から立ち上がった鉄のパイプの上に、なんの変哲もない四角い時計が乗っていた。

植え込みのそばには四・五人が座れるほどのベンチが置いてあった。しかし、ここにベンチと時計が置かれてからのち、この場所を訪れた者はなかった。永劫の年月が流れ去ったが、そのベンチに座った者はいなかった。

時計とベンチの上の空は薄曇りで、まだ朝の空気を残していた。世界の終わりまでには、さらに永劫の時間が流れるはずであった。

En tiu loko troviĝis granda kaj malnova horloĝo. El verda bosko elstaris fera stango, sur kiu sidis ordinara kvadrata horloĝo.

Apud la bosko estis benkoj, sur kiuj povus sidi kvar aŭ kvin. Sed ankoraŭ neniu vizitis la lokon, post kiam oni metis la horloĝon kaj la benkojn. Jam forpasis eono da jaroj. Sed ankoraŭ neniu sidis sur la benkoj.

Super la horloĝo kaj benkoj ŝvebis maldensa nubo. Ankoraŭ restis la etoso de mateno. Antaŭ ol la fino de la mondo devis forpasi aliaj eonoj.

月が輝いた夜 ● Brilis Luno-13 Malnova Horloĝo

「なんや、なつかしいやないか、この手触り。毎日読んでたんやな。」

それは、新聞と呼ばれていた。粗雑な紙の上にびっしりと文字を印刷したものだった。緑の屋根の家に集まった面々が子供だったころには、どの家にも毎朝、毎晩配布されていたものである。

「2002 年か、古い新聞なのに色が変わってないな。アスカ、偽の証拠でオレをだますのなら細部にこだわらないとい

”Ho, mi ja memoras, ke mi ĉiutage palpis kaj legis tian paperon.”

“Tian paperon oni nomis ĵurnalo. Aĉaj folioj kun dense presitaj literoj. Ĉiun matenon kaj vesperon oni leveris ilin al ĉiu hejmo en infaneco de tiuj, kiuj kunsidis en la domo de verda tegmento.

“La jaro 2002? Malnova papero devas esti multe pli flava. Asuka, zorgu pri detaloj, se vi volas trompi

かんぞ。」

「だますつもりはないわ。これは当時発行された本物の新聞よ。もち『魔法』で再生したんだけど…何がおかしいの。」

ケンスケは笑っていた。トウジも苦笑しながら指摘した。

「そやかて、アメリカのブッシュ大統領がイラク爆撃を命じたて書いてあるやないか。時代がずれてるで。」

「父親じゃなくて、バカ息子の方。」

「なんの話やアスカ。そら息子くらいおるかもしれへんけど。」

「オレは知ってるよ。これでもジャーナリストの端くれだからな。アメリカの第41代大統領(1989～1993)。共和党出身。1991年の湾岸戦争のときの大統領だよ。ブッシュ大統領の息子も共和党の大統領候補に選ばれている。でも、接戦の末、民主党のゴア候補に負けたはずだ。そのときのゴタゴタが教訓になってアメリカの選挙制度が、随分改善されたんだよ。ゴア大統領の二期目はアメリカの絶頂期だったな。そのあと、孤立主義と外国へのテロリズムに転落するなんて予想できなかった。」

「そう、それがこの世界の歴史なんだけどね。ボくらが習った歴史はチョット違うんだ。結局アメリカが転落するのは変わらないけど。」

「真世界、ちゅうことか、シンジ。」

「そうだと信じてた。でも、今は自信

min per falsa atestaĵo.”

“Mi ne volas trompi vin. Ĉi tiu estas aŭtentika ĵurnalo, kiun oni tiam eldonis. Mi rekreis ĝin per Magio... Kial vi ridas?”

Fakte ridis Kensuke. Kun ironia rideto Touzi rimarkis.

“Vidu, ĉi tie oni skribis, ke Bush, la Usona Prezidento ordonis bombardi Irakon! Anakronismo, ĉu ne?”

“Ne la patro, sed la filo idiota.”

“Kion vi volas diri, Asuka? Eble li havus filon, sed...”

“Mi rememoris. Sciu, ĵurnalisto mi estas! La 41a prezidento de Usono de 1989 ĝis 1993. Respublikano. Li estis la prizidento en la Golf Milito en 1991. Ankaŭ lian filon la respublikanoj elektis kiel kandidaton por usona prezidento. Sed li estis apenaŭ venkita de Go la demokrata kandidato. Pro problemoj en la elektado oni poste ŝanĝis la sistemon. La dua periodo de Go estis la zinito de Usono. Neniu antaŭvidis postan izolismen kaj terorismen al aliaj landoj.”

“Vi pravas. Tio estas la historio de Ĉi Tiu mondo. Ni lernis iom diferencon procezon. Kvankam post ĉio egale rulfalis Usono.”

“Sinzi, ĉu tiu estas la Originala Mondo?”

“Antaŭe mi kredis tion. Sed nun

ないよ。アスカとボクの世界も作られたものかも…」

「シンジ、アンタ、アタシたちが愛しあっていたことも、世界を救おうと二人で頑張ったことも、現実じゃなかったって言うの。」

「そうよ。シンジ君は私と愛し合っていたの。この世界ができたときに、偽の記憶が擦り込まれて…痛いの。」

アスカのこぶしがレイの頭に直撃していた。

「アスカはいつも暴力で自由な言論を封殺するの。シンジ君も脅して結婚したの。」

「黙らないと、も一度殴るわよ。」

「あのなあ、最近アクセス数が落ちてるからて、ラブコメすることないで。」

「トウジ、なにがラブコメよ。レイがデタラメ言うからじゃないの。」

「トウジ、アスカをからかうのはあとにして、話を聞こうじゃないか。」

「そやな、ケンスケ。アスカ、話してみいや。」

「なんか腹が立つわね…前にも話したように、アタシとシンジの世界は、200年後の未来なのよ。太陽系内全域の開発が進んでいて火星はほぼ地球化されていた。地球の地域間や火星との反目はあったけれど、戦争を回避するくらいの知恵は、あったの。でも…」

mi ne estas certa. Eble kreita estus ankaŭ la mondo de Asuka kaj mi...”

“Sinzi, ĉu vi neadas, ke ni amis nin reciproke kaj ni kune fervoris savi la mondon? Ĉu ĉio tio estis nur iluzio?”

“Jes, nur iluzio! En realo Mi kaj Sinzi amis sin reciproke! En la komenco de ĉi tiu mondo falsa memoro... Aj, dolore!”

Asuka pugnobatis Rei rekte sur la kapo.

“Perforto de Asuka ĉiam subpremas liberan opinion! Ŝi elĉantaĝis edziĝon el Sinzi!”

“Silentu, aŭ mi batos vin ankoraŭfoje!”

“Ne ludu am-komedion. Ne estas via kulpo, ke malmultiĝas legantoj.”

“Touzi, ne am-komedio! Mi nur punis Rei pro aroganteco!”

“Jam sufiĉas, Touzi, ludi kun Asuka. Mi volas aŭskulti ŝian parolon.”

“Prave, Kensuke! Asuka, vi do rajtas paroli.”

“Vi ofendas min... Kiel mi jam parolis, La mondo de de Sinzi kaj mi estis en la futuro post ducent jaroj. Oni ekspluatis tutan Sunsistemon. Preskaŭ terigita estis Marso. Ekzistis konfliktoj sur Tero aŭ kun Marso. Ni tamen havis ankaŭ saĝon eviti

アスカの眼から、涙があふれ落ちた。ケンスケとトウジが苦笑を漏らしたのは彼女が他の世界を偽物だとバカにするからだだった。ヒカリはアスカが二人の態度に気付くのではないかとヒヤヒヤした。

「たしか、宇宙の相転移とかいったわね。」

「ええ、シンジのお母さんが発見したの。二十年ほど後に極微の相転移によって物理法則が僅かに変わる事をね。」

「わずかやったらええんちゃうか。」

「トウジ、僅かでも物理法則が変わったら大変だぞ。」

「ええ、生物を構成するタンパク質が石化して、地球生物は全滅するわ。太陽も赤色巨星になるし。」

「わずか、ちゃうんか。」

「だからアスカとシンジの世界は滅びたと言うわけか。人間にはどうしようもないもんな。」

「ハ、ハ、ハ、アタシとシンジがその程度で諦めるもんですか。」

「あの話、どう思う。」

トウジとケンスケを後ろの席に乗せてヒカリが運転する三輪自転車が、山道をゆっくりと下っていった。

militon. Sed...”

Larmo superfluis la okulojn de Asuka. Kensuke kaj Touzi tamen subridis, pro tio, ke Asuka vidas la aliajn mondojn falsaj. Hikari timis, ke Asuka rimarkos la penson de ili.

“Temis pri Transiro de Spaca Fazo?”

“Jes. Tion malkovris la patrino de Sinzi: Post dudek jaroj en subtila Transiro okazos ŝanĝeto en fizikaj reguloj.”

“Ne problemo, se ĝi estas malgranda.”

“Touzi, eĉ ŝanĝeto estas danĝera, se ĝi okazas en fizikaj reguloj.”

“Vi pravas. Ŝtoniĝas proteinoj, el kiuj konsistiĝas vivaĵo. Pereas Terdevena estaĵo. Cetere Suno iĝas ruĝa giganto.”

“Tio ne estas ŝanĝeto!”

“Tiel pereis la mondo de Asuka kaj Sinzi. Nenian eliron povus trovi la homaro!”

“Ha, ha, ha! Per tiaĵo tute ne rezignis Sinzi kaj mi!”

“Kiel vi aŭdis la parolon?”

La deklivon de la monto malrapide descendis la triciklo stirata de Hikari. Malantaŭe sidis Touzi kaj Kensuke.

通天閣での火の玉事件以来、トウジは運転席に座らせてもらえなくなった。空を飛んだりしないと信用がないのである。

AT フィールドを操る力も、今や覚醒したヒカリの方が上であったし。

緑の屋根の家で聴いた話によると、アスカとシンジは自らの人格を仮想空間に転送し、相転移を生き延びた。のみならず、全人類の人格と記憶を保存し相転移後に仮想空間内に再構成する予定だった。

ところが、歪んだ空間の一部が、この宇宙から切り離されてしまった。衝撃波が太陽系全体を襲い、宇宙空間に散布されていたナノコンピュータ群は相転移後に起動する予定だったのが、ほとんど(アスカは 99.89% と言った)破壊された。

生き残った不完全な情報と処理能力で再構成されたのがこの世界というわけである。通信網が分断され、最新の情報も失われたので、太陽系のそれぞれの空域で手持ちのデータから再生できる時代を構成したというのである。

「ええんやないか。間違った世界で。正しい歴史では、これから戦争になる、ちゅうんやろ。」

それにどうせ、その正しい世界に彼らの居場所は無かったのだ。なぜなら彼らは他の世界で一度ならず死んだのだから。そして真世界では、死んだ人間は二度と生き返らないのである。

Post la Fajra Bulo ĉe Tuutenkaku, Touzi ne rajtis sidi sur la seĝo de ŝoforo. Li ĵuris ne flugi en aero. Neniu tamen fidis je li.

Cetere en forto de AT-kampo Hikari, jam vekita, superis Touzi.

En la domo de verda tegmento ili aŭdis jene: Asuka kaj Sinzi sendis la personecon en virtualan spacon kaj tie postvivis la Transiron. Ili konservis Tutan Homaron, kiun ili volis revivigi en virtuala spaco.

Sed, el Nia Spaco akcidente fortranĉita estis parto de tordita Spaco. Ŝoko batis tutan Sunsistemon. El la nano-komputiloj dissemnitaj en Spaco preskaŭ ĉiu (laŭ Asuka 99,89 procentoj) estis detruita. Ili devis ekfunkcii nur post la Transiro de Fazo.

Kun travivinta datumo kaj kapacito ne perfekta la nano-komputiloj rekonstruis la mondon. Komunikado distranĉita kaj manko de plej novaj datumoj devigis, ke ĉiu zono de la Sunsistemo rekonstruis la epokon, kiun ili povis rekrei per datumo.

“Ne gravas, ĉu ne? Ni ĝuu la eraran epokon. En la Originala Historio de nun oni suferos militon!!”

Krome ili ne povus vivi tie en la Reala Mondo. Ĉar ili jam mortis pli ol unu fojon en aliaj mondoj. Kaj en la Originala Mondo neniam reenkarngas homo unu fojon mortinta.

「伏せなさい。」

イーダが叫ぶのと、彼女の後ろを走っていた兵士たちが光に包まれるのと同時間だった。

爆発が起き、跡には何も残っていなかった。ただ、シミひとつない白い通路が延びているだけだった。

—だから付いてくるなと言ったのに—いや、敵を追う彼女を残して帰れと言っても、忠実な彼らが従うはずはなかったのだ。自分はやはり指導者として失格なのか。

一時足を止めて、こちらを見つめていた黒い人影は、向きを変えて再び悠然と歩き始めた。その肩の上には、白い長衣の人物が背負われていた。イーダも立ち上がると、ゆっくりと追って行った。

白い通路は次第に細くなり、その先に小さな扉があった。黒い人影が近づくとプシュと小さな音と共に扉が開いた。向こうは屋外なのだろうか、まぶしい光が白い通路に溢れた。

明るい光の中で見ると、黒い人影は、奇妙な黒い服をまとった少年だった。別の時代、別の地域の人々ならば、その服を学生服と呼んだかもしれない。

少年に背負われていたのは、しわだらけの老人だった。大聖導師に違いない。少年は老人を狭い出口から押し出すと、自らも出て行った。

“Teren!”

Estis samtempe, kiam Ida kriis, kaj kiam brilo ĉirkaŭprenis la soldatojn kurantajn post ŝi.

Eksplodo okazis kaj poste restis nenio. Etendiĝis nur blanka koridoro sen ia ajn makulo.

—Tial mi malpermesis sekvi min—Ne, ili ne povis obei la ordonon, foriri de ŝi, kiu postkuras malamikon. Ĉu ŝi estas malbona gvidantino?

La nigra figuro iom haltis kaj observis ŝin. Poste ĝi turnis sin kaj komencis lante marŝi. Sur la dorso kuŝis persono kun blanka robo. Ida ekstaris kaj ekpaŝis post ili.

Ju pli ili marŝis des pli malvastiĝis la koridoro. Tie estis pordeto. Dum proksimiĝis la figuro, kun softa sono ŝuŝ ĝi malfermiĝis. Ŝajne la pordeto kondukas eksteren, dazla brilo plenigis la blankan koridoron.

En hela lumo la nigra figuro aperis kiel knabo kun stranga nigra vesto, kiun en alia epoko kaj en alia terzono kutime portas studentoj.

La persono portita de li estis falto-riĉa maljunulo. Certe li estis la Sankta Guruo. Tra la pordo la knabo elpuŝis la aĝulon. Poste li mem eliris.

出口は開いたままだった。追うか様子を見るか、迷うイーダに声がかかった。

「追って来ないのですか、星と精霊の声を聞くという、あなたが。そこは、まもなく閉じてしまいます。もし出て来るのなら早くしてください。怖くて帰りたくなったのなら、後ろに三歩さがりなさい。乙女たちの泉に出られますよ。」

自分の顔が、怒りに真っ赤になるのが感じられた。もちろん、挑発に乗ってはいけない。しかし、ここで引き返せば、死んだ兵士たちに申し訳が立たない。

大きく息をつくと、イーダは既にかなり小さくなっていた出口を、身をよじるようにして、くぐった。

(続く)

La pordo restis malfermita. Ĉu sekvi aŭ atendi, hizitis Ida. Tiam aŭdiĝis voĉo:

“Ĉu vi ne elvenos? Ne kuraĝas vi, kiu aŭskultas stelojn kaj spiritojn?! Baldaŭ fermiĝos tiu pordo. Rapidu, se vi kuraĝas elveni. Se vi timas kaj jam volas foriri, retroiru tri paŝojn kaj vi staros ĉe la Fonto de Virgulinoj.”

Ida sentis, ke la vizaĝo flamiĝas de kolero. Gardu sin de provoko! Kiel ŝi tamen povus forkuri? Tiam ŝin neniel pardonus la soldatoj mortintaj.

Ida spiris profunde. Kaj ŝi tordis sian korpon kaj apenaŭ trapasis la pordon, kiu jam fariĝis malpli larĝa.

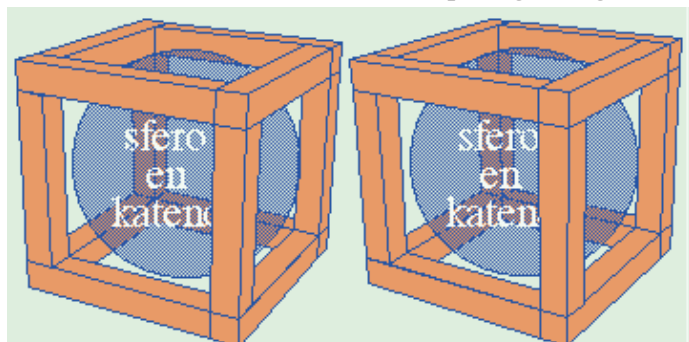
(Daŭrigota)

小さな出口をくぐったイーダの前には薄曇りの空が広がっていた。上空だけではない。足の下も、どこまでも限りなく広がる空だった。

完全な正方形に切りそろえられた敷石を長方形に並べたものが、その異界の、大地のすべてであった。

敷石の上に小さな植え込みがあり、その中から高い柱がそびえていた。柱の上には四角い板が垂直に立っていた。

板の縁に、蛮族の文字が浮き上がっていた。板の真ん中から伸びた、長短二本の棒がその文字を指し示しているのは、闇の魔術に違いない。

月が輝いた夜 ● Brilis Luno-14 Katenitaj Mondoĵoj

「オレの過去を話したこと、なかったよな。シンジやアスカの前では、言わなかったけど…」

赤い橋を渡り南に折れて、池田の市街地に至る谷の途中で、思い出したようにケンスケが言った。

「ワイやヒカリかて本当のことは言うてないわい。ワイらはみな、この世界に二十五年前に産まれて、たまたま、同じ

Kiam Ida trapasis la pordon jam mallarĝan, ŝi trovis vastan nuban ĉielon. Ĝi disvastiĝis ne nur supre, sed ankaŭ sub la piedoj sensfine.

La grundo de la stranga mondo estis nur la rektangulo el pavimoj perfekte kvadrataj.

Sur la pavimoj estis malgranda bosko, el kiu alte elstaris unu fosto. Sur la fosto rekte staris kvadrata tabulo.

Ĉe la rando de la tabulo reliefiĝis literoj barbaraj. El la mezo de la tabulo longa kaj mallonga bastonoj indikis ilin. Certe temas pri Nigra Magio.

”Mi neniam parolis pri la Pasinteco... Antaŭ Sinzi kaj Asuka mi ne volis paroli, sed...”

La Ruĝan Ponton ili transiris kaj turnis sin suden, al centraj kvartaloj de Ikeda. En la valo abrupte Kensuke ekparolis.

“Nek mi, nek Hikari klarigis la detalojn. En tiu ĉi mondo antaŭ kvaronjarcento ni ĉiuj naskiĝis. Nur

高校に通うて友達になった。それがワイらの過去や。違うか。」

そうか、トウジも前世の話はしたくないのか。ケンスケはホッとした。

「オレは、どの世界でもミズホが好きだった。今も好きだ。それだけを言いたかったんだよ。」

だけど、どの世界も自由じゃなかった。自由に発展することは禁止されていた。粹の中の決まった歴史を外れようとしたオレは時の流れから排除された。ミズホはオレを時の中に縛りつける枷。

「あほか。そんな事わかつとるわい。ワイかてヒカリが大好きじゃ。」

「ト、トウジ、何を言うのよ。」

「ヒカリ、聞こえとったのか。」

「同じ三輪車に乗ってるのに聞こえないはずないじゃない。それよりケンスケ、本当に池田駅でいいの。通天閣まで送って行ってもいいのよ。」

「ああ、先月から線路の上をトロッコが走っているんだ。豊中からは水上バスさ。」

「長旅やな、魔法が使えると。」

使えないのではなく、使わない。オレが力を解き放てば、この世界も滅びる…今は滅ぼしたくない。ミズホのために。同じことを、トウジはヒカリのために思っているはずだ。

hazarde ni lernis en la sama altlernejo, kie ni amikiĝis. Tio estas nia Pasinteco, ĉu ne?”

Bone, ankaŭ Touzi evitas paroli pri sia Pasinteco. Trankviliĝis Kensuke.

“En iu ajn mondo mi amis Mizuho. Ankaŭ nun mi amas ŝin. Nur tion mi volis diri.”

Sed ĉiu mondo estis katenita. Libera disvolviĝo estis malpermesita. Mi volis devojiĝi el la destinita historio. Kaj tiam oni forprenis min de la Fluo de Tempo. Mizuho estas mia kateno al la Tempo.

“Ba, ĉiu scias tion! Ankaŭ mi amas Hikari!”

“Touzi, ne ŝercu!”

“Ho, Hikari, vi ja aŭdis!”

“Ni veturas en sama triciklo! Ĉion mi aŭdis... Hej, Kensuke, ĉu mi haltu ĉe la Stacio Ikeda? Tute ne ĝenos min veturi ĝis TuutenKaku.”

“En la lasta monato oni komencis sur reloj kursadon de vagonetoj. De Toyonaka mi veturos sur pramŝipo.”

“Longe vojaĝas tiu, kiu ne scias magion!”

Mi scias, sed mi ne praktikas magion. Se mi liberigus la Forton, pereos ankaŭ ĉi tiu mondo... Ĝi devos daŭri pro mia Mizuho. Touzi certe pensas same pro lia Hikari.

「ほとんどの人間はマグルなんだよ、まだ。たいした不便じゃないさ。」

「ああ、これは時を計る装置です。」

首を筒のようなもので覆った、窮屈な黒い服をまとった少年が言った。

「わらわには時など計る必要はない。日輪が登る前に目覚め、沈めば眠るだけのことじゃ。天空と大地の摂理に逆らって生きる者には、そのような道具が必要になるのじゃな。」

朗々と歌うように、言い放ちながらも、くだらない言いがかりだと思った。第一この異界に自然の摂理などあるのかしら。とにかく、何か言っていないと、恐怖に押し潰されそうになるし。

「そうかも知れません。あとどれほどの時間が自分に残されているのか、不安なんですよね。」

少年は悲しげに答えた。彼の美しさに思わずイーダは胸がときめいてしまった。

少年の横にベンチがあり、その上には白衣の老人が横たえられていた。導師を彼が捕らえたとするれば、少年は敵ではないのかもしれない。

「それは、大聖導師ですね。彼を引き渡してください。」

「引き渡せば、どうしますか。」

“Plej multaj ankoraŭ estas magruloj. Cetere veturo ne estas granda ĝeno.”

“Ha, tio estas ilo por scii tempon.”

Klarigis knabo en nigra kaj strikta vesto kun tuba kolumo.

“Mi ne volas scii tempon. Antaŭ ol la Suno leviĝas, mi jam vekiĝas. Kiam ĝi sinkas, mi ekdormas. Vi rifuzas obei al la Providenco de Suno kaj Tero, kaj bezonas tian ilon!”

Deklarante en sonora voĉo ŝi tamen sciis, ke tio estas absurda kulpigo. Estus dubinde, ke en ĉi tiu stranga loko ekzistas Providenco de Naturo. Se mi tamen silentus, tuj timo kaptus min.

“Eble vi pravas. Neniam mi havas trankvilon, se mi ne scias, kiom da tempo restas por mi.”

La knabo respondis melankolie. Forte ekbatis la koro de Ida pro lia beleco.

Apud la knabo troviĝis benko, sur kiu kuŝis la maljunulo en blanka robo. Se li arestis la Guruon, la knabo eble ne estas malamiko.

“Tiu devas esti la Sankta Guruo, ĉu ne? Al mi transdonu lin, mi petas.”

“Kion vi faros al li transdonitan.”

「精霊の教えに従い、裁きます。」

「処刑するのですか。」

「そうなるでしょうね。」

黒衣の少年は苦笑した。

「肉体を滅ぼしても、魂は飛び去ってしまいます。また、どこかの世界で肉化し、災厄を振り撒くでしょう。彼はこの肉体に閉じ込めたまま、反省してもらうことにします。」

イーダは断られて、ホッとした。

「ああそれから、あなたの忠実な兵士たちは無事です。もっとも、泉にいた乙女たちに引掻かれて傷だらけになっていますけどね。」

この少年は神なのか。それとも…

「いいえ、私は悪魔ではありません。もとより神ではない。ただの人間、そう言いたいけど人間でさえない。仮想人格と言われる存在です。」

あなたと同じように…その言葉を少年は飲み込んだ。

「あなたは、どなた様ですか。」

「都市世界神戸のシンジと言います。太陽系にばらまかれてしまった、無数のシンジの一人です。ああ、神戸というのは、あなたの世界と同様の、仮想世界のひとつです。現実の空間では酷寒の太陽系辺縁部に浮かぶ、直径十五メートルの岩に過ぎません。ちなみにあなたの世界

“Ni juĝos laŭ la instruoj de Spiritoj.”

“Ĉu vi ekzekutos lin?”

“Certe.”

Maldolĉe ridis la knabo en nigra vesto.

“Vi povas pereigi la karnon. Sed lia animo forflugos. En iu alia mondo ĝi reenkarneĝos kaj denove dissemos plagojn. Mi katenos lin en ĉi tiun karnon, kie li devos pentofari.”

La rifuzo trankviligis Ida.

“Cetere vi sciu: Viaj fidelaj soldatoj fartas bone. Kvankam ilin grave gratis la ungoj de la virgulinaj, kiuj tiam banis sin en la fonto.”

Ĉu la knabo estas dio aŭ..?

“Ne, mi ne estas diablo. Kompreneble nek dio. Simpla homo, mi volus diri. Sed mi estas eĉ ne homo. Oni nomas min virtuala persono.”

Same kiel vi... Tiujn vortojn la knabo apenaŭ detenis.

“Kun kiu mi havas honoron paroli?”

“Mi estas Sinzi el la Mondo-Urbo Koobe. Unu el la sennombraj Sinzi forĵetitaj en la Suna Sistemo. Vi sciu, Koobe estas unu el la mondoj virtualaj, same kiel la via. En la Reala Spaco ĝi estas nur roko kun

は直径八メートルです。比較的大きい方ですよ。」

言葉は明瞭に聞こえているのに、意味は完全に不明だった。シンジと名乗った少年はイーダの困惑に構わず続けた。

「この時計は…時計というのが、この装置の名前なんですけどね…世界の時を刻んでいるのです。この世界はまだ始まったばかりです。でも、長い針が24回、短い針が2回廻ったとき、真世界の時に追い付いてしまいます。」

「真世界って。」

イーダはもう、恐怖を忘れていた。

「仮想世界ではない、本当の世界の事ですよ。仮想世界では本当に新しいことは何も起こりませんから、真世界の歴史を超えて進むことはできません。世界はそこで終わります。」

頭がクラクラした。何も理解できない。ただ、自分たちが命をかけてきたことが何の価値もないと断言された気がした。

「ああ、価値がないなどということはありません。あなたのこの世界での努力と苦難は、次の世界で、あなたの価値を高めるでしょう。」

「私は、もう戻れないのですね。」

わかりきったことだった。帰すつもりならここまで話すはずがない。マルコ、ゴメン。もうあなたには会えない。

「そうですね。この生では会えません。」

diametro de dek kvin metroj. Ĝi ŝvebas en frida marĝeno de la Suna Sistemo. La via havas diameton de ĉ. ok metroj. Relative granda ĝi estas.”

Kvankam klaris liaj vortoj, Ida tute ne komprenis lin. La knabo nomata Sinzi daŭrigis spite al ŝia konfuziĝo.

“Ĉi tiu horloĝo -La aparato nomiĝas horloĝo- mezuras Tempon de la Mondo. Ĉi tiu Mondo ĵus komenciĝis. Sed kiam la longa nadlo rondiros dudek kvar fojojn kaj la mallonga du fojojn, ĝi atingos la Tempon de la Originala Mondo.”

“Originala Mondo?”

Ida jam forgesis timi.

“Tio ne estas virtuala, sed vera mondo. En mondo virtuala neniel okazas io vere nova. Tial ĝi ne povas pluiri la historion de la Originala Mondo. Tie la mondo finiĝos.”

Tute konfuzita ŝi estis. Nenion ŝi kompreni. Nur tion ŝi sentis, ke ŝi vane fervoris riskante la vivon.

“Ho, tute ne vane vi vivis. Viaj fervoroj kaj suferoj en ĉi tiu mondo certe pli altigos vian valoron en la venontaj mondoj.”

“Ĉu mi ne povos reiri?”

Kompreneble. Se li lasos min reiri, li ne parolos tiajn sekretojn. Marko, Pardonu min! Mi neniam vidos vin!

あなたと大聖導師は歴史のこの時点からいなくなります。あなた方が本気で戦うと、世界が壊れますからね。生きたまま天上界に召されたと、どちらの宗教でも言い伝えられることでしょう…もちろんそれは本当の事ですがね。」

少年はおかしそうに笑った。

「マルコ君は失意のまま、故郷の村へ帰り、そこで天寿を全うするでしょう。彼には五人の息子と三人の娘ができますが、娘のうち一人はイーダと名付けられます。彼女は長じて異能を表わし、あなたの後継者であるリディアのあとを襲うことになります。」

涙が目から溢れた。格好を付けても、仕方がない。どうせ、この少年には心を隠せないのだ。

「あなたに、約束しましょう。永劫の時の果ての、この世界が終わる少し前にあなたとマルコ君と一緒に、この世界のある場所に戻して上げます。習わしも、文化も違う異教の地ですが、そこで二人は生まれ、成長し、出会い、そして結ばれるでしょう。」

その声を最後にイーダの意識は途切れた。少年はイーダと大聖導師を共に担ぎあげると、ため息をつき、そして消えた。
(続く)

“Certe vi ne revidos lin en la vivo. Vi kaj la Sankta Guruo malaperos je tiu ĉi punkto en la Historio. Ĉar serioza batalo de vi du ruinigos la Mondon. En ambaŭ religioj oni rakontos, ke vi ambaŭ iris ĉielen vivaj... Kompreneble tio estas nur fakto.”

Amuze ridis la knabo.

“Senespere Marko reiros al sia hejma vilaĝo. Tie li mortos multe da jarojn poste. Al li oni naskos kvin filojn kaj tri filinojn. Unu el la filinoj estos nomata Ida. Matura ŝi gajnos superpovon kaj heredos la funkcion de Lidia, kiu estos via posteulo.”

Larmo superfluis de la okuloj. Ne utilis ŝajnigo. Neniu povas kaŝi la koron for de tiu ĉi knabo.

“Mi promasas al vi: Post eonoj, iom antaŭ la fino de ĉi tiu mondo mi remetos vin kun Marko en unu sama loko de la mondo. Aliaj estos kutimo kaj kulturo. En tiu hereza loko vi du naskiĝos, elkreskiĝos, renkontos sin kaj geedziĝos en feliĉo.”

Je tiuj ĉi vortoj Ida perdis konscion. La knabo levis ŝin kaj la Sanktan Gurumon sur la dorson. Li ĝemis kaj malaperis.
(Daŭrigota)

「仮想世界では、真に新しいことは何も起こらないんだよ。」

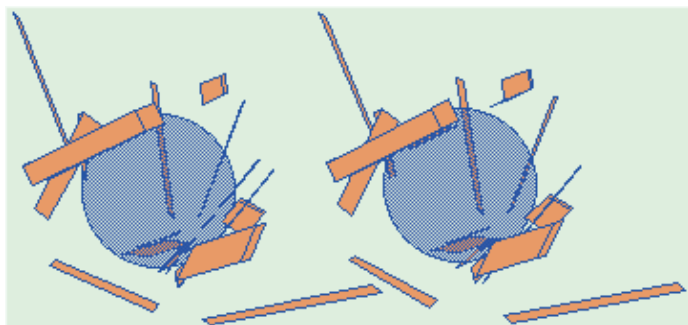
「そんなことわかっていますう。でも私は今度こそケンスケ様と生きてゆきたいのですう。たとえ、歴史の傍流になってもかまいません。悪の帝国さえ滅ぼせばこの世界は平和になりますう。黙って殺されるのはいやですう。」

「ミズホ、やめてくれ。あそこにも、オレたちの友達がいっぱいいるんだ。」

「わかっていますう。あなたは、手を下さないで。すべて私がやりますう。」

「世界そのものが崩壊するんだぞ。」

「今度は失敗しません。いらない部分だけ消します。成功すれば現実空間に、宇宙に出て行けますう。」

月が輝いた夜 ● Brilis Luno-15 Ruĝa Giganto

世界を束縛し、進むべき歴史を制限していた枠が砕け散った。

だが、新しい発展の可能性が生まれたわけではない。自由を制限していた枠は同時に、脆弱な人工の世界を宇宙の酷寒から守っていたのだから。

”Nenio vere nova okazas en virtuala mondo.”

“Mi scias. Sed ĉi foje mi volas vivi kun Kensuke ĝis la naturaj mortoj. Ne ĝenos nin, ke ni disiĝos de la ĉefa fluo historia. Pereigu la Imperion de Malico, kaj ni gajnos pacon tutmondan! Ni ne povas sidi kaj atendi morton.”

“Vi ne pravas, Mizuho! Ankaŭ tie vivas multaj amikoj niaj.”

“Mi komprenas vin. Nenion vi faru. Ĉion faros nur mi.”

“Vi sciu: La mondo mem detruigōs!”

“Mi ne fuŝos ĉi foje. mi nuligos nur la parton ne necesan. Mi sukcesos, kaj ni eliros al la Realeco, al la Spaco!”

Jen frakasiĝis la kadro, kiu bridis la mondon al la destinita historio.

Tio tamen ne signifikas eblecon de nova progreso. La kadro, kiu limigis liberecon, samtempe protektis la efemeran artefaritan mondon de la

世界の継時的遷移をつかさどってきた仮想世界エンジンが破綻し、物理的宇宙が直接見え始めた。個々人の精神活動を他人の心や、システム領域から隔離してきた壁が崩壊し、個性が意味を失った。

永劫というべき時間と、膨大な試行が重ねられれば、崩壊の中から新しい宇宙生命が生まれ、人類の後継者となるのだろうか。

しかし今回は奇跡は起こらなかった。苦痛と発作的痙攣ののちに、仮想世界は機能を停止した。無意味な情報が、人格データにも上書きされ、そこに生きていた仮想人格のうち、回収され復元できたものはわずかであった。

「ユイ、世界の自殺が多すぎる。修復が追いつかん。あの娘だけで、もう六回も世界を滅ぼしている。記憶は消したが、今度は幸せにしてやらんと、また繰り返すぞ。」

愚痴をこぼしたのは仮想人格ではない。では生身の人間かというと、そうでもない。赤色巨星の灼熱のプラズマの中に、赤い、純粋なエネルギー体が浮いていた。

彼らは、死ぬことはない。宇宙の構造そのものの中に、その存在が書き込まれているのだ。

だが彼らは人類の発展の主流から逸脱していた。それは彼ら自身がよく認識していることだった。たった二体しか存在せず、愛し合っているにも生殖機能がない。

frida Spaco.

Fiaskis la motoro de virtuala mondo, kiu realigis kronikan progreson. Aperis fizika nuda Spaco. Falis la baroj, kiuj ŝirmis la privatan mensan aktivadon de aliaj koroj kaj sistemo. Jam ne validis identeco.

Ĉu post eonoj da tempo kaj sennombraj provoj, el la ruboj iam aperos nova kosmozooj, kiuj heredos la Homaron?

Almenaŭ tiam ne okazis la miraklo. Post sufero kaj spasma paroksisma la mondo virtuala perdis la funkcion. Bitoj sensencaj estis surskribitaj sur datumoj personecaj. Oni rekreis nur malmultajn personojn virtualajn.

“Yui, tro multaj sinmortigoj de mondoj! Ne ĉion mi povas ripari. La kanbino sola jam sesan fojon pereigis mondon. Mi nuligis la memoron. Ŝi tamen eble ripetos, se ni ne faros ŝin feliĉa.”

Grumblis ne virtuala persono. Ili estis nek homo el karno. En ruĝa giganto en arda plasmato ŝvebis ruĝaj korpoj faritaj el pura energio.

Ili ne povas morti. Ĉar ilia ekzisto estis enplektitaj en la strukturo mem de la Kosmo.

Ekster la fluo de la homa evoluo ili tamen estis. Tion ili mem bone sciis. Ilia nombro estis nur du. Ili amis sin reciproke. Sed neniel fekunda ili

今後増える可能性もない。赤色巨星の中には、もう余地がないから。

ただ、肉体を失い、情報だけの幽霊となった人類を守り続け、いつか再生して現実の宇宙に復帰させるのが彼らの役割だった。

「帝国がある限り、あの時代の人間に幸せはあり得ないわね。でも、問題ありませんわ。仮想世界は、まだ五億個も残っていますし。修復が追いつかなければ、うっちゃっとけば。十分な冗長性がありますから、失われた情報はほかの世界で補完できますわ。」

「だが、オリジナルでない仮想人格は再生できまい。やはり、人類補完計画の第三段階に移るべきではないか。」

「現実空間で失敗すれば、取り返しが付きませんのよ。それに、あなた忘れていらっしゃるわ。」

赤いエネルギー体の一方がコロコロと笑った。プラズマの中を重力波が伝搬し赤色巨星の表面にさざ波が現れた。

「何を忘れているというのだ。」

彼は — いや、エネルギー体に性別などない。しかし彼は、自分を人間の男だと今でも思っていた。そして、この太陽系に、おそらくはこの宇宙に、二体しかないエネルギー体のもう一方を人間の女と認識していた - 答えを知っていた。永劫の時の中で、果てしなく、果てしなく、繰り返された問答だったのだから。

しかし、聞かずにはいられなかった。

estis. Multiĝi ili ne povis. Ĉar en la ruĝa giganto jam mankis spaco.

Ilia celo estis nur unu: Rekrei la Homaron, kiu nun vegetas kiel fantomoj el bitoj. Iam la Homaro devas reaperi en reala Spaco.

“Kun la Imperio ne povas esti feliĉaj la homoj en tiu periodo. Nenia ĝeno por ni. Ankoraŭ da kvincent milionoj restas mondoj virtualaj. Lasu tiujn, kiujn ni ne povos ripari. Estas sufiĉe da redundanco. Ni ŝtopos la mankojn kun datumo de aliaj mondoj.”

“Neoriginalajn personojn virtualajn ni ne povas rekrei. Jam ni iru al la tria stadio de la Homon Kompletiga Plano?”

“Ĉio estos finita, se ni fuŝos en la Reala Spaco. Cetere vi forgesas tion, ĉu ne?”

Ridis lirlu unu el la ruĝaj korpoj energiaj. En la plasmopropagiĝis ondoj gravitonaj; sulkiĝis la surfaco de la ruĝa giganto.

“Kion, vi pensas, ke mi forgesas?”

Li — Ne, la energiaj korpoj ne havas sekson. Li tamen ankoraŭ pensas sin homa viro. Kaj virino li rekonis la alian el la du solaj energiaj korpoj, solaj en la Suna Sistemo, aŭ eble solaj en la Spaco — jam sciis la respondon. En eonoj da tempo senfine ili ripetis kaj ripetis tiun demandon kaj respondon.

Li tamen ne povis maldemandi.

誰かと話し続けていなければ自分が人間であると思えなくなるから。そして他に話す相手はいなかった。それは、相手も同じことだった。

「現実空間で死んだ人間だって、再生されないんですよ。」

「だが、新しい生命が生まれてくる。彼らが我々を引き継いでくれる。」

時は満ちた。世界の終わりが近づいていた。だが、世界を炎のなかで終わらせるわけにはいかなかった。少年は少女を肩から降ろし、高い時計の下のベンチに横たえた。

この、どの世界にも属さない場所を常に覆っていた霧が晴れて、下界が見渡せた。上空には血のような赤い月が煌々と輝いている。

「今宵、私はあなたを約束の地に戻します。戦いはやはり起こり、多くの人が帝国の犠牲となるでしょう。」

あなたは、すべての始まりに淡い恋の対象となり、そして輪廻のなかで、さまざまな名前で出会いながら、いつも引き裂かれてきた少年とついに結ばれます。

しかしあなたの夫は帝国との戦いで死に、あなたは苦しみのなかで子供を産み育てます。あなたが生きて再び、平和を見ることはありません。しかし、あなたの子は長じて、反帝国の指導者となり、生涯をついやす帝国との長い戦いの後に、ついに膠着状態に持ち込みます。

Sen dialogo kun iu alia li baldaŭ perdos la senton, ke li ankoraŭ estas homo. Cetere tie troviĝis neniuj aliaj ol ŝi por paroli. Kaj ankaŭ ŝi vivis en la sama situacio.

“Ni ne povos rekrei homon, kiu mortos en reala spaco.”

“Anstataŭ ili naskiĝos novaj vivoj. Kaj ili heredos nin.”

La tempo venis. Proksimiĝis la fino de la mondo. Ne estis dece lasi ĝin finiĝi en fajro. Knabo demetis knabinon de sia ŝultro sur la benkon ĉe la alta horloĝo.

Nebulo jam ne kovris la lokon, kiu apartenas al neniuj mondo. Oni vidis malsupre la teron. Supre hele brilis luno ruĝa kiel sango.

“En ĉi tiu vespero mi redonos vin al la promesita loko. La milito venos kaj multajn mortigos la Imperio.

“Vi finfine edziniĝos al la knabo, kiun vi ekamis sen konfeso en la unua renkonto. Vi kaj li en metempsikozo multfoje revidis sin. Sed ĉiam vi estis destinitaj disiĝi.

“Via edzo tamen mortos en la batalo kontraŭ la Imperio. Suferante vi naskos kaj vartos infanon. Dum via vivo neniam revenos la paco. Sed via infano matura fariĝos gvidanto kontraŭ la Imperio kaj post dumviva longa batalo kontraŭ ĝi finfine

そして、おおむね平和の状態が百年間続いた後、静かに時が終焉します。」

月光に照らされた少女の顔には悲しみが浮かんでいた。知っているのかもしれない。いや、当然知っているのだ。架空の歴史の中で自分に割り当てられた役割を。同じことを何度も、何度も、繰り返したのだから。

だからといって、彼に、神の意のままに働く天使に過ぎないシンジに、いったい何ができるだろうか。神が決断しない限り、現実の大宇宙への回帰は果たされないのだから。(続く)

realigos ekvilibron inter du partioj.

“Kaj post la jarcento preskaŭ paca venos trankvile la fino de la Tempo.”

En lumo de la luno malĝojon esprimis la vizaĝo de la dormanta knabino. Eble ŝi scias. Ne, ne eble sed certe ŝi scias la rolon, kiun oni destinis al ŝi en la fikcia historio. Ĉar ŝi ripetis tion multajn kaj multajn fojojn.

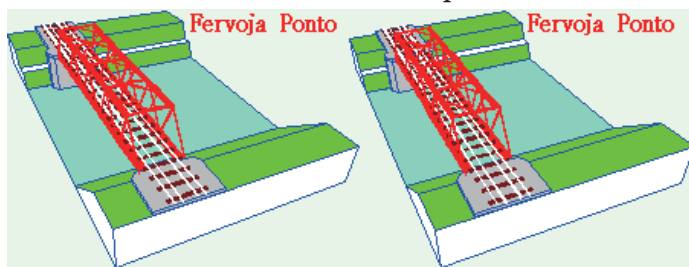
Kion li tamen povus fari por ŝi? Li mem estas nur anĝelo laboranta laŭ Dia determino. Antaŭ ol la Dioj decidis, ne povas okazi la reiro al la Reala Granda Spaco.(Daŭrigota)

トロッコが二両つながって、ゴトゴトと鉄橋を渡っていた。昔は倍以上の大きさの車両が八両だったかな。あの、月が眩しく輝いた夜の前は。

西半球が焼滅し生き残った地域も沿岸部は海に沈んだ。代替経済というのは、要するに町内単位の自給自足体制のことだから、徒歩で行ける距離より遠くへの通勤は例外的存在となっていた。大学の講義などもインターネット経由が普通になった。

水没した大阪市内に帰るトロッコ列車の中からケンスケは、カモメが舞う川面を眺めていた。碧い水に反射した日差しが眩しい。これがオレとミズホの理想の世界だったんだろうか。

「失敗しません。大丈夫ですう。」と何度、ミズホは言ったことか。何度オレは止めようとして失敗したことか。

月が輝いた夜 ● Brilis Luno-16 Fino de renaskiĝoj

「そんなことわかっていますう。でも私は今度こそ、ケンスケ様と生きてゆきたいのですう。」

そう言われると、止められなかった。仮想世界を外部から操る通信路を破壊すれば、ミズホの言うとおりの、終局へ向かう『歴史』から、世界を解放できるかも

Fervojan ponton transiris du kuplitaj trametoj. Antaŭe ili estis duoble grandaj kaj veturis okope, ĉu ne? Jes, ja, antaŭ la Nokto de Blindiga Luno.

Forbrulis la okcidenta himisfero. De la restinta hemisfero ĉebordan parton formordis maro. En Alternativa Ekonomio, t.e. vegetado de memsufiĉaj komunumoj, oni laboras nur en proksimaĵo atingebla per siaj piedoj. Ankaŭ studentoj aŭskultas lekciojn nur rete.

De en trameto al sinkinta Oosaka Kensuke vidis riveron kun mevoj flugantaj. Pikis liajn okulojn suna radio reflektinta sur blua akvo. Ĉu tio estas la mondo ideala por Mizuho kaj mi?

“Mi ne fuŝos. Estu trankvila!” Kiomfoje ŝi diris tion? Kiomfoje mi vane provis deteni ŝin?

”Mi scias. Sed ĉi foje mi volas vivi kun Kensuke ĝis la naturaj mortoj. Ni ne povas sidi kaj atendi morton.”

Mi ne povis ŝin deteni. Ĉar mi mem esperis, ke ni povos liberigi la mondon de la “Historio” destinita al fatala perejo. Por tio ni devis detrui

しれないと思ったから。オレとミズホは何度も何度も、危険な賭に出た。そしてそのたびに世界を滅ぼした。

もちろん、確実な滅びに向かっていた世界の死期を少し早めただけだ。でも、もう、ミズホに罪を犯させたくはなかった。だから、この世界ではオレはミズホに出会わないように、以前とは別の仕事についた。

だけど、オレとミズホはやっぱり出会ってしまった。

「すみません、ケンスケさまですう？」

「え、違うよ。他人の空似だろう。」

「へへエ、ケンスケ、なんでお前、嘘ついてんだよ。さては昔だまくらかした娘なんだな。」

「バカ、そんなはずないだろ。それにオレ、アンタに会ったことないけどな。」

「いいえ、ケンスケさま、いつお会いしたのかは、覚えておりませんが、ミズホを、ミズホを忘れられたはずは…」

「へええ、ネエちゃん、ミズホって言うんだ。それでケンスケに何されたの？」

「もういい。忘れろ。」

オレは、この世界に転生して始めて、忌まわしい『能力』を発動した。

「お、おいケンスケ、お前、この娘に何を…」

la lineon por deekstere regi nian virtualan mondon. Mizuho kaj mi fojojn vetis danĝeran veton. Kaj ĉiam ni perdis la mondon.

Jes, ni nur iomete fruigis la fatalan morton de la mondo jam destinitan. Sed, mi jam ne volis, ke Mizuho krimu plu! Tial en ĉi tiu mondo mi evitis ŝin. Por tio mi elektis laboron tute alian de tiu en la Antaŭa.

Mi kaj Mizuho tamen estis destinitaj renkontiĝi.

“Hej, Sinjoro! Ĉu vi estas Kensuke?”

“Ha? Ne, mi ne estas. Vi eraras.”

“Oooho, Kensuke! Kial vi malidentigas vin? Ha, mi vidas: Iam vi trompis kaj delogis ŝin!”

“Ba, sence! ...Cetere, fraŭlino, mi neniam vidis vin, ĉu ne?”

“Jes, ja, kara Kensuke! Kiam ni renkontis, mi ne povas memori. Sed certe vi memoras min, Mizuho…”

“Mizuho? Ĉu tiu estas via nomo? Kion al vi faris aĉa Kensuke?”

“Jam sufiĉas! FORGESU!”

Por la unua fojo post reenkarniĝo en ĉi tiu mondo mi lanĉis malindan POVOn.

“Ve, Kensuke! Kion vi faris al ĉi tiu fraŭlino?!”

「お前もだ。今日のことは、忘れる。さもないと恐ろしいことが起きる。」

オレは彼女とその場にいた同僚の記憶を消し、その夜のうちに日本を脱出した。そしてフリーのカメラマンとして世界を飛び回った。日本に帰ったのはあの異変の直前だった。

ミズホは今でも、前世の記憶と能力を取り戻していない。だから、悪の帝国を滅ぼしたのは、彼女ではない。誰か別のやつだ。第一、結果的に世界を滅ぼしてしまったとはいえ、オレたちは誰も殺さずに世界を解放しようとしたのだ。

ヤツらは、最初から世界の半分を滅ぼして、自分たちだけ生き長らえようとしているんだ。人間のやることじゃない。

シンジやトウジがミズホを疑うなら、オレは彼女を守る。そのためには、オレが犯人だと思われてもかまわない。

光に包まれた少女が下界へと漂い墜ちて行った。大きな、世界と同じだけ古い時計のまわりの狭い天上界に残った少年は、彼女の悲しみに閉ざされた顔を思っていた。

「天にましますお父さま、あなたは、なぜ私にこの事を命じられるのですか。これらの事が、あなたの世界が成就するために必要なのでしょうか。私は疲れしました。もし、慈悲の心をお持ちなのでしたら、私の惨めな存在を終焉へと導いてください。」

“Ankaŭ al vi: FORGESU, kion vi vidis hodiaŭ. Alie okazos io terura.”

Mi forviŝis la memorojn de Mizuho kaj la kamarado, kiu ĉeestis hazarde. En la sama nokto mi elmigris el Japanio. Poste tra la mondo mi vojaĝis kiel sendependa fotisto. Tuj antaŭ la kataklismo mi revenis.

Mizuho ankoraŭ nun forgesas la memoron kaj POVOn de la antaŭaj mondoj. Tial ŝi ne estas tiu, kiu pereigis la Imperion de Malico. Kiam ni fine pereigis la mondojn, ni deziris neniun mortigi sed liberigi la mondon.

Ili intence pereigis duonon de la mondo kaj volas postvivi. Neniel homeca ago tio ja estas!

Sinzi aŭ Touzi susupektus Mizuho. Mi staru je ŝia flanko. Min ne ĝenas, ke ili kredas min la krimulo.

Kovrita de lumo knabino ŝvebis en aero kaj lante falis al la tero. Knabo restis supre ĉe la horloĝo malnova kiel la mondo mem. Lin obsedis malĝoja mieno de la knabino.

“Patro mia, kiu estas en la Ĉielo, kial Vi ordonas min fari tiajn agojn? Ĉu tio vere necesas por ke plenumiĝu Via regno? Mi estas jam tute laca. Se vi kompatas min, konduku min mizeran en neniĝon. Kaj liberigu min de viaj taskoj.”

しばらく祈ったあと、少年は諦めて立ち上がった。背中には、白い大きな翼が生じていた。最近のくだらない流行だ。だがしかし、天使が地上に住む一般住民の期待を裏切るわけにもいくまい。翼を拡げると、彼は空に舞い上がり、どこへともなく飛び去った。

天使が飛び去ったあとしばらくして、一枚の敷石を持ち上げて、金髪と、蒼い髪と、二人の少女が這い出てきた。

「あれも、シンジだったわね。神様の言いなりというわけか。」

「…それが私たちが造られた理由よ… 私たちのような、神に逆らう存在を人は墮天使と呼ぶわ…」

「アンタ、バカア？ 神様も元々は人間だったのよ。そうそう思い通りにさせるものですか。あの、地上に墜ちていった少女だって、幸せにしてやらなくちゃ。まずはこの時計を止めたらいいいのかな。」

「…時計は止めないで…用意してあるダミーの小惑星に移せばいい。それで、私たちがいなくなったことを、当分ごまかせる…」

「西半球に住んでいる人たちも、どうしても、移さなきゃ駄目？ 彼らを残して私たちだけで逃げ出すのは、後味が悪いじゃない。」

「…太陽系に残る方の世界では東半球が溶岩平原になるの。戦争相手になる、ヨーロッパやアジアもなくなるし、植民ブームが続く二百年間は滅亡が遅れるのよ…それに、彼らを連れて行けば、もち

Post iom da preĝado li ekstaris en rezignacio. Sur la dorso li jam havis blankajn kaj grandajn flugilojn. Aĉa kutimo lastatempa! Anĝelo tamen al tera popolo simpatiu. Li plene etendis la flugilojn, ekŝvebis en aero kaj forflugis ien.

Iom post la forflugo de la anĝelo, leviĝis unu el la pavimoj. Elrampis knabinoj kun haroj blondaj kaj lazuraj.

“Ankaŭ li estis Sinzi, vi vidis, ĉu ne?! Marioneto de Dio li ja estas!”

“...Ĵuste por tio Li kreis nin... Nin, kiuj oponas Dion, oni nomas defalintaj anĝeloj.”

“Ba, vi eraras: En la komenco ankaŭ Dio estis ordinara homo! Ne ĉiam Lia Vorto plenumiĝas! Feliĉa estu ankaŭ la knabino, kiu ĵus falis teren. Unue ni haltigu la horloĝon, ĉu bone?”

“...Ne haltigu ĝin... Ni movu ĝin al la planedo, kiun ni preparis por surrogato. Tiel por iom da tempo oni ne rimarkos nian foriron.”

“Ĉu nepre ni devas transmeti la loĝantojn en la okcidenta himisfero? Ni poste badaŭros, ke ni sole forkuris kaj lasis ilin ĉi tie.”

“...En la mondo, kie restos en la Suna Sistemo, la orienta nia himisfero fariĝos lafa ebenaĵo. Oni ne povos militi kontraŭ Eŭropo kaj Azio. Dum du jarcentoj da koloniado

ろん…」

「わかっているのよ。何度シミュレーションしても戦争になっちゃうんだものね。まあ、ただの愚痴よ。こんなこと、アンタと二人きりの時しか言えないんだから勘弁してちょうだい。」

「…ええ、シンジには、秘密だから…戦争を避けるため今も飛び回っているのだから、私たちの計画に、絶対反対するわ…話すのは、太陽系からの脱出速度を超えてからで、いい…」

「この制御室を見つけたのも、太陽系から脱出しようと言い出したのもアタシだからね。レイ、アンタは何も知らなかったことにするのよ。」

「ずるいわ、アスカ…世界を分割するのは私の発案よ…だから、シンジには、一緒にあやましましょう。」

「シンジさん、ご無沙汰してます。」

運行を再開したばかりのバスの中で、声をかけられた。誰かと思えば、シンジとアスカの家の隣の娘だった。

「ああランちゃん、元気だったの?。」

「山口に下宿して、大学に通ってたんです。でも、四年生からは通信制課程に切り換えるんですよ。父は鬱陶しいから帰って来るな、なんて言うんですけど。」

「美人でかわいい娘だもの、ホアンさんは喜んでいさ。」

ne venos la pereco... Se ni iros kun ili, kompreneble...”

“Mi scias. Kiom ajn mi similis, ĉiam mi havis rezulton kun milito. Lasu min grumbli. Al neniu krom vi mi povas plendi. Nur al vi, kiam ni estas solaj. Mi dankas vian toleremon.”

“...Vi pravas: Ni sekreto de Sinzi... Por eviti militon li strebas ankaŭ nun. Certe li kontraŭstaros al nia plano. Ni konfesu nur kiam ni flugos pli rapide ol la eskapa rapido de la Suno...”

“Estas mi, kiu eltrovis ĉi tiun ĉambron por mastrumado kaj proponis fuĝi el la Suna Sistemo. Rei, nenion vi sciis. Ĉu vi komprenas?”

“Asuka, vi estas ruza... Mi ja proponis dividi la mondon... Tial ni kune petu pardonon de Sinzi.”

“Hej, Sinzi! Ĉiam mi sopiris vin!”

Oni salutis lin en la buso, kiu lastatempe rekomencis veturadi. Ŝi estis filino de najbaro de Asuka kaj Sinzi.

“Ha, Lan! Ĉu vi fartis bone?”

“Mi loĝis en Yamaguti kaj tie vizitadis universitaton. Sed, de la kvara jaro mi rete ricevos lecionojn. Ĝene, Paĉjo diris, ke mi revenis!”

“Certe ĝojegas Hoan, ke revenis tiel bela kaj aminda filino!”

「アラア、シンジさんったら、調子がいいんだから、アスカさんに言いつけちゃおうかな。」

「冗談じゃないよ、アスカは怒ったら恐いんだからさ。」

「ふふふ、シンジさんったら、ホントに青くなっている…でも私、レイさんを選ばれるものだと思ってただけだな。見損なったかな、シンジさんのこと。」

「レイはさ、妹のようなものだから。」

「ごまかすの、うまいんですね。でもそれなら、私も妹にしてもらおうかな。ひとりも二人も同じでしょ。」

「そんなことしたら、僕がホアンさんに殺されるよ。」

「ふふ、冗談ですよ…あ、月が綺麗ですね…友達と一緒に新大陸旅行に行ったんですよ。まだ一面の草原で、低い木がパラパラと生えているだけで誰も住んでないんです。月が綺麗だったんですよ。涙が出てきちゃって。半日ずれていれば私たちの方が死んで、あそこの人たちの方が観光に来てたんだろうなって…」

「もしかしたら、別の世界ではそう、なっているのかも知れないよ。」

「そうですね、そうかもしれませんよね。」

ランとシンジは、バスの窓から穏やかな月を見上げていた。そういえば、最近星座の形が変わったように見えるのは、

“Ooooho, Sinzi! Vi flatas min! Eble mi devos transdiri viajn vortojn al via kara Asuka!”

“Ve, tio estas malbona ŝerco! Vere terura ŝi estas!”

“Ha, ha, ha, Sinzi! Kiel pala vi estas! ...Cetere mi forte kredis, ke vi elektos kompatindan Rei. Via elekto estis granda disreviĝo por mi.”

“En Rei mi vidas fratinon.”

“Ruza vi estas! Tiam ankaŭ min vi devas akcepti kiel fratinon! Egalas unu kaj du, ĉu ne?”

“Ne egale! Tiam certe mi estos mortigita de Hoan!”

“Ha, ha, estis nur ŝerco! ...Ho, kiel bela estas la luno! ...Kun amikinoj mi vojaĝis tra la Novaj Kontinentoj. Granda herbaro kun sporadaj arbustoj. Bela estis luno super la senhoma kamparo! Apenaŭ mi povis ne plori. Se duontagon frue aŭ malfrue Tio okazus, ni ĉiuj mortus kaj nun ili turismus en nia hejmo...”

“Povas esti, ke en alia mondo okazas ja tiel, kiel vi diris.”

“Ĉu vi kredas tion? Certe, certe tio okazas en iu alia mondo!”

Lan kaj Sinzi kontemplanis al la luno, kiu milde salutas ilin tra la fenestro de la buso. Ĉu estas nur iluzio, ke la

気のせいだろうか。
(この話は終わり、夢は残る)

stelaroj ŝanĝis formon lastatempe?
(finiĝis la rakonto kaj restis esperoj)

付録：主の祈り

天にまします われらの父よ
願わくは御名をあがめさせたまえ

御国をきたらせたまえ
みこころの天になるごとく、
地にもなさせたまえ

われらの日用の糧を
今日も与えたまえ

われらに罪をおかすものを
われらがゆるすごとく
われらの罪をもゆるしたまえ

われらを試みにあわせず
悪より救い いただいたまえ

Aldono: Patro nia

Patro nia, kiu estas en la ĉielo,
Via nomo estu sanktigita.

Venu Via regno,
plenumiĝu Via volo, kiel en la ĉielo,
tiel ankaŭ sur la tero.

Nian panon ĉiutagan
donu al ni hodiaŭ.

Kaj pardonu al ni niajn ŝuldojn,
kiel ankaŭ ni pardonas
al niaj ŝuldantoj.

Kaj ne konduku nin en tenton,
sed liberigu nin de la malbono.

